

400 kuruş 1 AĞUSTOS 1978 **40**

İşçilerin Sendikal Haklarını Gaspeden, Ücretleri Donduran:

TOPLUMSAL KÖLELİK ANLAŞMASINA HAYIR!

Faşist MC hükümetinin ekonomik buhranın yükünü halk kitlelerinin üzerine yüklemede başarısız kalması üzerine, emperyalistlerin ve hakim sınıfların önemli bir kesiminindesteğiyle kurulan Ecevit hükümeti, MC nin başaramadığını yapmada önemli adımlar attı. CHP'nin reform vaadleriyle kitleler üzerinde sağladığı etkiden de faydalanan hükümet, buhranın yükünü emekçilere yüklemek amacıyla, IMF nin kabul ettirdiği şartları adım adım uygulamaya başladı. Devalüasyonla, iğneden ipliğe yaptığı zamlarla, küçük üreticinin ürünlerine uygulanan düşük taban fiyatıyla, yeni vergi tasarısıyla, bunların önemli bir kısmınıgerçekleştirdi. Komprador patronlar için vergi iadelerinin oranını arttırdı, yeni teşvik tedbirleri sağladı, sanayi ürünlerinin fiyatlarını büyük ölçüde arttırdı. Onların yeni vurgunlar vurmaları için gereken herşeyi yaptı. Halktan yana nutuklar atarak yeni vaadlerde bulunmayı da ihmal etmeyen Ecevit, "sivil sıkıyönetim" uygulamalarıyla, yeni zamlar hazırlığıyla, faşist yönetmeliklerle vb. halk düşmanı girişimlerini çok yönlü ve kesintisiz olarak sürdürmektedir,

Ecevit'in üzerinde ısrarla durduğu konulardan biri de işçilerle patronlar arasında"çalışma barışı"nın sağlanmasıydı. Almanya ve bazı İskandinav ülkelerinde sağlanan "çalışma barışı"na övgüler düzen Ecevit, bu ülkelerin deneylerinden faydalanarak ülkemizdeki çalışma düzenini değiştirerek işçilerle patronlar arasında "barış" sağlayacaklarını, bunun için çaba harcadıklarını açıkladı. İşçi ücretlerindeki artışların çok büyük oranlarda olduğunu bu artışların, ülkemizdeki pahalılığın en önemli sebeplerinden biri olduğunu ilan ederek işçilerden "fedakarlık" yapmalarını istedi. İşveren sendikaları ve diğer komprador kuruluşları hükümetin bu konudaki düşüncelerini hararetle desteklediklerini açıkladılar. Bu gelişmelerin hemen arkasından Ecevit, Türk-İş ve DİSK yöneticileriyle görüşmelere başladı. Her iki konfedarasyonun yöneticileri de işçilerin üzerlerine düşen "fedakarlığı" yapacaklarını "işçiler adına" açıkladılar.

"Çalışma barışı"nın sağlanması amacıyla hükümetle Türk-İş yöneticileri arasında sürdürülen pazarlık görüşmeleri geçtiğimiz hafta Ecevit'le Halil Tunç arasında varılan anlaşmanın bakanlar kurulunda onaylanmasıyla resmileşti. "Toplumsal Anlaşma" adını verdikleri bu anlaşma işçi sınıfına saldırı anlaşmasıdır, kölelik anlaşmasıdır.

Kamu iktisadi kuruluşlarında çalışan işçilerin tümü için geçerli olan bu anlaşmayla işçi sınıfının müçadeleyle kazandığı haklar tümüyle alınmaya çalışılmaktadır. Anlaşma uyarınca, işçi ücretretlerinin artışı asgari seviyede tutularak 1976'daki ücret düzeyinde donduruluyor. Ücretlerin tesbiti, hükümet, işveren ve işçi temsilcisinden oluşan daimi bir komite tarafından asgari düzeyde tutulması şartıyla belirlenecektir. Sendikacılara düşen bu komitenin belirlediği ücretlerin altına imza atmak, işçilere düşense "büyük" lerin münasip gördüğü ücreti kabullenmek! İşkolu, işyeri düzeyinde toplu sözleşme görüşmeleri, işçilerin grev hakları ise anlaşmayla tamamen ortadan kaldırılıyor. Ayrıca işçiler işyerlerinde üretimin ve yöneticinin etkinliğinin artması için yardımcı olacaklar. İşverene kul köle olacaklar, her isteğine boyun eğecekler üretimi arttırmak için daha fazla çalışacaklar. İşveren istediğinde, işçileri değişik işyerlerine sürebilecek, işten atabilecektir. Bugüne kadar KİT'lerde yapılan toplu sözleşmelerde işçilerin aldığı sosyal haklar ise iptal edilerek, bu anlaşma hükümleri geçerli olacaktır. Ne kadar iyi bir "barış" değil mi? Evet büyük patronlar için çok iyi bir barış. İşçiler içinse kölelik hükümlerinin bir kaç misli ağırlaştırılması.

Anlaşmada sözü edilen işçilerin yönetime katılması, kârdan pay almaları vs. ise boş laflardan başka birşey değildir. Yöneticinin etkinliğinin arttırıldığı, işçilerin köle olmaya zorlandığı yerde yönetime katılma lafları adi bir yalandır. KİT'ler sürekli zarar etmektedir. İşçiler hangi kâra ortak olacaktır. Komprador patronlar dururken işçiler için kardan bahsetmek gülünç olmuyor mu?

İşçinin sözde yönetime ve kâra ortak olması sadece aldatıcı laftan başka, ayni zamanda işçinin hakları için mücadele etmesini engellemekte kullanılan bir ayak bağı olacaktır.

Ecevit'in, Halil Tunç'la imzaladığı anlaşmanın getirdiği kölelik hükümlerinin KİT'lerdeki diğer sendikalar için de geçerli olduğunu, bu sendikalara üye işçilere de aynı hükümlerin uygulanacağını açıklaması, saldırının sadece Türk-İş'e üye işçiler değil, tüm işçi sınıfına yöneldiğini göstermektedir.

"Toplumsal Anlaşma"ya çeşitli sınıf ve tabakaların çıkarlarını savunan siyasi örgütler değişik tepkiler gösterdiler. Bu tepkiler aynı zamanda çeşitli örgütlerin sınıf niteliğini yansıtması bakımından da önemlidir.

Komprador burjuvalar, büyük toprak ağaları anlaşmayı olumlu bulduklarını ancak, bu anlaşmanın özel sektörü de içine alması gerektiğini sadece hükümetle Türk-İş arasında yapılmasının yeterli olmadığını açıkladılar. Bunlar, hükümetin sendikalara baskı yaparak özel sektöre ait işyerlerinde çalışan işçiler için de benzer bir anlaşmanın imzalanmasını istiyorlar.

AP, MHP gibi faşist siyasi partilerle gerici MSP nin anlaşmaya karşı çıkması, işçi sınıfının tepkisinden yararlanarak işçiler üzerinde etkinlik sağlamak amacına yönelik bir sahtekarlıktır. Bu partiler işçi sınıfının mücadelesini istismar etmek istemektedirler. Aynı partiler böyle bir anlaşmanın yapilabilmesi için ellerinden geleni yaptılar. AP hükümeti 1970'de tüm faşistlerin desteğiyle aynı değişiklikleri yapmaya çalıştı. Fakat işçi sınıfının yükselen mücadelesi karşısında faşistler geri adım attılar. O zaman da bu durumu işçi dostu pozlarına giren halk düşmanı CHP istismar etmeye çalıştı. Bazı faşist yazarların anlaşmayı hararetle desteklemeleri de faşistlerin aslında bu anlaşmaya içten içe oldukça sevindiklerini açığa vurmaktadır.

TİP, TSİP, T"K"P li sosyal faşistlerin tavrı da faşistlerinkinden farklı değildir. Bu işçi düşmanları daha dün MESS ile maden iş kolunda aynı tür -anlaşma imzalarken bugün işçi dostu kesilmektedirler. İşçi sınıfının böyle kölelik anlaşmalarına sessiz kalmayacağını MESS ile yaptıkları anlaşmadan sonra iyice anlayan sosyal-faşistler anlaşmayı desteklemek cesaretini gösteremiyorlar. Anlaşma özünde sosyal-faşistlerin çıkarlarına ters düşmez. Sosyal-faşist diktatörlüğün hüküm sürdüğü ülkelerde işçiler daha ağır kölelik şartlarına uymaya zorlanmaktadır.

Türk-İş ve DİSK'e bağlı sendikaların büyük çoğunluğu anlaşmaya karşı çıkmaktadır. Bu sendikaların bazılarına ilerici, demokrat, devrimciler hakim olmasına rağmen bir çoğu da faşist sosyal faşist

Devamı Sayfa 2'de

ELBİSTAN TÖB-DER SEÇİMİNDE SOSYAL FAŞİST ENTRİKALAR

Elbistan TÖB-DER yönetimi sosyal faşistlerin elindeydi. CHP'nin hükümete gelmesinden sonra Töb-Der içinde yönetime karşı bir grup muhalefet geliştirdi. Muhalefetin amacı "CHP ile iyi ilişkiler kurmaktı". Böyle bir muhalefetin çıkması karşısında kendisine "CHP'li, demokrat" maskesi takmış T"K"P'liler hemen harekete geçtiler ve muhalefeti kendi amaçları için yönlendirdiler. 65 oy toplıyarak olağanüstü kongreye gidilmesini sağladılar.

İlk Kongre toplantısına ve eski yönetim kurulu taraftarları ve de muhalefet taraftarları katılmadılar. Sadece Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu taraftarlarının oluşturduğu Yurtsever Devrimci Demokrat Öğretmenler Grubu katıldı. Kongre çoğunluk sağlanamadığından ertelendi. Sosyal faşistlerin ve CHP'lilerin Kongreye katılmamalarının nedeni seçim gününü erteleyip uzatarak YDDÖG nın taraftarı olan öğretmenlerin memleketlerine dağılmasını sağlamak, ancak böylelikle seçimi YDDÖG'nın kazanmasını engellemekti.

Ertelenen Kongrenin ikinci toplantısında ilk gündem maddesi Divan Başkanlığı seçimiydi. Seçim için biri YDDÖG'den, bir T"K"P li, bir de TSİP'li aday vardı. Oylama sonucu YDDÖG adayı 44 oyla seçimi kazanırken, CHP'lilerin desteklediği T"K"P li aday 43 oy, TSİP'li ise 39 oy aldılar. Ancak sosyal faşistler bu sonucu hazmedemediler. Görevli olup seçimi yapan T"K"P li kendisinin oy kullanmamış olduğunu ve oyunu "T"K"P li adaya vereceğini söyledi. Sosyal faşistler seçimi kaybedince türlü entrikalar çevirmeye başladılar.

Nitekim entrikacılıkta başarılı da oldular ve yeniden seçimin yapılmasını sağladılar. TSİP'li aday adaylıktan çekilerek "T"K"P liyi destekledi. Böylece T"K"P li sosyal faşistler Divan Başkanlığını kazandılar. Bu olay üzerine YDDÖG den arkadaşlar sosyal faşistlerin demokrasi düşmanı gerçek yüzlerini teşhir ettiler. Sosyal faşistler gerici tavırlarıyla havayı gerginleştirdiler. Divan Başkanı sadece ABD emperyalizmine karşı dövüşürken şehit düşenler için saygı duruşu yaptırdı, fakat ABD ve Rus emperyalizmine karşı mücadelede şehit düşen devrimciler için bilerek saygı duruşu yaptırmadı. Bunun üzerine YDDÖG "Kahrolsun faşizm, Sosyal Faşizm" "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganlarını attı... Sosyal faşistlerin gerginleştirdiği ortam içinde CHP'li öğretmenlerin büyük kısmı salondan çıkınca sosyal faşistler seçimi bir daha ertelediler.

Üçüncü toplantı ancak Temmuz ayında yapılabildi. T"K"P'li sosyal faşistlerin yüzündeki "CHP'li" "demokrat" maskeleri, düşürüldü. Gerek bunun etkisi, gerekse sosyal faşistlerin demokrasi düşmanı uygulamalarının etkisiyle bir kısım CHP taraftarı ilerici öğretmenler T"K"P'lileri desteklemekten vazgeçtiler, ama seçime de katılmadılar. Yaz tatili olduğu için öğretmenlerin önemli bir kısmı memleketlerine gitmişti. Zaten sosyal faşistler de bunu sağlamak için seçimi erteliyorlardı. Bu şartlarda yapılan seçime sosyal faşistlerin listesiyle, YDDÖG'nün listesi girdi. Ancak bir kısım CHP'lilerin de desteğiyle 50'ye 30 seçimi sosyal faşistler kazandılar.

TOPLUMSAL

Baştarafı Sayfa 'de

ve [illegible] reformistlerin hakimiyetindedir. Faşistlerin ve sosyal faşistlerin hakim olduğu bu sendikalarla, MİSK VE HAK-İŞ'in tavırları da faşist ve sosyal faşist partilerinden farklı değildir. DİSK yönetimi ise henüz tavır belirleyemedi. Fakat DİSK'li sendika ağaları işçi sınıfının yükselen tepkisi karşısında anlaşmayı desteklemeyi, şimdilik göze alamamaktadırlar.

Karşı-Devrimci TİKP- Aydınlık yöneticileri de "Üç Dünya" teorisine ters düşmeyi göze alarak anlaşmaya "karşı" çıkmışlardır. Komprador burjuvaları ve toprak ağalarını devrimin temel gücü ilan eden, bunların emperyalizme karşı mücadelesi sonucu "sömürüsüz" "Yeni İktisadi Düzen"in kurulacağını, halk sınıflarının bu mücadeleye destek olmalarını vaazeden bu dönek teoriye, bu anlaşma tamı tamına uygundur. Sınıf farkı [illegible] gözetmeden 45 milyonun birleştirilmesi böyle değilse nasıl sağlanacaktır? "Milli ekonomi" "ülke emonomisi" nasıl güçlü kılınacaktır? Karşı devrimci yeni oportünistlerin gazetelerine "45 milyonu birleştirmek için çok önemli bir adım" başlığı atmaları gerekirdi. Oysa bu hainler kendi düşüncelerine ters düşmek pahasına sözde bu anlaşmaya karşı çıkarak, işçi sınıfının çıkarlarını savunur görünmeye gayret gösterdiler. Onların bu [illegible] tavrı, yeni oportünizmin sınıf mücadelesi karşısındaki iflasının belgesidir. Aynı zamanda bunların iki yüzlülüğünü işçi düşmanı yüzlerini maskelemek için her kılığa gireceklerini göstermektedir.

SDP ve milli burjuvazinin çıkarlarını savunan ilerici-demokrat yazarlar kendi çizgileri doğrultusunda işçi sınıfına yönelen bu saldırıya tavır almaktadır. SDP'nin tavrı daha tutarlıdır. İlhan Selçuk gibi yazarlar ise hükümeti değil, Halil Tunç'u suçluyorlar. Bu anlaşmanın esas tezgahlayıcısı Ecevit hükümetidir. Tunç, hükümetin tezgahladığı işçi düşmanlığına ortak olmuştur olan budur.

Küçük burjuva nitelikteki çeşitli akımlar ise anlaşmaya aktif olarak karşı çıkmaktadırlar. Tabiiki bunu kendi dünya görüşlerine uygun bir tarzda yapmaktadırlar. Elbette ki, bu karşı çıkışlar olumludur, işçiden ve halktan yana niteliktedir.

Proleter devrimciler kölelik anlaşmasına karşı aktif olarak mücadele edecek, bu anlaşmanın işçi düşmanı niteliğini başta işçi sınıfı olmak üzere geniş kitlelere açıklayacaklardır. Değişik araçlardan yararlanarak bu somut gelişmeden hareketle, geniş kitleleri eğitmeye, yok edilmeye çalışılan işçi haklarını savunmak için mücadeleye seferber etmeye çalışacaklardır. İşçiden ve halktan yana herkesle eylem birliği içinde bu mücadeleyi geliştireceklerdir. Bu mücadeleyi faşizme sosyal-faşizme ve gericiliğe karşı halk demokrasi mücadelesinin başarılı bir adımı haline getirmek için mücadele edeceklerdir.

Şanlı 15-16 Haziran direnişini yaratan yiğit Türkiye işçi sınıfı, fedekar halkımız, bütün devrimciler, bu toplumsal kölelik anlaşmasının uygulanmasına izin vermeyecektir. İşçi düşmanları hakettikleri dersi bu defa da alacaklardır.

Kırşehir halk gecesi yapıldı

Kırşehirde yeni açılan Halk gençliğinin kitle örgütü Devrimci Halk Gençlik Derneği 16 Temmuz Pazar günü Halk gecesi düzenledi. Gecenin çalışmaları 10 gün önceden başladı. Özel afiş yapılarak gerekli yerlere asıldı. Tüm arkadaşlar geceye en geniş kitleyi seferber etmek amacıyla ev ev dolaşarak gece hakkında propaganda çalışması yaptılar. Bu çalışmanın sonucu geceye 800 civarında kitle katıldı.

Gece saygı duruşuyla başladı. Daha sonra Halkın Birliği taraftarı bir arkadaş faşist saldırıları, CHP hükümetini, sosyal faşizmi teşhir eden ve bağımsız bir halk mücadelesinin geliştirilmesi gerektiğini belirten bir konuşma yaptı. Arkadaşın konuşmasından sonra Ozan Tekin Kürtçe türküler okudu. İbrahim Kaypakkaya yoldaşın faşistlerin işkencehanelerinde ser verip sır vermemesi pahasına verdiği sorgusu, bir arkadaş tarafından etkili bir biçimde okundu ve kitleler tarafından dikkatle dinlendi. Daha sonra ozan Yoldaş devrimci marşlar ve türküler söyledi. Serveri sahnede bir saat kalmasına rağmen kitleleri hiç sıkmadı aksine kitleler tarafından "Kızıl Bayrağımız" türküsünü söylemesi için tekrar sahneye çağrıldı. Vicdani halkla kısa sürede kaynaşarak devrimci türküleriyle kitleyi coşturdu.

Gecenin disiplinli ve düzenli geçmesinden gocunan faşist Emniyet müdürü, bir işçi arkadaşın kürtçe türkü söylemesini bahane ederek geceyi sabote etmeye kalktı. Türkü söyleyen arkadaşın polisler tarafından içeri alınmasını istedi. Ama tertip komitesinin ve kitlenin direnmesi karşısında faşist emniyet müdürü geriledi. Geldiği gibi otosuna atlayarak amacına ulaşmadan geceyi terk etti.

Geceyi Kava taraftarı devrimciler de desteklediler. Bu arkadaşlar adına söz alan konuşmacı Kürt milleti üzerindeki baskıları kınadı.

Geceye H.Kurtuluşu taraftarı devrimciler grupçu ve sekter bir anlayışla katılmadılar. Üstelik halkın geceye katılmasını engellemek için duvarlara "katılmama çağrısı" yazıları astılar.

Daha kısa birsüre önce Kırşehirde sosyal faşistlerin yaptığı "Sendikal Haklar" gecesine katılmışlar ve halkın katılması için utangaç bir dille propaganda da yapmışlardı.

H.Kurtuluşunun oportünist siyasetinden kaynaklanan proleter devrimcilere karş sekter ve bölücü tavrı onları sosyal faşistlerle birleştirmekte ama proleter devrimciler ve diğer devrimcilerden koparmaktadır.. Böylece devrime değil karşı-devrime hizmet edici tavırlara sokmaktadır.

Fakat hiç bir grupçu ve bölücü tavır Kırşehir halkının faşistlere, sosyal faşizme, iki süper devlete ve tüm gericilere karşı mücadelesini engelliyemiyecektir.

ÜMRANİYEDE BEŞ İŞÇİNİN ÖLDÜRÜLMESİYLE ZANLI OLARAK TUTUKLU BULUNANLARIN

BASIN BİLDİRİSİ

Bizler, 19-3-1978 de Ümraniyede 1 mayıs mahallesinde meydana gelen cinayetle 85 kişi, ilk operasyonda gelişi güzel toplandık. 8 günlük şube işkencesinden sonra 79 kişiyi bıraktılar. Ve biz aşağıda ismi belirtilen kişiler basında gerçekle ilgisi olmayan haberlerle aleyhimize kamuoyu oluşturularak tutuklandık.

8 günlük şube işkencesi boyunca olayla uzaktan yakından ilişkimizin olmadığını söylediğimiz, hatta görgü şahitlerinin "bunları görmedik, orada bu şahıslardan hiç birisi yoktu" demelerine rağmen sudan gerekçelerle, faili meçhul olaya fail adayı olarak seçildik.

Bizler 5 aydır boşu boşuna yatmaktayız. Sorgu ifadesine çıktığımızda ilgili mercilerde suçsuz olduğumuzu söylemelerine rağmen hala üzerimizde uygulanmakta olan anti demokratik uygulama devam etmektedir. Adaletin uygulayıcıları hala hukukun üstünlüğünden ve demokrasiden söz edebilirler mi?

Olayı yakından izleyen mahalle sakinleri bizim suçsuz olduğumuzu ispatlamak istediklerinde polisler tarafından şubeye götürülüp işkence edilmektedir ve şahitlikten zorla vazgeçirilmektedirler. Şimdi göz altında tutuklu olarak bulunan bizlerin ekonomik zorluklarımızı ve dağılan yuvalarımızı kimler yeniden tamir edecektir? Tüm bu haksızlıkların sorumluluğunu kimler üstlenecaklerdir? Naylondan yapılmış evlerimizde açsusuz dolaşan evlatlarımıza kimler bakacaktır? Yalnız kalan ailelerimiz ekonomik sıkıntılarla başbaşa kalmışlardır. Duvar diplerinde ve sarnıçlarda sabahlayan, okulu yolu bilmeyen yavrularımıza kimler sahip çıkacaktır?

Bizler kamuoyuna ve ilgili mercilere şu son sözlerimizi bir defa daha duyurmak istiyoruz. Üzerimizdeki haksız tutuklama kalkıncaya kadar 26-7-1978 (Çarşamba) itibaren ÖLÜM ORUCUNA başlıyoruz. Bu haksız tutuklama ilk defa bize uygulanmış değildir.. Bundan öncede bir çok örneğini verebileceğimiz olaylara fail bulabilmek için suçsuz insanlar tutuklanmıştır. Biz bu tür olaylarıda protesto ediyoruz. Şu andan itibaren başladığımız eylemle (ölüm orucuyla) bize yapılan haksızlığın önüne geçeceğimiz inancındayız.

Sorunumuzu tüm kamuoyuna duyururuz. Halkımızı ve demokratik kuruluşlarıda mücadelemize omuz vermeye çağırırız!

HIDIR FIRAT, HÜSEYİN GÖKDEMİR, MEHMET KURTOĞLU, HIDIR ÖZDEMİR.

NOT: HALEN TOPTAŞI CEZAEVİNDE YATMAKTAYIZ.

HALKIN BİRLİĞİ Haftalık Dergi, Sahibi: Hayrabet Honca, Sorumlu yazıişleri müdürü: Güzel Aslaner, İdarehane: Klodfarer cad 25/12 Divanyolu-İst, Dizgi: İlpar Grafik, Genel Dağıtım: Bir-Da Bıçkı yurdu sok 6/4 Cağaloğlu-İst, Baskı: Daily News Web Ofset, Yazışma adresi: PK 1297 Sirkeci-İst, Ankara Dağıtım: Fikri Neğiş, İzmir Dağıtım Datiç, Ödemeler İçin: Posta Çeki No: 10287/3 Ankara

FAŞİST TERÖR VE TERTİPLERİ PROTESTO MİTİNG VE YÜRÜYÜŞÜNE KATIL !..

TARİH: 6 AĞUSTOS 1978
GÜN : PAZAR
SAAT : 13.00
MİTİNG ALANI: İSTASYON MEYDANI GAZİANTEP

TERTİP KOMİTESİ

"SİVİL SIKIYÖNETİM"CİLERİN SONU "12 MART"ÇILARIN SONUNA BENZEYECEKTİR

Bütün dikkatler Ecevit ile Halil Tunç arasında yapılan işçi sınıfına kölelik anlaşmasına çevrilmişken,bir süredir sözü edilen "sivil sıkıyönetim"in uygulanması için alınan tedbirler Ecevit ve İçişleri Bakanı tarafından açıklandı. Bu tedbirlerin hızla uygulamaya konulacağı belirtildi.

Ecevit, MC hükümetleri döneminden bugüne kadar topluma "huzur ve barış" getirecekleri, anarşinin kökünü kazıyacakları, vaadlerini tekrarlamış durmuştur. Ecevit hükümeti kurulduktan sonra bu vaadlerin ne anlama geldiği gün geçtikçe daha da fazla açığa çıkmıştır. Ecevit, daha işin başında faşistlerle uzlaşmış, faşist terör ve tedhişi düzenleyen ve destekleyen faşist örgütlere dokunmamıştır.Aksine MHP, Ülkü Ocakları, MİT, Kontr-Gerilla gibi faşist cinayet örgütlerini korumuştur. Bundan cesaret alan faşistler iyice azgınlaştılar. Faşist terör hızla yoğunlaştı. Hükümet ise anarşiye karşı mücadele laflarıyla, halk üzerindeki faşist tedbirleri arttırdı. Valilere yeni yetkiler tanıdı, ilerici dernekleri kapatma, grevleri önleme, gecekonduları yıkma yolunu tuttu. Faşist saldırılara karşı kendini korumak zorunda olan ilerici ve yurtseverleri yakalayıp anarşi suçlusu olarak cezaevlerine doldurdu. Bu arada birkaç Ülkü Ocaklı komando yakalayarak kitlelerin gözünü boyamaya çalıştı. Faşist terörün tezgahlayıcısı, MHP'nin sözcüleri her gün anarşiye karşı demeçler vermektende geri kalmadılar. Hükümetin faşistlerle uzlaşarak, sözde anarşiye karşı yürüttüğü bu mücadele faşist terörü azaltmadı aksine artmasına hizmet etti. Kitle katliamları, sabotajlar, kundaklamalar, sokak ortasında ilerici ve yurtseverlerin kurşunlanması hızla arttı. Tüm faşistler hükümetin anarşiyi önleyemediğini ve devletin güçlendirilmesi gerektiğini avaz avaz bağırmaya başladılar. Faşist cinayet örgütlerini koruyan halk düşmanı Ecevit ve hükümeti faşist devlet mekanizmasının güçlendirilmesi konusunda da faşistlerin istediği yolu tuttu. Emperyalist ülkelerden uzmanlar getirterek bu işi en iyi nasıl yapacağını tesbit etmeye çalıştı.

Faşist terör ve tedhişin MHP-MİT-Kontr-Gerilla üçlüsünün işbirliği ile düzenlendiğini,AP ve MSP ile çeşitli faşist örgütler tarafından desteklendiğini, Ecevit'de çok iyi bilmektedir.

Bu örgütlere dokunmanın sözünü bile etmeyen bu hükümet, Kontr-Gerillayı gizlemekte, MİT i ise güçlendirme çabası içindedir. Bu şartlarda "sivil sıkıyönetim"in faşistlere yönelmediği açıktır.

Bugüne kadar ki uygulamalarından da görüldüğü gibi, ileri ci derneklerin kapatılması, ile riciler yurtseverler üzerindeki baskıların yoğunlaştırılması, grev yasaklamaları, gecekonduların yıkımları, 12 Mart işkencecilerinin yeniden piyasaya çıkarılıp önemli görevlere getirilmeleri, "sivil sıkıyönetim" in kimlere ve neye karşı olduğunu göstermektedir. Ecevit hükümeti artan sömürüye ve zulme karşı, gelişen sınıf mücadelesini süslü sözlerle pasifize edememiştir. Süslü sözlerin yanında, emekçiler üzerindeki faşist baskıları arttırmaya yönelmiştir.. Bu uygulamaya büyük şehirlerde ağırlık verilmesi de, işçi sınıfının ve diğer emekçi kesimlerin yoğun olduğu bu şehirlerdeki gelişen sınıf mücadelesini bastırmak içindir. Hakim sınıfları özellikle korkutan büyük şehirlerde yoğunlaşan işçi sınıfının mücadelesidir.

"Sivil Sıkıyönetim" için emniyet mensupları ve bazı Valiler arasında yapılan değişikliğin arkasından açıklanan tedbirler 12 Mart faşistlerinin tedbirlerinin benzeridir. Ve hükümetin halk düşmanı yüzünü sergilemektedir.

EĞİTİM Mİ, FAŞİST ŞARTLANDIRMA MI?

Öncelikle polis teşkilatı içindeki ilerici polisler atılacak, polisin halka daha azgın saldırması için beyin yıkama eğitimi yapılacaktır. Emperyalist ülkelerden getirilen polis uzmanlarının denetiminde yapılacak olan eğitim de başarı gösteremeyenler meslekten atılacaklar. Yani polisler bir taraftan eğitimle şartlandırılacaklar, ilerici fikirlerin polis üzerindeki etkileri geriletilmeye çalışılacak bu amaçla bazı polis şefleri emperyalist ülkelerde özel eğitime tabi tutulacaktır. Halka saldırmakta canla başla çaba göstermeyen ilerici polisler ise eğitimde başarı gösteremedikleri gerekçesiyle atılacaklar. Hükümetin Pol-Der'e karşı takındığı düşmanca tavır, bunun böyle olacağının delilidir. Çeşitli baskılarla önlenemeyen ilerici polislerin mücadelesi yeni yapılan değişiklikle, böyle önlenmeye, bastırılmaya çalışılacaktır. Polisin eğitimi nin hızlandırılmasının yanında, yeni silahlarla donatılması motorize edilmesi, bazı kamu kuruluşlarının motorlu araçlarının, polis teşkilatının emrine verilmesi sağlanacak, polis kafaca ve araç gereç olarak daha etkili saldırıya hazırlıklı hale getirilecektir. Polislerin saldırıya teşvik edilmesi için ödüller konacak, başarılı olan polisler maddi bakımdan mükafatlandırılacaklar.

20 bin jandarma eri de bu saldırılarda polisle işbirliği içinde hareket edecektir. Polis ve jandarmadan karışık olarak oluşturulacak 12 Mart tipi vurucu timler, saldırı için günün 24 saatinde hazır olacaklar istendiği an harekete geçecekler. Şehirlerin bu açıdan parsellenmesi ve "hassas" bölgeler ilan edilmesi ise devrimcilerin yoğun olduğu semtleri, özellikle, emekçilerin oturduğu gece kondu semtleri hedef almaktadır. Buralarda etkili tedbirler alınması; devrimcilerin sindirilmesi amaçlanmaktadır.

NE İÇİN İSTİHBARAT

Üzerinde önemle durulan konulardan birisi de istihbaratın güçlendirilmesidir. MİT güçlendirilecek, jandarma ve polisle sıkı işbirliği sağlanacaktır.Bu amaçla Başbakanlığa bağlı istihbarat müşavirliği kurulacağı açıklanmıştır. 12 Martın Kontr-Gerillacıları bu yüzden önemli, görevlere atanmıştır. İstihbaratın güçlendirilmesi faşist cina yet örgütlerini açığa çıkarmak için değildir. Çünkü bu örgütler açıktadır. Bunu herkes bilmektedir. O halde bu çaba niye? İstihbarat konusunun üzerinde neden bu kadar önemle duruluyor? Bu konudaki tedbir ileri ci yurtsever, devrimcileri adım adım izleyebilmek, ortaya "dış mihraklı" yeni yeni gizli örgütler çıkarabilmek içindir. Hazır bekleyen vurucu timlere bu yolla malzeme sağlayabilmek içindir. 12 Martın faşistlerinin yaptıklarını yapabilmek içindir.Ecevit'in 12 Martçı faşistlerin, tecrübelerinden oldukça yararlandığı açık değil mi?

Adalet mekanizmasında da "sivil sıkıyönetim" uygulamasına uygun değişiklikler yapılarak, özel faşist mahkemelerin, kurulmasına çalışılacaktır. Hükümetin DGM'nin bir benzeri olan sözünü ettiği "ihtisas Mahkemeleri", böyle mahkemeler olacaktır. Onlar kitlelerin tepkisi karşısında geriledikleri "ihtisas Mahkemeleri" kurma girişimlerini sürdürüyorlar. Uygun değişikliklerle faşist mahkemeler kurma planlarını gerçekleştirmeye çalışıyorlar. Yüksek Okulların Yönetmeliğinde yapılan değişiklikler de devrimci gençleri okullardan uzaklaştırarak, gençliğin devrimci mücadelesini bastırmayı amaçlıyor.

Bu değişiklikler burada kalmayacak, çeşitli kurumların yönetmelikleri daha faşistleştirilecek, yasalarda uygun değişiklikler yapma çabaları hızlanacaktır.

Görüldüğü gibi Hükümetin tedbirleri, yani halka karşı başlatmayı planladığı daha etkili saldırı tedbirleri çok yönlüdür ve bunların ardından yenileri, gelecektir. Bu tedbirleri esas olarak 12 Mart faşistlerinin 1971'de halkımızın yükselen mücadelesini ezmek için aldığı tedbirlerin benzeridir. Ve yine bu faşist tedbirler Demirel-Türkeş in hükümetteyken faşist terörle birlikte getirmeye çalıştıkları ama başaramadıkları, şimdi ise "sıkıyönetim, sıkıyönetim" diye bağırdıkları, faşist tedbirlerin "özgürlükçü" cilasıyla süslenmiş bir şeklidir.

12 Martçıların giriştiği saldırılarda,Demirel-Türkeş faşistlerinin giriştiği saldırı ve baskı tedbirleri de halkımızı yıldıramadı. Sınıf mücadelesinin gelişmesini engelleyemedi Bu faşistler milyonlarca emekçi tarafından lanetlenmektedir. Ecevit hükümetinin "sivil sıkıyönetim" uygulama çabaları da 12 Mart faşistlerinin ve MC faşistlerinin saldırıları gibi, kitlelerin gelişen mücadelesini önleyemeyecek, bu mücadelenin önünde parça parça olacaktır. Bugün dünden daha bilinçli, daha tecrübeli olan işçi sınıfı ve diğer halk sınıf ve tabakaları, Ecevit hükümetinin saldırılarını kararlılıkla göğüsleyecekler dir.

Faşist saldırılar Yurtsever Gençlik Derneğini yıldıramaz

Yurdumuz genelinde olan olaylar, Gaziantep özelinde de yansımaktadır. Gaziantep halkı özellikle dışardan gelmiş ileri ve demokrat niteliktedir. Malatya, Pazarcık, Tunceli ve Urfa'dan gelen yoksul halktır. İşçilik, hammallık, seyyar satıcılık ve inşaat işçiliği yaparak, çok zor şartlar altında yaşamlarını sürdürmektedir.

Gaziantep'te gelişen halk mücadelesi hakim sınıfların yüreğine korku salmaktadır. Bu mücadeleyi bastırmak için özel bir çaba sarfetmektedirler. Okullarda idare-faşist polis öl çüsüyle halkın devrimci evlatlarının okuduğu okullar faşistleştirildi. Eğitim Enstitüsü faşist bir kamp haline getirildi. Demokrat, yurtsever ve devrimci hiçbir öğretmen ve öğrenci bu okula gidemiyordu.Bu okulda yapılan bir aramada asker, polis elbisesi,cop, silah, ayakkabı, öldürülecek kişilerin ve bombalanacak yerlerin listesi ortaya çıkmıştır. Bunun hakkında da hiçbir işlem yapılmadı. Bu okulda üstlenen faşistler mahalle ve Antep halkına baskı ve terör uygulamaktaydılar. Polisin gözü önünde devrimciler vurulurken ve saldırıya uğrarken,katiller kaçıp ülkü ocaklarına girdikleri halde hiçbir işlem yapılmamakta, tam tersine devrimciler yakalanmaktaydı.

Geçmişte ortaya çıkan olayların yanısıra içinde yaşadığımız yılda olaylar ve cinayetler doruk noktasına ulaştı. Üç yoldaşımız ve yurtsever devrimciler katledildiler.

Dikkat çekici olan bu üç yoldaşımızın polis tarafından katledilmesidir. Nihat Kaymakçı ve Nuri Öz yoldaşların katili faşist komiser Mehmet Sütseven serbest bırakıldı. Elini kolunu sallayarak devrimcilere saldırılarını arttırmaktadırlar. Yurtsever Avukat Hasan Aydın faşistler tarafından hunharca öldürüldü. Avukat ve Nuri Öz yoldaşın cenazeleri büyük bir gösteriyle halk tarafından kaldırıldı.

Mart ayının sonlarına doğru Antep'te Yurtsever Gençlik Derneği kuruldu. Derneğin kuruluş çalışmaları sırasında, kuruluşu engellenmeye ne kadar çalıştılarsa başaramadılar. Kararlı tavrımız sonucunda halk gençliğinin mücadelesine büyük katkısı olan derneğimiz kuruldu. Amaç edindiği şeyleri yerine getirmeye çalıştı. Gençliğin ideolojik siyasi bilincini yükseltmek için seminerler ve toplantılar düzenledi. Gençliğin sanat ve kültürel faaliyetlerine kısmi de olsa karşılamaya çalıştı.

Derneğimiz kuruluşundan itibaren baskılara uğradı. Kapatmak için ne kadar uğraştılarsa da kendilerine haklı kılacak hiçbir neden bulamadılar.

G.Antep'te kutlanan 1 mayıs İşçi Bayramı çalışmalarına büyük katkısı oldu. Bu çalışmaları kendi gücü oranında sürdürmeye çalıştı. Miting tertip komitesi dernek üyelerimizden oluşmuştu.1 Mayıstan dolayı kampanyalar sürdürdü. Para toplamada ve propagandada komiteye büyük ölçüde katkıda bulundu. Miting ve Halkın Birliği'nin 1 mayısla ilgili afişleri izni alınarak, yapıldı. Bildiriler yayınlayıp halk arasında ve fabrikalarda dağıtıldı.

Bir mayıs çalışmalarına esas olarak derneğimiz yürüttüğü için miting izni alınır alınmaz hergün derneğimiz ve BİR-DA kitap evi basılmaktaydı. Dernek üyeleri karakollara götürülüp dayak küfür ve hakaretlere uğratılıyordu. Dernekteki duvar yazıları kitap resim, gazete ve afişlere el konuluyordu. Aynı şekilde BİR-DA'da gazete ve

Devamı Sayfa 15'de

TÜRKEŞ'İN ANARŞİYE KARŞI "BİRLİK" ÇAĞRISI FAŞİST SAHTEKARLIK ÖRNEĞİ

Hitler taslağı Türkeş sahte çağrılarından birini daha yaptı. 18 Mayısta düzenlediği basın toplantısında bütün siyasi partileri anarşiye karşı mücadele için birleşmeye çağırdı. Konuşmasında anarşi üzerinde durarak "Bu olaylar basit bir sağ sol sorunu değildir. Tabanında emperyalizm yatar" diyerek "Türkiyeyi kontrolu altına alan bir süper devlet"ten bahsetmiş."Hür Demokratik rejimden yana olanların birleşmesi şarttır" demiştir.

Türkeş, MHP'nin hiçbir zaman anarşinin içinde yer almadığını, "kanunları çiğneyen mahkemelerce suç işlediği tespit edilen vatandaşların MHP ile olan ilişkilerini derhal kesdiklerini, bunun MHP'nin anarşiye karşı olduğunu kanıtladığını iddia etti. CHP'nin anarşiye kanat gerdiği sol derneklerin güdümünde hareket ettiği cinsinden saçma suçlamalarını tekrarlamıştır. Eğitim enstitüleri konusunda ise "Daha önceleri anarşinin görülmediği eğitim enstitülerini komünist öğretmen ve öğrencilerin marifeti ile birer anarşi yuvası haline sokan bugünkü iktidardır" demiştir.

Türkeş'in "barış" "kardeşlik","anarşiye karşı işbirliği" çağrıları yeni değildir. Bu faşist elebaşısı da yolundan yürüdüğü Hitler ve Mussolini'nin taktiklerini izlemektedir. Bir taraftan faşist saldırganlığı arttırmakta, yurtseverlere devrimci ve demokratlara, işçi ve köylülere karşı saldırılar düzenlemekte öte yandan "demokrasi","barış" ve 'birlik' çağrıları yapmaktadır. Gittikçe azgınlaşan faşist komandolar, okulları, evleri, işyerlerini kundaklarken, işçileri, köylüleri, ilerici öğretim üyelerini, öğretmenleri sokak ortasında kurşunlarken Türkeş'in anarşiye karşı diğer partilere "birlik" çağrısı yapması bu alçağın iğrenç sahtekarlığını gösterir. Ülkemizde yoğunlaşan sivil faşist terörün baş tertipçisinin Türkeş olduğu,Ülkü Ocakları, Ülkücü Gençlik Derneği gibi cinayet örgütlerini MHP'nin örgütlediği gün gibi açıktır. Türkeş halkımıza karşı giriştiği caniyane saldırıları gizlemek için demokrasiden emperyalizme karşı olmaktan bahsediyor. Türkeş yaptığı sahtekarlık örneği çağrıda bile kendini ele veriyor. Bu çağrı faşistlerin azgın halk düşmanı yüzlerini gizleyemiyor.

Türkeş anarşinin kaynağında emperyalizmin yattığını söyleyip bunu bir süper devlete "Sosyal emperyalistlere" bağlıyor. Amerikan emperyalizmini geçiştirerek tasmalı Amerikan uşağı olduğunu ele veriyor. Bu gözü dönük elebaşının emperyalizme "karşı" olması, emperyalist sömürü hakkında ettiği sözler sade dece laftır. Amerikan uşaklığını gizlemek, sözde emperyalizme karşı görünerek kitleler üzerinde sempati yaratmak içindir. Faşistler sık sık emperyalizme karşı olduklarını tekrarlıyorlar. Ama gerçekte ABD'nin ülkemizdeki sömürüsüne karşı çıkmak sözkonusu olduğunda kendilerini ele veriyorlar. Haşhaş ekimi, Nato'dan çıkılması tartışmaları konularında Türkeş'in takındığı tavırlar herkesçe bilinmektedir. Bu azgın halk düşmanı sosyal emperyalistlere Amerikan uşağı olduğu için karşı çıkmaktadır.

Suç işleyenlerin MHP' den atıldığını söylüyor. Amerikan emperyalistlerinin uşaklığını yapmaktan emperyalist efendisinin çıkarları için halka azgınca saldırmaktan büyük suç olamaz. MHP'nin kuruluşu ve varlığını sürdürmesi halkımıza karşı işlenen önemli suçlardan biridir. Ayrıca MHP katillerin serserilerin ırz düşmanlarının içinde en fazla barındığı partidir.

Türkeş, eğitim enstitüleri konusunda söyledikleriyle, bu okullarda çıkan olayların kendi komandolarının rahatlarının bozulmasından dolayı olduğunu açıklıyor. MC döneminde eğitim enstitüleri faşistlerin karargahı haline getirilmişti, MHP yanlısı Milli Eğitim Bakanı ve bu bakanlığa doldurulan komandoların işbirliği altında polisin desteğiyle devrimci öğrenciler okullardan atılmış, okullara faşist öğrenciler alınmıştır.Bu şartlarda eğitim enstitülerinde elbette olay çıkmazdı. Ama bu okullar bulundukları şehirlerde hemen bütün silahlı saldırıların kaynağı durumundaydılar.Hükümetin değişmesiyle Eğitim Enstitülerine yeni öğrenci alınması faşistlerin bu okullardaki faşist işgalleri tehlikeye düşürmüş bazılarında ise işgal kırılmıştır. Faşistleri azgınlaştıran bu okullardaki saldırıların yoğunlaşmasına sebep olan da budur. Faşistler eğitim enstitülerindeki işgali koruyabilmek için okulların açılmasını hükümetin düşmesine kadar önlemeye çalışmakta, açılan okullarda ise öğrenciler ve öğretmenlere karşı giriştikleri saldırılarla öğretim yapılmasını önlemektedirler. Türkeş demecinde bu durumu dolaylı olarak açıklıyor. hükümete komandoların rahatını bozduğunuz için eğitim enstitülerinde olaylar çıktı diyor. Ve komandolara doku nulması gerektiği, yoksa olayların daha fazla gelişeceğini dolaylı olarak belirtiyor. Böylece hükümeti tehdit ediyor.

"Bu gemi batarsa hepimizin batacağını idrak ediniz" diyen Türkeş, faşistlerin tezgahladığı faşist terörün devlete yönelmediğini, devletin gücünü zayıflatmadığını çok iyi biliyor. Fakat böyle tehditlerle faşist devlet mekanizmasını güçlendirici tedbirlerin alınması için hükümete baskı yapmaktan da geri kalmıyor. Bu devletin güçlendirilmesi faşistlere zarar vermeyecektir, vermiyor da.

Türkeş'in anarşiye karşı partilere yaptığı "birlik" çağrısı faşist sahtekarlığın yeni bir örneğidir. Bu çağrı halkımıza karşı giriştikleri cinayetle - rin gizlenmesi amacıyla yapılmıştır. Bu çağrı faşist devlet mekanizmasının anarşiye karşı mücadele adı altında güçlendirilmesi çağrısıdır. Halkımıza karşı resmi faşist terörün yoğunlaştırılması çağrısıdır.Çağrının esas amacı budur.

Kitleler, sivil faşist terörün MHP ve onun elebaşısı Türkeş tarafından düzenlendiğini çok iyibilmektedir. Ve bu faşistin anarşiye karşı mücadele dediği halk üzerindeki faşist saldırıların daha fazla yoğunlaştırılmasıdır.

Faşistlerin "barış","kardeşlik" çağrıları "anarşiye karşı" olduklarını ilan etmeleri onların emperyalist uşağı halk düşmanı yüzlerini gizlemeye yetmeyecektir. Türkeşin ve tüm faşistlerin sonu da Hitler ve Mussolini'nin sonu gibi olacaktır. Ülkemizdeki faşist diktatörlük Milli Demokratik Halk Devrimiyle yıkılacak, tüm faşist örgütler kapatılacaktır.

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM!

ROTER MORGEN

„Roter Morgen", Zentralorgan der KPD/ML

Almanya Komünist Partisi (M-L) KPD (M-L) gazetemize, yaz sezonu kitap ve gazete katoloğunu göndermiştir. Kataloğda aynı zamanda Türkiye'den de kitapları bulunmaktadır. Günce Yayınevi'nin yayınladığı bir dizi kitaba yer verilmiştir.

Yurtdışında bulunan devrimci-yurtsever, arkadaşlar, Günce Yayınevinin ve Halkın Birliği yayınlarını ve Türkiyeli Marksist-Leninistlerin yayın organı HALKIN BİRLİĞİ ve PARTİNİN YOLU'nu KPD/M-L'nin merkezlerinden ve devrimci dağıtım evi GEWİSO'dan temin edebilirler.

Türkiyeli devrimciler ve yurtseverlerde KPD/M-L'nin adresine mektup yazarak gerekli Marksist-Leninist eserleri buralardan temin edebilirler.

Adres: Verlag Roter Morgen
Wellinghoferstr 103, 4600
Dortmund 30

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

partinin yolu

3. SAYISI ÇIKIYOR

AYDINLIK,

HALKIN KURTULUŞU, HALKIN YOLU'NUN

SOSYO- EKONOMİK YAPI

GÖRÜŞLERİ ÜZERİNE

Elazığ halkı faşist katliamı nefretle protesto etti

26-6-1978 tarihinde hakim sınıfların eli kanlı cellatları bir yurtseveri daha katlettiler. Haki Kalmaz adındaki bir yurtsever sabah işe gittikten bir saat sonra Yol-İş sendikasının faşist başkanı ve yönetim kurulu üyelerinin saldırısına uğrayarak ağır yaralanmış, Cafer adındaki bir işçide hafif yaralanmıştır. Haki Kalmaz kaldırıldığı hastahanede kurtarılamayarak can verdi.

Bu olayı duyan Elazığ halkı cenazeyi almak için hastahaneye giderek toplandı. Proleter Devrimciler yürüyüşü daha geniş kitlenin katıldığı bir kitle eylemine dönüştürmek için ilişkilerini seferber edip kitleyi topladılar. Yürüyüş başlamadan önce tertip komitesi oluşturarak ortak hareket edilmesi gereken noktalar tespit edildi. Yürüyüş sırasında şu sloganlar atılacaktı. 1-Katilleri bulup hesap soracağız 2- Hakiler ölmez!

Bu anlayış eylemde birlik propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesindentaviz vermek olmasına rağmen oradaki halkın talebiydi. Halkıda bu anlayışa iten sebep bazı küçük burjuva akımların daha önceki eylemlerde halk arasındaki demokrasiyi zedelemeleri ve hatta kavga çıkarıp saldırı yapmalarıydı.Halk devrimcilere birlik içinde hareket etmezlerse yürüyüşe katılma yacağını belirtti.

Daha yürüyüş başlamadan DY taraftarları ve onlardan ayrılanlar öne geçme konusunda sürtüşmeye girdiler. Yürüyüş başlayınca ortak tesbit edilen sloganlar ihlal edildi.

D.Yol taraftarlarından ayrılan grup ilk olarak kararı bozdu. Yürüyüş boyunca her hareket kendi sloganlarını attı. Miting alanına gelince proleter devrimciler and içerek dağıldılar.

Yürüyüş olumlu, devrimci bir eylem oldu. Yürüyüşe üç bine yakın kitle katılmıştı.

Bu eylem faşist canilerin yüreğine korku saldı.

Elazığ'daki faşist tertip ve provakasyonların yoğunlaştığı bu günlerde faşistlerin esas amacı alevi-sunni çelişkisini şiddetlendirmek ve alevi sunni halkı bir birine düşürmektir.Ve karayollarındaki devrimci sendikal hareketin gelişmesini önlemek, sadece faşistlerin sendikaya hakim kalmasını sağlamaktır.

Faşist sendika ağaları ne kadar uğraşırsa uğraşsın kara-yollarında devrimci hareket gelişecektir. Onlar halktan kişileri vurmakla halkın mücadelesini durduramayacaklardır.

ALEVİ SUNNİ BİR OLSUN
FAŞİSTLER SOSYAL FAŞİSTLER KAHROLSUN!
KATİLLER BULUNSUN HESAP SORULSUN!

Işgalci "Barış Harekatı"nın 4. Yıldönümü

KIBRIS, KIBRIS HALKININDIR

Kıbrıs işgalinin 4 yıl dönümünde işgal sırasında olduğu gibi yine Ecevit Hükümettedir.... 1974 yılında Türk hakim sınıflarının Ecevit yönetiminde Kıbrısa yaptığı işgali Ecevit halka, "barış harekatı" diye yutturmaya çalışırken aynı zamanda şovenizmi körüklemiş ve sıkıyönetim ilan ederek halk üzerindeki baskıyı arttırmıştı. Hatırlanacağı gibi o tarihlerde Kıvılcım Gazetesi sahibi ve Müdürü 44 yıl hapis cezasına çarptırılmışlardı.

Kıbrıs işgalinin 4.ncü yılını doldurduğu bugün yine Ecevit Hükümettedir ve yine bir taraftan bütün gericiler, Türkeş-Demirel-Feyzioğlu-Ecevit-Kumandanlar; şovenistçe demeçler verip, işgali kutlayan törenler yaparlarken diğer yandan demokratik hakları gaspetmek ve demokratik kuruluşları kapatmak için "sivil sıkıyönetim" getirmektedirler.

Kıbrıs'ın Türk kuvvetleri tarafından işgal edilmesine yolaçan nedenlerin en önemlisi Amerika ile Rusya'nın Akdeniz'de, kuvvet üstünlüğünü ele geçirmek amacıyla stratejik önemi olan adaya hakim olma vahşi amaçlarıydı.

Sampson'un faşist darbesi ABD emperyalistlerinin Kıbrıs'a dikensiz sahip olma ve bu uğurda Yunan cuntası ile Kıbrıs'taki Enosisçileri kullanmasının ürünü idi. Sampson darbesinden hemen sonra başlıyan Ecevit yönetimindeki birinci Türk işgal hareketi Rus sosyal emperyalistlerinin "silahtan öte isterseniz asker bile vermeye hazırız" dedikleri teşvikleri sayesinde gerçekleşti.

O günün şartlarında Türkiye'yi kaybetmemek için ABD silah ambargosu koymakla yetinmiş ve ikinci işgal hareketinde Türkiye hakim sınıflarının yanına geçmişti. Bu gelişmeyle birlikte mevcut kargaşalıktan yararlanmak için Rus sosyal emperyalistleri bu defa da Yunanistan'a bol vaatlerle kur yapmışlardı.

Ada üzerinde bütün bu emperyalist ve işgalci oyunlar dönerken olan Kıbrıs halkına olmuştu Kıbrıs'a Türk ve Rum halkı iki süper devletin ve Yunan ve Türkiye hakim sınıflarının emperyalist ve gerici çatışmaları altında canından, malından ve evinden oldu. Binlerce ölü verdi Sonuçta vatanlarının yarısı Türk işgali altında, yabancı güçlerin çıkarı için birbirini boğazlamaya hazır düşmanlar haline getirildi.

Kıbrıs işgali Türkiye halkına da baskı ve zulüm getirdi... Türkiye hakim sınıfları Kıbrıs işgalinde halkımızın evlatlarını Kıbrıs halkını kırdırmada kullandılar. İçte sıkıyönetim ilan ederek demokratik hakları baskı altına aldılar ve gaspettiler.

Kıbrıs işgalini Türkeş, Demirel, Erbakan, Bozbeyli, Feyzioğlu bütün gericiler ve ırkçılar, desteklediler. Sözde "milli" yani saldırgan şovenist meseleler de birleşmek gerektiği türküsünü hep bir ağızdan söylediler.

Fakat ülkemizde sadece Ecevit ve faşistler değil aynı zamanda sosyal-faşistler de ilk işgali desteklediler. Çünkü onlar da hakim sınıf karakterinde idiler. Ve efendileri Rusya'nın ilk işgalden hegomonya kurmak amacına uygun menfaatleri vardı Buna uygun olarak TSİP, Oya Baydar, Türkler revizyonistleri işgali desteklemek için şoven propagandadan başka vargüçleriyle yardım topladılar. DİSK'in kasasından 4 milyon TL. işçi parasını Kıbrıs halkının kanını dökmek için verdiler.

Bugün Kıbrıs'ın dört yıldır, yarısı Türk kuvvetlerinin işgali altındadır. Sözde "barışçı", Ecevit yine hükümettedir, ama Kıbrıs halkını süngü altında tutmaktan bir adım dahi geri atmamaktadır. Türkeş, Demirel, Feyzioğlu, Erbakanlar aynı şovenist tavrı hem de birbirleriyle ve Ecevit'le yarışırcasına devam ettirmektedirler.

T"K"P, TSİP, TİP gibi revizyonistler ise bir yandan sözde Kıbrıs'ın bağımsızlığını savunuyor pozlarını takınırlarken diğer yandan, Rusya'nın önerdiği iki süper devletin değneği altındaki uluslararası görüşmeler yolunu öneriyorlar. Bu çözüm yolu da 1974'de takındıkları şovenist ve efendileri Rus sosyal emperyalistlerinin menfaatine uygun tavrın bugünkü şartlardaki devamıdır. Ve sadece onların paravan olarak kullandıkları "bağımsız Kıbrıs" sloganına, aykırıdır. Çünkü böyle bir "çözüm" Kıbrıs halkının elini kolunu daha fazla süper devletlerin zincirine vuran bir "çözüm" olur. Türkiye, Yunanistan ve İngiliz hakim sınıflarının tahakkümcü garantörlüğüne fazlasıyla Amerika ve Rusya'nın daha büyük tahakkümcü garantörlüğü eklenir o kadar.

Bugün Kıbrıs meselesinde Amerikan emperyalistlerinin bugünkü durumda getirdikleri Türkiye ve Yunan hakim sınıflarını Denktaş ve Kipriyanu'ya uzlaştırarak "halletme" çabasına gelince. Böyle bir "çözüm" de Kıbrıs halkının üzerindeki emperyalist ve gerici tahakkümü ABD yararına devam ettiren bir çözümsüzlüktür. Çünkü, böyle birşey sağlandığında Türkiye ve Yunan hakim sınıfları şimdilik hemen bir savaş durumunda olmayacaklar ama sürekli bir şekilde gerici savaş tehlikesini içinde taşıyacak, ABD'nin Kıbrıs'ı tahakkümü altında tutması olacaktır bu..

Proleter devrimciler sadece ilk adımda gerici savaş getirmeyecek bir durum için değil ayni zamanda gerici savaşın şartlarını ortadan kaldıracak bir durum, emperyalist ve gerici tahakkümün olmadığı bir durum için mücadele ederler. Bu nedenle Aydınlık oportünistleri tarafından da hoş karşılanan bu Amerikancı çözüm de Kıbrıs halkının egemenliğine ters düşen gerici ve karşı çıkılması gereken bir çözümsüzlüktür.

Bugün Amerikancı "çözüm"için dahi taviz vermiyecek derecede bir şovenizm içinde olan Türk hakim sınıflarının önemli bir kesimi kendisine Denktaş gibi emperyalist ajanlarının yanında Türkiye'deki bir kısım aydınlarıı da destek alabilmektedir. Bu aydınların şovenizmin kuyruğuna takılmaları da Kıbrıs halkının mücadele edilmesi gereken bir tavırdır.

Türkiye ve Yunan halklarının Kıbrıs meselesinde menfaatleri ortak ve başta iki süper devlet olmak üzere her iki ülkenin gerici hakim sınıflarının da menfaatlerine taban tabana zıttır.

Her iki ülke halkının menfaatı, Kıbrıs"ın Türk ve Rumlardan oluşan halkının menfaatiyle de ortaktır. Çünkü Kıbrıs halkına baskı yapan her gerici güç, kendi halkına da baskı yapar... Türk hakim sınıflarının işgali sonucu özgür olmıyan Kıbrıs halkının yanında, Türkiye halkı da aynı hakim sınıfların baskısı altında özgür olamaz. Aynı şekilde Kıbrıs'ta tahakkümcü haklara sahip Yunan hakim sınıfları kendi halkını da baskı altında tutarlar. Yine Süper devletlerin şu veya bu şekilde Kıbrısta ve bölgede baskı kurabilme durumları her iki halkın da, Kıbrıs halkının menfaatlerine aykırıdır.

Bu nedenle her iki ülke halkının ve dünya işçi sınıfıyla ezilen halklarının menfaati, kaderini tamamen Kıbrıs halkının eline verecek, dıştan hiç bir gerici gücün müdahale, bağlayıcı ve garantör engelini tanımayacak olan çözümdür.

Böyle bir çözüm;

Türk işgalinin kayıtsız şartsız ortadan kaldırılmasını ve Türk işgal kuvvetlerinin Kıbrıstan çekilmesini,

Yabancı bütün üs ve kuvvetin Kıbrıs'tan kaldırılmasını,

Gerek Amerika, gerekse Rusyanın etkinliğini sağlıyacak bütün sözde çözümlerin reddedilmesi ve Türk ve Yunan hükümetleri de dahil hiç bir yabancı gücün garantörlük ve benzeri tahakkümcü haklarının bırakılmamasını,

Kıbrıs'ın meselelerinin çözümünün tek başına Kıbrıslılara bırakılmasını, gerektirir.

Kıbrıs halkına özgürlük ve bağımsızlık sağlamanın ve buna destek olmanın tek çözüm yolu budur.

Kıbrıs işgalinin 4. yıldönümünde farklı olan tek önemli şey halkımız üzerindeki şoven etkilerin eskiye oranla zayıflaması, Kıbrıs halkının özgürlük bağımsızlık desteğin artmasıdır. Kıbrıs'ın özgürlük ve bağımsızlığına kavuşabilmesinin halkımız açısından güvencesi de budur.

- TÜRK İŞGALİNE SON, KIBRIS HALKINA ÖZGÜRLÜK!
- KIBRIS KIBRIS HALKININDIR!

IMF YENİ ZAMLAR YAPILMASINI İSTEDİ

Emperyalist soygun teşkilatı IMF, Ecevit hükümetine kabul ettirdiği kölelik anlaşmasının uygulanışını denetlemeye geldi. IMF'nin kabul ettirdiği şartlar arasında anlaşmanın hükümet tarafından uygulanmasının üç ayda bir denetlenmesi de vardı. IMF her üç ayda yeni kölelik anlaşmasının şartlarının nasıl uygulandığını denetleyecek, uygulama hakkında olumlu kanaat edinirse bir miktar kredi verilecek, aksi takdirde IMF'nin verdiği kredi kesilecekti. Uygulamadaki eksikler konusunda bu teşkilatın verdiği talimatlar ise mutlaka uygulanacaktı. Kısacası bu soygun teşkilatının haberi ve onayı olmadan ekonomik alanda hiçbirşey yapılamayacaktı. Anlaşma, ekonominin denetimi ve yönlendirilmesini bütünüyle ve açıkça IMF'ye bırakıyordu. Hükümetin görevi ise söylenenleri uygulamaktan ibaretti. Bu soygun teşkilatının kabul ettirdiği şartlar ise halkın üzerindeki sömürünün kat kat arttırılarak ekonomik buhranın hafifletilmesi yönündeydi. Bunlardan bazıları paranın değerinin önemli ölçüde düşürülmesi, işçi ücretlerinin dondurulması, petrole ve kamu iktisadi kuruluşlarının ürünlerine, enerjiye zam yapılması vergi yüklerinin ağırlaştırılması tarım ürünlerinin fiyatlarının en asgari düzeyde tutulmasıydı.

Ecevit hükümeti halkın üzerindeki sömürünün katmerleştiririlmesi anlamına gelen bu şartları uygulamak için canla başla çalıştı. Paranın değerinin düşürülmesi tarım ürünlerinin fiyatlarının artırılmaması, hala devam eden, zamlar, hazırlanan vergi tasarısı, bütün bunlar IMF'nin kabul ettirdiği şartların yerine getirilmesi çabalarıdır. En son işçi ücretlerinin dondurulması anlaşması da bu halkanın önemli bir parçasıdır. Hükümetin bu konudaki çabaları ve gösterdiği "başarı" halkımız üzerindeki sömürüyü katmerleştirdi. Buna karşılık Ecevit ve onun hükümeti emperyalistlere olan sadakatini ispat etti.

IMF üç aylık dönemle ilgili olarak, hükümetin çabasını takdir etti. Fakat alınan tedbirlerin yeterli olmadığını belirtti. Şartların uygulanışında da bazı eksiklikler olduğunu açıkladı. Uygulamada yeni tedbirler alınmasını istedi. IMF'ne göre yapılan devalüasyon yetersizdir. Paranın değeri yeniden düşürülmelidir. Petrole yeniden zam yapılmalı, petrol ve petrol ürünlerinin fiyatları arttırılmalıdır. Kamu iktisadi kuruluşlarında yeni tedbirler alınmalı, öncelikle bu kuruluşlardaki gerekenden fazla olan işçiler atılmalı, işçi sayısı asgariye indirilmelidir vs.

Bu isteklerin uygulanmasının yeni bir zam furyası olduğu emekçi halk kitleleri için açlık ve yoksulluğun artması, işsizliğin artması olduğu açıktır. Yine açık olan bir başka konu da, hükümetin bu istekleri de uygun bir şekilde gerçekleştirmeye çalışacağıdır. Bundan kimsenin şüphesi olamaz. Ecevit hükümetinin bugüne kadar yaptıkları bundan sonra yapacaklarını açıkça göstermektedir.

Ecevit hükümeti bu tedbirleri gerçekleştirirken yine ilerici nutuklar atacak,"toplumsal refah"tan "özgürlükçü demokrasiden","fedakarlık"tan bahsedecektir. Dikkatleri başka alanlara çekerek "sessiz sedasız" gerçekleştirmeye çalışacaktır. Fakat onun bütün bu çabaları halk yığınlarının gözünü perdeleyemez.

Geniş kitleler Ecevit hükümetinin emperyalist uşağı karekterini; bu hükümetin komprador burjuvazi ve toprak ağalarının, hükümeti olduğunu her geçen gün daha iyi görmektedir. Halk düşmanı hükümetin IMF'nın yeni istekleri doğrultusunda yapmaya çalışacağı yeni zamlara, başta işçi sınıfı olmak üzere halk kitleleri sessiz kalmayacaktır.

IMF gibi emperyalist soygun teşkilatları ile komprador burjuvazi ve toprak ağalarının halkımız üzerindeki sömürüyü yoğunlaştırmak için giriştikleri ortak çabalar, halk kitlelerinin yükselen mücadelesi karşısında yerle bir olacak, gericilerin tüm çabaları onları yıkılmaktan kurtaramayacaktır. Yiğit Türkiye halkı bu sömürü ve zulüm düzenini yıkarak, Demokratik Halk İktidarını gerçekleştirecektir. Demokratik Halk İktidarı IMF gibi emperyalist soygun teşkilatlarıyla ve emperyalist ve sosyal emperyalistlerle imzalanan bütün kölelik anlaşmalarını ve "borç"ları tasfiye edecektir. Çeşitli ülkelerle olan ilişkileri karşılıklı eşitlik temeli üzerinde yürütecektir.

AET ile yapılan göşmelerde ülkemiz emperyalistlere peşkeş çekiliyor

Geçtiğimiz günlerde ülkemize gelen AET heyeti, hükümet sözcüleriyle ve sanayi Odaları,Türkiye İş Adamları Derneği gibi komprador-patronların özel kuruluşlarının temsilcileriyle bir dizi görüşmeler yaptı. AET ve Türkiye ilişkilerinin ele alındığı görüşmeler, Avrupalı emperyalistlerin ülkemiz üzerindeki sömürülerinin arttırılmasına hizmet edici yöndedir.

Görüşmelerde, komprador patronlar ve onların hükümetinin, sözcüleri AET heyetinden Türkiye'nin tarım ürünlerinin Ortak Pazar ülkelerine satılmasında, kolaylıklar sağlanmasını, AET'na üye olmadıkları halde bazı Afrika ülkeleri için bu konuda sağlanan imtiyazların Türkiye'ye de sağlanmasını istediler... Türkiye'li işçilerin AET ülkelerinde serbest dolaşmalarının engellendiğini, sınırlı da olsa işçilerin serbest dolaşımının uygulanması isteğini belirttiler. Kompradorların bir başka isteği Türkiye'nin tekstil ürünlerine ihraç zorluğu çıkarılmamasıydı. Görüşmelerin en önemli konusu ise AET ülkelerinin Türkiye'ye yatırım yapmaları sorunuydu. Patronlar ve hükümet sözcüleri bu konudaki isteklerini, tekrar tekrar belirttiler.

AET heyeti belirtilen istekleri olumlu karşıladıklarını, Türkiye ile AET ilişkilerinin, geliştirilmesinden yana oldukları açıkladı. Tarım ürünlerinin satışı konusunda bazı kolaylıklar sağlanabileceğini belirtti. AET ülkelerinin Türkiye'ye yatırım yapmak istediklerini fakat konuda sağlanan şartları yeterli bulmadıklarını söyleyerek, yabancı sermayeye yeni kolaylıklar sağlanması gerektiğini şöyle açıkladı: "Yabancı sermaye politikasını (Türkiye kastediliyor HB) bütün yurda ve dünyaya somut bazı kolaylıklar, ve önlemlerile birlikte açıklamak şarttır." Heyetin ülkemize gelmesinin gerçek sebebi işte bu şartın sağlanması için baskı yapmaktır. "İlişkilerin iyileştirilmesi","Türkiye'ye bazı kolaylıklar sağlanması" "karşılıklı çıkarların korunması" vb. sözler de bu gerçeği gizlemek amacıyla söylenmektedir. Kapalı kapılar ardında, gizli kapaklı sürdürülen görüşmeler sonucu, hükümet sözcüleri ve komprador patronların montajcı kesimi Avrupalı emperyalistlerin şartını kabul etmişlerdir.

Bilindiği gibi Türkiye, AET topluluğu içinde yer almaktadır. Ancak AET'ne tam üye değildir. Tam üyeliğin getirdiği ise ülkeler arasındaki gümrük duvarlarının tümüyle kaldırılmasıdır. Son yıllarda zaman zaman tartışma konusu olan tam üyelik başta ABD olmak üzere iki süper devletin çıkarlarına kısmen aykırıdır. Ayrıca tam üyeliğin en önemli şartı olan AET ülkelerine karşı gümrük duvarının tamamıyla kaldırılması, Türkiye'nin dışa bağımlı "sanayii"ni etkileyecek daha bağımlı hale getirecektir. Bazı dallarda ise çöküntü yaratacaktır. Böyle bir çöküntü ise çok büyük sorunları, beraberinde getirecektir. Bu sebeplerle Türkiyenin AET' ne tam üye olması AET emperyalistleri ve onların Türkiyedeki uşakları tarafından bazı şartların yerine getirilmesinden sonra daha ilerde gerçekleştirilmesi savunulmaktadır.

Amerikancı MC hükümetleri AET ülkeleriyle ticari ilişkilerin geliştirilmesi konusunda hiç bir çaba göstermemişlerdir.Buna karşılık AET ülkeleri de Türkiyenin tarım ürünleri ve tekstil ürünlerinin Avrupadaki satışında kolaylıklar sağlamamış, bu bakımdan başka ülkelerin ürünlerini tercih etmişti. Yine bu dönemde AET'den istenen talepler buna karşılık verilecek tavizler konusunda MC'nin açık bir politikası yoktu. Özellikle Erbakan'ın topluluktan çıkma isteği bunu engellemekteydi.

Ecevit hükümetinin kuruluşuyla birlikte,soğuyan ilişkilerin düzeltilmesi, geliştirilmesi gündeme geldi. Ecevit ve Avrupalı emperyalistler bugünkü çerçeve içinde ticari ilişkilerin geliştirilmesi politikasında birleşmişlerdir. Ecevit hükümeti ile prensip anlaşmasına varan AET emperyalistleri bu anlaşma gereğince sonbaharda yapılacak AET toplantısına kadar Ecevit hükümetinin politikasını somutlaştırmasını istemişlerdir. Sonbaharda yapılacak toplantıya kadar karşılıklı görüşmeler yapılarak bu toplantıya hazırlıklı gitmenin şartları olgunlaştırılacaktı. AET heyeti ülkemize işte bu şartların hazırlanması açısından Avrupalı emperyalistlerin isteklerini kabul ettirmek için baskı yapmaya gelmiştir.

Ecevit hükümeti AET ülkelerinin sermayelerine kolaylık sağlamayı şimdiden kabul etmiştir. Sonbaharda yapılacak AET toplantısında bu resmileşecektir.Böylece IMF'nin zorladığı şartların uygulanması, Rusya ile yapılan iktisadi anlaşma ile artan emperyalist sömürüye Avrupa emperyalistlerinin ülkemiz üzerindeki sömürüsünün yoğunlaşması da eklenecektir.

Avrupalı emperyalistler ise kendi uşaklarının hükümet kurmasından azami ölçüde yararlanmaya çalışmaktadır. Bu emperyalistlerin son zamanlarda Türkiye'ye sözde bazı kolaylıklar sağlamaktan bahsetmeleri esas olarak kendi sermayelerine imtiyaz sağlayarak, ülkemizdeki ucuz iş gücü ve hammadde kaynaklarını daha fazla yağmalamak içindir. Bu emperyalistlerin son çabalarında siyasi etkenler de önemli bir rol oynamaktadır. Türkiye'nin sosyal emperyalistlerle geliştirdiği iktisadi ve kültürel ilişkiler, batılı emperyalistleri rahatsız etmektedir. Sosyal emperyalistlerin bu yolla ülkede siyasi etkinliğini arttıracağını bilmekte, bunun için Türkiyeyi ihmal etmemek gerektiğini düşünmekteler. Bunlar bu yüzden son zamanlarda sık sık Türkiye'nin AET için vazgeçilmez öneminden vs. sözetmektedirler. AET emperyalistleri Türkiye'ye sözde bazı kolaylıklar sağlayarak bir yandan ülkemizde sömürülerini yoğunlaştırma diğer yandan sosyal-emperyalistlerin iktisadi ve buna bağlı olarak siyasi etkinliğinin artmasını sınırlandırmayı, özellikle siyasi bakımdan Türkiye ile ilişkilerini daha fazla iyileştirmeyi hesaplıyorlar. Onlar bir taşla iki kuş vurma hesabı içindeler.

Ecevit'in AET emperyalistleriyle iktisadi siyasi ve askeri alanda ilişkiler geliştirmek için gösterdiği özel çaba, onun bu emperyalistlerin uşağı olmasındandır. Gelişmelerin açıkça ortaya koyduğu; bu hükümetin AET emperyalistleriyle işbirliğini geliştirmek için elinden geleni yaptığı ve bundan sonra da yapacağıdır. Hükümetin bu emperyalistlerle geliştirdiği işbirliği halkımızın üzerindeki emperyalist sömürü ve baskıyı daha fazla ağırlaştıracaktır.Ecevit ve efendilerinin halkımıza karşı geliştirdiği işbirlikçi ilişkileri tüm gerici çabalar gibi yıkılmaya mahkumdur.Ne Ecevit hükümeti ne de Avrupalı emperyalistler, Türkiye halkının emperyalizme, sosyal-emperyalizme faşizme sosyal-faşizme, ve tüm gericiliğe karşı demokrasi ve bağımsızlık mücadelesini durduramaz.

Ecevit'in taban fiyat politikası MC'ninkiyle aynı

Bazı tarım ürünleri için hükümetin tespit ettiği taban fiyatları sanayi ve teknoloji bakanlığı tarafından açıklandı.Buna göre pamuk, kuru incir, kuru üzüm, antep fıstığı, ve şeker pancarının taban fiyatlarına % 27 ile % 45 arasında zam yapılmıştır. Geçen seneden bu yana % 100 ü geçen hayat pahalılığı karşısında bu oranlar oldukça az dır.

Komprador burjuva ve toprakağaları hükümetlerinin son yıllarda tarım ürünleri konusundaki politikaları bu ürünlerin, taban fiyatlarını mümkün olan en düşük düzeyde tutmaktır. Emperyalistlerin ve hakim sınıfların çıkarları bunu gerektirmektedir. Bu politika artan iktisadi buhranın yükünün bir kısmını geniş küçük üretici kitlesinin üzerine yıkma politikasıdır. Bu konu da tüm halk sınıf ve tabakaları üzerinde uygulanan sömürüyü katmerleştirme politikasının bir parçasıdır. Ve bunun geniş kredi imkanlarından yararlanan,her türlü teknik araca sahip olan büyük toprak sahiplerine önemli hiç bir zararı dokunmaz.

CHP,MC'nin tarım ürünleri politikasına karşı çıkmış, hükümet oldukları durumda köylünün alınterinideğerlendireceği vaadlerin de bulunmuştur. Ecevit hükümeti kurulduktan sonra bu vaadler unutulmuş, aynı politika bu hükümet tarafından uygulanmıştır,uygulanmaktadır.

Paranın değerinin % 100 e yakın düşürülmesine petrole,gaza,tuza, beze, özellikle de tarım makinalarına ve gübreye yapılan yüksek zamlar karşısında, tarım ürünlerine yapılan zamlar devede kulak kalmaktadır. Çeşitli tarım araçlarına,gübre, ilaç vb. tarımda kullanılan malzemelere yapılan büyük zamlara karşılık tarım ürünleri fiyatındaki, % 27 ile % 45 oranındaki artış arasındaki büyük fark küçük üretici kitlesini hızla yoksulluğa ve iflasa sürüklemektedir. Her yıl binleri bulan küçük üretici iflas ederek bir parça toprağını toprak ağaları na veya zengin köylülere kaptırmakta, işsizler ordusuna katılmaktadır.

Sadece bu kadarla da kalmıyor küçük üreticinin pamuğu zamanında alınmıyor alım depolarının önünde günlerce bekleti liyor. Bu yüzden küçük üretici ler pamuğu aynı zamanda tüccarlık yapan pamuk ağalarına ucuz fiyata satmak zorunda bırakılıyor. Geniş pancar üreticileri - nin durumu da farklı değildir. Geçen yıl pancarın fiyatı 4 kuruş arttırıldı. Buna karşı yer yer direnişe geçen üreticinin pancarı zorla söküldü. Şeker fabrikalarının çalışma mevsimi başında henüz iyice olgunlaşmayan küçük üreticinin pancarı zorla söktürülür, büyük toprak sahiplerininkine ise dokunulmaz. Bütün küçük üretici kitlesi üzerinde benzeri çeşitli baskılar uygulanmaktadır.

Dağınık ve örgütsüz olan küçük üreticiler son yıllarda giderek yoğunlaşan sömürü ve zulme karşı birleşerek daha aktif mücadele etmeye yöneldiler. Ançak örgütsüz oluşları, var olan bazı derneklerin genellikle, büyük toprak sahiplerinin etkinliğinde olması daha da önemlisi doğru bir önderliğin olmaması bu mücadeleyi zayıflatmaktadır. Geçen yıl pancar üretici lerinin başlattığı direnişin kısa sürede kırılması bunun ürünü dür.

Ecevit hükümetinin bazı tarım ürünlerinin taban fiyatlarıyla ilgili son tespitleri o - nun halk düşmanı niteliğini yansıtmaktadır. Tarım ürünlerin taban fiyatları artan hayat pahalılığına uygun olarak arttırılmalıdır. Küçük üreticilere geniş kredi gübre, makina sağlanmalıdır. Tarım da kullanılan makinalar üzerinden karaborsacıların sağladığı yüklü kâr - lar önlenmelidir. Ziraat bankasının kredi arttırımı konusunda ki son tedbirleri değiştirilmelidir. Son düzenleme ile kredi miktarı toprak büyüklüğüne orantılı olarak daha da arttırılmıştır. Bu uygulama büyük toprak sahiplerine daha geniş kredi imkanları sağlamıştır. Bu uygulama küçük üreticilerin lehine, yeniden düzenlenmelidir. Küçük üreticilerin ürünlerinin zamanında geçiktirilmeden alınması, için gereken tedbirler alınmalı her türlü baskı ve zorbalık kaldırılmalıdır.

Küçük üreticiler haklarını biraraya gelerek haklı talepleri için mücadele ile alacaklardır. Ancak hakim sınıfların sömürü ve yağma düzeni devrimle yıkılarak yerine halk iktidarı kurulmadığı sürece küçük üreticiler üzerindeki azgın sömürü ve baskı ortadan kaldırılamaz. Küçük üreticileri de kurtaracak olan Milli Demokratik Halk Devrimidir. Demokratik halk iktidarı küçük üreticilere geniş kredi imkanları,ucuz gübre ve makina sağlayacaktır. Onları gönüllülük esasına dayalı olarak, gönüllülük ilkesi temelinde küçük topraklarını kollektif mülkiyet haline adım adım dönüş türmeleri için ikna etmeye çalışacaktır.

Ölümünün 83. Yılında:

İŞÇİ SINIFININ BÜYÜK ÖNDERİ ENGELS YOLUMUZU AYDINLATIYOR

İşçi sınıfının bilimi olan Marksizmin ilk iki büyük yaratıcısından biri olan Engels 5 Ağustos 1895'te Londrada hayata, gözlerini yumalı 83 yıl geçti.

O günden bu yana kapitalizmin bütün temsilcileri Marksizmin sözde eskidiğini ispatlamak için çırpınıp durdular. Sadece patronlar değil, emperyalist patronların beslediği işçi aristokratlarından, bütün oportünistlere ve revizyonistlere kadar her kes bunu ispatlamaya girişti.

II.Enternasyonal oportünistleri emperyalist burjuvaziye uşaklıklarını sadakatle yerine getirebilmek için, Marks ve Engels'in teorik tezlerini tahrif ettiler, o zamanın proleter devrimci kuşaklarından gizlemeye, çalıştılar. O şartlarda emperyalistler ve bütün gericiler uşakları sayesinde Marksizmin sözde eskidiğini söyliyerek seviniyor lardı.

Fakat sevinçleri kursaklarında kaldı. Lenin yoldaş önderliğinde gerçek Marksistler, II. Enternasyonalcileri onların ihanetini ve burjuva uşaklığını ortaya çıkararak çökerttiler. Bunu Marksizmin II. Enternasyonal oportünistlerince tahrif edilen gizlenen teorik ve siyasi tezlerine sıkı sıkıya sarılarak, onları kavrayıp sınıf mücadelesinin silahı haline getirerek yaptılar.

II. Enternasyonal oportünistleri burjuvaziye hizmet etmeyi terketmediler ama kısa zamanda siyasi bakımdan iflas ede rek çöktüler. Ama Marksizme, Marks ve Engels'in teorilerine, sarılan Lenin ve Bolşevikler dünya işçi hareketini etrafında topladılar.

Rusya'da Bolşeviklerin önderliğinde devrim başarıya ulaşırken bütün dünyada III. Enternasyonal'in parlak güneşi işçi sınıfına yol gösteriyordu.

Lenin'in ölümünden sonra Stalin yoldaşın önderliğindeki, III. Enternasyonalin başarılı, M-L önderliği sayesinde dünya devrimi başarıdan başarıya koştu.

Çin'deki ve Doğu Avrupa'daki devrimcilerden sonra dünya nüfusunun 1/3 ü sosyalizme kavuştu. Birçok sömürge ülke bağımsızlık mücadelelerinde başarıya ulaştı.

Ancak emperyalistler cephe den mücadeleleri yanında Marksist Leninist partileri içten çökertmek için de mücadeleleri ni hiçbir zaman eksiltmediler.. Tersine sürekli tuttular.

II. Enternasyonal oportünistlerinin ihanet görevini yapan her yeni şartlara uygun oportünistler ortaya çıktı. Stalin'e karşı Troçkistler bu karşı devrimci görevi üstlendiler. Fakat Stalin'in başarılı önderliği sayesinde Troçkistler çöktü.

Henüz Stalin hayattayken ayni karşı devrimci görevi 1940'ların sonlarında Tito revizyonistleri yerine getirdi. Amerikan emperyalizmine sadık bir uşak olan Tito revizyonisti de, tutunamadı ve Enformasyon Bürosundan atıldı.

Stalin'in ölümünden sonra ise Kruşçev-Brejnev revizyonistleri bu karşı-devrimci rolü üstlendiler. Rasya'da ve Doğu Avrupa ülkelerinde kapitalizmi restore ederek emperyalist sisteme ilhak ettiler. Kruşçev-Brejnev, revizyonizmi proletarya devletindeki bürokrat yozlaşmanın ve ABD emperyalistlerinin baskısına teslim olmanın ürünüydüler.. Bu revizyonistler Lenin ve Stalin'in şanlı ülkesi sosyalist Rusya'yı bugün savaşın esas kaynaklarından biri olan sosyal emperyalist süper bir devlet hali ne getirdiler. Dünya halkları - nın başlıca düşmanlarından modern revizyonizm buradan doğdu. Yine sözde Avrupa "kümünizmi" olan maskesiz revizyonizm bu saf lardan türedi.

Tarihin ilerlemesi, arada, bir gerileme yönünde zigzaklar çizerek olur. Sovyetler Birliği nde ve Doğu Avrupa ülkelerinde, revizyonizmin iktidara gelmesi, dünya devrimi çin, sosyalizm için, tarih için böyle bir zigzag tı. Ama tarihin, dünya devriminin ilerlemesinin durması demek olmıyan bir zigzaktı. Nitekim öyle de oldu. Mao Zedung Yoldaşın önderliğindeki ÇKP ve Enver Hoca Yoldaşın önderliğindeki AEP'nin revizyonizme karşı kaldırdığı Marks-Engels-Lenin ve Stalin'in bayrağı dalgalanmaya, ve yeniden çeşitli ülkelerin M-L partilerini etrafında toplamaya devam etti.

Kruşçev-Brejnev revizyonistleri ve yandaşları iktidardaki, ülkelerde kapitalizmi geri getirmeyi başardılar ama, hem ken di halkından hem de dünyanın öz gürlüğe aşık bütün halklarından tecrit oldular.

Brejnev'in önderliğindeki, modern revizyonistler, Avrupa revizyonistleri ve Tito revizyonistleri Marksizm-Leninizmi ken dilerine maske olarak kullanmalarına rağmen hergeçen gün dünyâ, işçi sınıfından ve ezilen halklardan tecrit olmaktan kurtulamıyorlar.

Modern revizyonistlerden sonraki gelişen dünya Marksist Leninist hareketinin saflarında, bugün aynı karşı devrimci görevi yapan bir başka akım çıkmıştır: Uluslararası yeni oportünist akım. Başını Deng Siao Ping kapitalist yolcusunun çektiği bu akım Marksizm Leninizmin yerine Kruşçev'in revizyonist teori ve pratiğini geçirmekte, yüzüne taktığı M-L maskesiyle de dünya işçi sınıfı ve ezilen halkları devrimden vazgeçirmek için aldatmaya çalışmaktadır.

Bu akımın kaynağı proletarya devletindeki bürokratik yozlaşma ve Sovyet sosyal emperyalistlerinin baskısına boyun eğe rek kendini ABD emperyalistleri ve diğer bütün gericilerin kucağına atmaktır.

Deng Siao Ping revizyonistinin ÇKP'yi ve proletarya devletini gaspetmesi elbette dünya devrimi ve sosyalizm için bir gerilemedir. Ama tarihin büyük ilerleyişi içinde sadece geçici bir gerilemedir o kadar.

Çünkü başta, Enver Hoca Yoldaşın önderliğindeki AEP olmak, üzere dünyanın dört bir yanından M-L partiler, uluslararası, oportünizme karşı Marksizm Leninizm bayrağı etrafında toplanıyorlar. Dahaşimdiden uluslararası yeni oportünist akım dünya M-L partilerinden tecrit oluyor işçi sınıfı ve ezilen halklarca yüz bulmuyor.

Ülkemizde de Marksit Leninist ve devrimci saflar Üç Dünyacı oportünistlere karşı çıkıyor. AEP'nin kaldırdığı bayrağın yanında yer alarak her geçen gün büyüyor. Ama Üç Dünyacı Aydınlık oportünistleri bütün hünerlerine, bütün çırpınışlarına saflarına gerici rüzgarı göğüsliyememiş döküntüleri toplamalarına bütün bunlara rağmen işçilerden, köylülerden tecrit olmaktan kurtulamıyorlar. Sadece AP ve MSP nin diri güçlerini ka zanma yolunda başarılı adımlar atabiliyorlar.

Marks ve Engels tarafından, Marksizmin kuruluşundan bu yana dünya komünist hareketi saflarında ortaya çıkan bütün karşı devrimciler çürüdüler. Bütün engellere ve zorluklara rağmen Marks ve Engels'in yolunu tutanlar ya şadılar ve geliştiler.

Berstein revizyonizmi, II Enternasyonal oportünizmi, Troçkizm, Tito revizyonizmi, Kruşçev-Brejnev revizyonizmi, Deng Siao Ping oportünizmi hepsi aynı karşı devrimci sınıf niteliğine sahip, Marksizm Leninizmin düşmanı, işçi sınıfı ve ezilen halkların düşmanı akımlardır.

Emperyalizm ve gericilerle, birleşen önceki revizyonist akımlar nasıl çürüdüyse uluslararası yeni oportünist akım da çürüyecek, Enver Hoca yoldaş önderliğindeki AEP'nin kaldırdığı M-L bayrak etrafında toplanan uluslararası komünist hareket gelişecektir.

Bugün Engels öleli 83 yıl oluyor. Fakat O'nun ve Marks'ın, fikirleri eskimedi, taptaze ve canlılığını koruyor. Her revizyonist akımın ortaya çıkışında, Onların eserinin eskidiğini gerici bir sevinçle yayanı emperyalistlerin ve gericilerin işta hı boğazlarında kalmasını Üç Dünyacı yeni oportünist akım da önliyemiyecektir.

Engels'in 83'üncü ölüm yıldönümünde uluslararası proletarya ve ülkemizdeki Marksit-Leninistler O'nun anısını mücadelelerinde yaşatma kararlılığındadırlar.

ÖLÜMÜNÜN 5. YILINDA ŞEFİK GÜLTEKİN'i ANIYORUZ

Şefik Gültekin arkadaş 5 yıl önce Elazığ'da faşist jandarma Albayı Kenan Poyraz'ın emrindeki kuvvetlerle girdiği çarpışmada yaralı olarak yakalanmıştı. Daha sonra bu faşist albay tarafından Alay'a götürülerek süngü ve dipçik darbeleriyle başı ezilerek öldürüldü.

Şefik arkadaş 12 Mart faşizminin zulmüne karşı, taşıdığı devrimci fikirlerin de etkisiyle öğretmenliği terkederek memleketi olan Elazığ'da devrimci çalışmalar yaptı.

O dönemde revizyonizme karşı çıkmasına ve dünya komünist hareketinden ve fikirlerinden etkilenmesine rağmen, bilinci ve tecrübe yetersizliğinden dolayı o dönemdeki küçük burjuva maceracı hareketlerin ve Çaru Mazundar'ın fikirlerinin etkisinde kalmıştı.

Böyle bir durumda yoksul halkına bağlı, devrimci menfaatlerini bireysel menfaatlerinin üstünde tutan, fedakarca bir çalışma yürüttü. Mahalli bir grup içinde çalışma yaparken revizyonizmin etkisindeki kardeşinin yaptığı bireyci hotzotçuluğa karşı çıktı.

Devrime olan kuvvetli inancına, halkına olan bağlılığına rağmen çabalarını devrime ve halka en yararlı şekilde seferber edecek Marksist-Leninist harekete katılamadan 12 Mart faşist canilerince Elazığ'da kaldığı evde vurularak öldürüldü.

Albay Kenan Poyraz yönetimindeki faşist kuvvetlerce sarıldığında, halkına olan bağlılığı ve devrimci kararlılığının sonucu teslim olmadı ve çarpışarak yaralı ele geçti.

Şefik Gültekin arkadaşın anısı ve mücadelesi, bir yandan bütün devrimcilerin fedakar enerjilerinin çarçur olmaması için Marksizm Leninizmi daha iyi kavramak ve genişçe yaymak gerektiğini öğretirken, diğer yandan fedekarlığı, alçakgönüllülüğü ve cesurluğuyla mücadele mize yol göstermektedir.

ATSH (ATA)

DÜNYA KAMUOYUNA AÇIKLAMA

ÇKP ve Çin Hükümeti önderliğini gasp eden "3 dünyacı" revizyonistler, Amerikan emperyalizmi başta olmak üzere diğer emperyalist devletlerle ve dünyanın azılı faşist ve gericileri ile yakınlaşma ve işbirliğine giriştikten ve Marksizm-Leninizm teorisini ayaklar altına aldıktan sonra, şimdi de emperyalist büyük devlet siyasetinin Vietnam'dan sonra, ikinci bir örneğini, AEP ve ASHC ile olan ilişkileri keserek vermiştir. AEP ve Enver Hoca Yoldaş'ın, "3 dünya" "bloksuz dünya" gibi revizyonist teorilere karşı verdiği sürekli ve şiddetli mücadele sonucu dünya halklarından ve proleter devrimcilerden soyutlanan ÇKP'nin ve Çin Hükümeti, kurtuluşu ASHC'ne yaptığı yardımları kesmekte bulmuştur. ÇKP ... bu tavrı, gerçek dostlarının Mobuto, Pinoçet ve Tito gibileri olduğunu göstermiştir...

Halkın Birliği, başından bugüne kadar, uluslararası komünist hareketin genel çizgisine ve Marksizm-Leninizme bağlı kalarak, AEP ve Enver Hoca Yoldaşın safında yerini almıştır. Bunun için de modern revizyonizme ve "3 dünya", "bloksuz dünya" teorilerine karşı çıkmış ve eleştirmiştir. H.Birliği, Enver Hoca Yoldaş'ın bir dizi yazılarını ve konuşmalarını yayınlayarak, dürüst devrimcileri bu gerici teorilere karşı tavır almaya ve H.B.'nin savunduğu uluslararası komünist hareketin Marksist-Leninist çizgisi etrafında birleştirmeye çalışmıştır. Bundan sonra da, aşağıdaki yazıda belirtilen belgeleri yayınlayarak, emekçi halkımıza ve dürüst devrimcilere gerçekleri gösterecektir.

7 Temmuz 1978'de, Pekin'deki Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti Büyükelçiliğine, Ç.H.C. Hükümeti'nin bir nota vererek, Arnavutluk'a yapılan tüm yardımların, sivil ve askeri kredilerin ödenmesinin hemen kesilmesi, bir çok önemli projenin tamamlanmadan, bırakılması ve Arnavutluk'ta çalışan tüm Çinli uzmanların geri çekilmesi kararını açıkladığının, ilan edilmesi için, Arnavutluk Telgraf Ajansı yetkili kılınmıştır.

Çin Hükümeti bu tek yanlı ve keyfi hareketle, iki ülke arasındaki ilişkileri kötüleştirmek, Sosyalist Arnavutluk'un ekonomisine ve savunma gücüne zarar vermek için bilinçli ve önceden tasarlanmış bir adım atmıştır. Çin hükümetinin, bu düşmanca hareketi, tüm Arnavutluk halkını kızdırmış ve öfkelendirmiştir. Bu hareket, aynı zamanda kardeş Çin halkı tarafından da mahkum edilecektir.

ASHC halkı, Çin halkına karşı temiz sevgi ve saygı duyguları beslemiştir. ASHC halkı, Çin Halk Cumhuriyetini, geçmekte olduğu en zor anlarda cesaretle desteklemiş ve iki ülke arasında gerçek ve enternasyonalist, dostluk için samimi olarak mücadele etmiştir. Fakat, büyük devlet küstahlığıyla iki taraf arasında yapılan resmi anlaşmaları ihlal ederek, Marksizm-Leninizmin ve proleter enternasyonalizmin her ilkesine bir tekme vurarak Çin Hükümeti ve onun önderliği bu dostluğu kesmek ve yok etmek için bilinçli olarak hareket etmektedir. Tüm yardımların, kesilmesi ve Arnavutluk'taki uzmanların geri çekilmesi Çin'li önderlerin daha önce sosyalist Arnavutluk'a karşı takındığı tavrın iki yüzlü olduğunu, verilen bu yardımların niteliğini ortaya koymaktadır.

Arnavutluk aleyhtarı eylemlerini haklı çıkarmak ve onları böyle bir eyleme iten gerçek sebebi gizlemek için ki bu mutlaka tüm dünya kamu oyu tarafından mahkum edilecektir. Çin hükümeti notasında uydurulmuş, iddialar sunmakta ve Arnavutluk'u nankörlükle suçlamaktadır. ASHC hükümetinin Çin'in notasına uygun bir zamanda cevap vereceği, ve halklara, gerçeğin Arnavutluk'un tarafında olduğunu göstermek ve ikna etmek için dünya kamuoyuna belgelere dayanan gerçekleri açıklayacağı ATA'ya bildirilmiştir.

Çin'in Arnavutluk'a yaptığı ekonomik sivil ve askeri yardımları kesmesi ve Çinli uzmanları Arnavutluk'tan geri çekmesi, Çin Halk Cumhuriyetinin büyük devlet çizgisini, benimsemesi, Marksizm-Leninizmin bilimsel teorisinden sapması, dünyadaki emperyalist, ve gerici güçlerle yakınlaşması ve işbirliği yapması, uluslararası planda devrimci ve kurtuluş kuvvetlerine yardım ve desteği kesmesinden kaynaklanmaktadır. Çin önderliği, ülkemizle olan ekonomik işbirliğini, Arnavutluk'un bu anti-Marksist siyaseti kabul etmesi ve boyun eğmesi şartına bağlamaktadır. AEP ve Arnavutluk hükümeti, iki partilerimiz arasında var olan anlaşmazlıkları, Marksist-Leninist yolla çözmek için çaba harcamıştır, fakat Çin Halk Cumhuriyeti ve onun önderleri böyle bir yolu reddetmektedir.

Arnavutluk halkının daha önce Kruşçevci revizyonistlerde tanık olduğu yardımların, kesilmesi ve uzmanların geri çekilmesi gibi hareketler, Arnavutluk'ta hiç bir başarı elde edemez. Partimizi ve halkımızı dize getirmek için ne tür baskı ve şantaj yapılırsa yapılsın hiç bir zaman başarılı olmamış, ve olamıyacaktır da. Bunlar, onun sahipleri için bir yenilgiye dönüşmüştür. Baskı ve ablukalar sosyalist Arnavutluk'un sesini boğamaz, Arnavutluk halkını hiç bir zaman doğru Marksist-Leninist tavırlarını terketmeye zorlayamaz ve onları hiç bir zaman emperyalizme ve her renkten revizyonistlere karşı mücadeleden uzaklaştıramaz.

Arnavutluk halkı, başında Enver Hoca Yoldaşın bulunduğu AEP'nin sınanmış önderliği altında, sayısız düşmanların ona karşı kullandığı şoven ve emperyalist metodlara, artık alışarak bütün engellere başarıyla karşı koyacak ve üstesinden gelecektir, kendi güçleriyle sosyalist toplumu tümüyle inşa etmede yeni zaferler kazanacaktır.

Arnavutluk halkı, Emek Partisinin önderliği altında bu yolda mücadele etmeye devam edecektir ve dünyanın tüm özgürlüğe aşık halklarının ve devrimcilerinin her zaman desteğini alacağından da emindir.

13 Temmuz 1978

Tiran, Arnavutluk

Stalin'in Düşmanları, Tito'nun Dostları:

ÇİN OPORTÜNİSTLERİ SOVYET REVİZYONİSTLERİ

Dünya proletaryasının büyük önderi Stalin henüz hayattayken yozlaşarak revizyonist hale gelen Tito 1948 yılında bütün komünist partilerin oybirliği ile işçi sınıfının uluslararası birliği olan Enfermasyon Bürosu'ndan atıldı.

Tito revizyonist bir çizgi izliyerek Yugoslavya'yı tekrar kapitalist bir ülke haline getirirken, hem de Amerikan emperyalistlerinin sosyalizmi yıkmada, "öncü" olarak gördükleri onların sosyalist sisteme karşı kullandıkları emperyalist uşağı biri haline geldi. Tito revizyonisti, Stalin'in şahsında Marksizm-Leninizme saldırırken, sosyalizmin temel ilkelerine karşı sözde "Yugoslavya tipi sosyalizm", "özyönetimci sosyalizm", paravanası arkasına gizlediği, kapitalist yolu çıkardı.

Gerek bu yolla, gerekse ortaya attığı "bloksuz dünya teorisi"yle Yugoslavya halkını ve dünya halklarını bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm yolundan saptırmak için aldatmaya çalıştı. Böylece emperyalizmin dünya devrimci mücadelesine ve sosyalist sisteme karşı bir ajanı olup çıktı.

Son otuz yıldır Marksizm-Leninizme, sosyalizme ihanet eden bütün dönekler sırasıyla Tito'nun önünde diz çökerek kendilerini bağışlaması için dalkavukluk ettiler.

Tito önünde diz çöken Togliatti, Kruşçev-Brejnev ve Avrupa revizyonistleri aynı zamanda, Stalin'e küfrederek, kendi niteliklerini, Marksizm-Leninizme ve sosyalizme düşmanlıklarını, ortaya koydular.

Marksizm-Leninizme ve sosyalizme ihanet eden Çin'li oportünistler de aynı karşı-devrimci, kervana katıldılar.

ÇKP ve AEP'nin 1960'larda, Kruşçev revizyonistlerinin Tito ile yaklaşmasına karşı yürüttükleri kararlı mücadelenin tersine Deng Siao Ping ve Hua Kuo Feng oportünistleri şimdi Tito'yu övmekte ve Yugoslavya'nın yaratacı bir biçimde geliştirdiği "kendine özgü sosyalizm"den bahsetmektedirler.

Burjuvazinin ve emperyalizmin batağına batan hiçbir oportünist ve revizyonist çürümekten yokolmaktan kurtulamamıştır. Lenin'e karşı saf tutan II. Enternasyonal oportünistleri çürüdüler ve yokolup gittiler. Stalin'e karşı, Marksizm-Leninizme karşı saf tutan Tito-Kruşçev-Brejnev-Deng Siao Ping Hua Kuo Feng revizyonistleri de çürümekten, dünya işçi sınıfı ve halkları tarafından lanetlenmekten, kurtulamıyacaklar, eninde sonunda yokolup gideceklerdir.

Ama Lenin ve Stalin'e, Marksizm-Leninizm ve sosyalizme sadık kalanlar boy atıp büyüyecek sınıfsız toplumu mutlaka kuracaklardır.

ÇKP'NİN 1962'DE TİTO HAKKINDA SÖYLEDİKLERİ:

Tito gurubu, "sosyalizmin", kuruluşu için, kendisini emperyalizme satarak ilerlediği "eşsiz yolu" değiştirmiş değildir. Tersine, bu kişiler, Amerikan emperyalizminin saldırı ve savaş politikasının hizmetinde git gide daha ateşli bir biçimde çalışmaktadırlar. Amerikan emperyalizmi Tito gurubunu, geçenlerde 100 milyon doları aşkın bir ek "yardım"la ödüllendirmiştir. Tito gurubu, eskiden beri kullandığı "bloklar dışı kalma" ve "olumlu biçimde birarada yaşama" örtüleri altında Asya Afrika ve Latin Amerika halklarının ulusal ve demokratik hareketlerini baltalamak ve sosyalist kampla bütün barışsever ülkelerin birliğini çökertmek için elinden geleni yapmaktadır.

Tito gurubunun revizyonist, çizgisinin ve Amerikan emperyalizmine bağımlılığının gittikçe artması yüzünden, Yugoslavya sosyalist bir ülke olmaktan çoktan çıkmıştır ve bir hayli zaman varki, Yugoslavya'da kapitalizmin kerteli bir restorasyonu başlamıştır. (Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşiniz S. 55-56).

Tito kliği, revizyonist bir çizgi izleyen dönekler gurubunun bir partiyi nasıl yozlaştırdığını ve sosyalist bir ülkeyi nasıl kapitalist bir ülke haline dönüştürdüğünü gösteren bir aynadır. (Aynı kitap Sf: 320).

TOGLİATTİ REVİZYONİSTE 1960'LARDA YUGOSLAVYA İLE İLGİLİ

ŞUNLARI SÖYLÜYORDU:

"Yugoslavya'da kapitalizmin restore edilmiş olduğunu söylediğimizde -herkes bunun doğru olmadığını biliyorsa- öteki diyeceklerimize hiç kimse inanmaz ve herkes bunun bir abartmadan, ibaret olduğunu düşünür."

İSMAİL BİLEN REVİZYONİSTİNİN YUGOSLAVYA HAKKINDA SÖYLEDİKLERİ:

"Değerli Yoldaşlar;

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi, Yugoslavya Komünistler Birliği'nin 11. Kongresi'ni kardeşçe selamlar, çalışmalarında başarılar diler.

....

Bununla birlikte ilk kez bir TKP delegasyonu Yugoslavya Komünistler Birliği'nin Kongresi'ne, partinizin böyle yüksek bir forumuna katılıyor.

...

Değerli yoldaşlar,

TKP Merkez Komitesi, Yugos-

Devamı Sayfa 15'de

ARNAVUTLUK HALKI AÇ YAŞAR AMA DİZ ÇÖKMEZ

Çin hükümeti 7 Temmuzda Arnavutluk hükümetine verdiği bir nota ile Arnavutluk'a olan ekonomik ve askeri bütün yardımını kestiğini ve Arnavutluk'ta çalışan Çin'li uzmanları geri çekmeyi kararlaştırdığını tek taraflı olarak resmen ilan etti.

Çin Komünist Partisi'ni ve hükümetini gaspeden oportünist kliğin uluslararası komünist harekete karşı giriştiği bölücü ve yıkıcı çabalardan, dünya halklarına ve işçi sınıfına karşı emperyalistler, gericiler ve revizyonistlerle işbirliği içindeki karşı devrimci faaliyetinden sonra, Arnavutluk halkına karşı giriştiği bu düşmanca tavrı beklenen bir gelişmeydi. Nitekim dergimiz bu noktaya varacağı belli olan Çin'in yeni oportünist yöneticilerinin karşı devrimci tavırlarını her fırsatta ortaya koyarak onların "sosyalizm" "marksizm-leninizm" maskesini yırtarak gerçek yüzlerinin açığa çıkmasını sağlamaya çalıştı.

Bütün revizyonistlerin bir niteliği de şovenist olmalarıdır. II. Enternasyonal oportünistleri dünya halklarını boğazlayan kendi emperyalist devletlerini desteklemişlerdi. Tito revizyonizmi Arnavutluk halkına ve devletine karşı alçakça saldırı ve komplolar düzenleyerek boyun eğdirmeye çalışmış gerici şoven bir faaliyet yürütmüştü. Kruşçev-Brejnev revizyonistleri Arnavutluk ve Çin halklarına karşı küstahça bir şekilde büyük devlet şovenizmini uyguladılar. Ekonomik abluka ve askeri şantaj ve tehdide başvurdular. ÇKP'ni ve Çin hükümetini gaspeden yeni oportünistler de sınıf kardeşlerinin gittiği aynı yoldan yürümekte, Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyetine karşı ekonomik ve askeri bütün yardımları keserek büyük devlet şovenizmi politikası uygulamaktadırlar. Çinli oportünistler, böylece, başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu şanlı AEP i ve kahraman Arnavutluk halkını Marksizm Leninizm yolundan, sosyalizm yolundan sözde döndürebileceklerini ummaktadırlar. Onlar bu gerici abluka ve şantaj politikasıyla AEP ve Arnavutluk halkını başta iki süper devlet olmak üzere emperyalizme sosyal emperyalizme ve her türden gericiliğe kararlılıkla karşı çıkmaktan vazgeçebileceklerini nin boşyere beklemektedirler. Çinli oportünistler böyle yaparak AEP ve Arnavutluk halkını dünyanın ezilen halklarının devrimlerini, dünya işçi sınıfının sosyalist devrim mücadelelerini kararlılıkla desteklemekten, vazgeçirebileceklerini boşuna ummaktadırlar.

Stalin'in ölümünden sonra, Şanlı SBKP yi ve devlet yönetimini gaspeden Kruşçev Brejnev revizyonistleri de başında Enver Hoca'nın bulunduğu AEP ve başında Mao Zedung'un bulunduğu ÇKP'ne Marksizm-Leninizme sadık kalan diğer komünist partilere saldırıya geçmişlerdi. Marksizm Leninizmi kararlılıkla savunan AEP ve ÇKP ye karşı iftira dolu saldırılar yöneltmiş, ekonomik ve askeri alanlarda şantaj ve baskı yoluyla boyun eğdirmeye çalışmışlardı.

Kruşçev revizyonisti, Arnavutluk'un küçük bir ülke olduğunu, yardıma muhtaç olduğunu, ayakta duramıyacağını söyliyerek, Marksizm-Leninizme ihanete, sosyalizmden döndürmeye kapitalist yolu tutmaya zorlamıştı. Enver Hoca yoldaşın ve AEP'nin revizyonizme kararlılıkla karşı koyması, marksizm-leninizme, sosyalizme bağlı kalmak ta direnmesi üzerine Kruşçev revizyonisti Arnavutluk'a yapılan bütün ekonomik ve askeri yardımı kesmiş, kahraman Arnavutluk halkına bu yolla boyun eğdirmeye boş yere çabalamıştı.

Kruşçev revizyonistlerinin AEP ve ÇKP'ye Arnavutluk ve Çin'e karşı bu düşmanca saldırıları, Marksizm Leninizme ihanet etmelerinin kaçınılmaz sonucu, ABD emperyalizmi ve diğer gericilerle işbirliğine girmelerinin ayrılmaz bir parçasıydı.

1950 lerde, 60'larda Kruşçev revizyonistlerinin yaptıkları bugün Çin'li oportünistler tekrarlamaktadır. ÇKP' yi ve hükümeti gaspeden oportünist kliğin, Arnavutluk'a ekonomik ve askeri yardımı kesmesi, iftira dolu saldırıları onun Marksizm Leninizme ihanet etmesinin kaçınılmaz sonucu, ABD emperyalistleri her türden gericiler ve revizyonistlerle işbirliğine girişmesinin ayrılmaz bir parçasıdır.

Çin'li oportünistler, Kruşçev gibi Marksizm-Leninizme ihanet ederek revizyonizme saptılar. Bunun kaçınılmaz sonucu olarak bugün her yerde milli demokratik devrim mücadelelerine sosyalist devrim mücadelelerine karşı çıkmaktadırlar. Ama ABD emperyalistleri, diğer emperyalistler, her türden gericiler ve Tito revizyonistleriyle ise ekonomik, siyasi, askeri işbirliği yapmaktadırlar.

İşte Çin'li oportünistlerin Arnavutluk'a karşı büyük devlet şovenizmi politikası uygulamalarının Arnavut ve Çin halkı arasında proleter enternasyonalist dayanışmasının ifadesi olan ekonomik ve askeri yardımı kesmelerinin nedeni kendi ihanetlerine ve karşı-devrimci politikalarına AEP ve

Devamı Sayfa 15'de

ARNAVUTLUK SOSYALİZMİN EKONOMİK İNŞAASINDA BAŞARIYLA İLERLİYOR

Arnavutluk'ta parti önderliğinde, proletarya diktatörlüğünü her türlü iç ve dış burjuva tehlikesine karşı kararlılıkla koruma ve sürdürmeye bağlı olarak, sosyalizmin ekonomik inşası ve gelişmesinde gün geçtikçe daha büyük başarılar kaydedilmektedir.

Beşinci Beş Yıllık Plan döneminde ekonominin bütün dalları daha da gelişmiş ve güçlenmiştir. 1975'te 1970'e göre sosyal üretim yüzde 37 ve milli gelir yüzde 38 oranında artmıştır, bu oran, nüfus artış oranından üç misli hızlıdır.

EKONOMİNİN ÖNCÜ DALI SANAYİDEKİ GELİŞMELER

Beşinci Beş Yıllık Plan dönemi boyunca sosyalist sanayileşmede kaydedilen ilerleme ile, sanayinin genel iktisadi gelişmedeki öncü rolü daha da kuvvetlendirilmiştir. 1970'e göre, 1975'te sanayi üretimi toplam % 52 oranında artmış, yıllık ortalama artış hızı % 8,7 olmuştur.

1976-1980 dönemini kapsıyan, Altıncı Beş Yıllık Plan, Arnavutluğu bir tarım sanayi ülkesinden sanayi tarım ülkesine dönüştürme yolunda, sosyalist sanayide gerçekçi daha büyük bir gelişmeyi öngörmektedir.

Bu plana göre sözkonusu dönemde sanayi üretimi % 41-44 oranında artacak, bunun içinde üretim araçları üretimindeki artış % 60 kadar olacaktır. Bu dönemde gerçekleştirilecek olan sanayi üretiminin toplam değeri 1951'den 1970'e kadar uzanan dört beş yıllık planın sanayi üretimlerinin toplam değerini aşacaktır.

Bugün Çin'in oportünist yöneticilerinin yaptığı gibi 1960 larda da Kruşçev-Brejnev revizyonistleri Arnavutluk'a bütün yardımları keserek vahşi bir abluka uygulamışlardı. Sovyet revizyonistleri böylece Arnavutluk'ta sosyalist ekonominin inşasını sabote etmeye, engelleme ya çalışıyor ve tehditkar bir havayla oldukça umutlanıyorlardı. Ama umduklarının tersine 1960 yılına göre 1975'te toplam sanayi üretimi 3,9 misli, petrol ve krom sanayilerinin üretimi 3,1 misli, bakır sanayisinin üretimi 21 misli, enerji üretimi 7,1 misli, kimya sanayi si üretimi 24,8 misli ve makina sanayisi üretimi 14,4 misli artmış bulunmaktadır.

Yugoslav ve Sovyet revizyonistlerinin baltalama ve engelleme çabalarına, burjuva umutlarına karşı marksist leninist yolda, sosyalist yolda kararlılıkla direnen AEP nin kaydettiği bu başarılar, Çin'li oportünistlerin de baltalama faaliyetini boşa çıkaracağını ve burjuva umudunun kursağında bırakacağının gerçek delilleridir.

EKONOMİNİN TEMEL DALI TARIMDA GELİŞMELER

Arnavutluk, engebeli bir dağlık arazisi ve ovalık bölgesinde ancak sınırlı toprakları olan küçük bir ülkedir.

Kurtuluştan önce yani 1945' den önce Arnavutluk toprak ağalarının ve büyük burjuvazinin hakim olduğu, emperyalizmin yarı-sömürgesi olan geri bir tarım ülkesiydi. Arazisinin dağlık olması da eklenince kurtuluştan önce tarımın hem daha az alanda yapılabilmesi hem de daha geri olmasını arttırıyordu.

Şanlı AEP önderliğinde 1939-44 yılları arasında İtalyan ve

Devamı Sayfı 15'de

Çin'in oportünist yöneticileri kimlerle isbirligi yapıyor?

Arnavutluk'ta sosyalizmin inşasını baltalamak ve savunmasını güçsüz düşürmek amacıyla ekonomik ve askeri bütün yardımları kesen Çin'in oportünist yöneticileri diğer yandan emperyalistlerle, gericilerle ve Tito revizyonistleriyle karşılıklı ve karşılıksız ekonomik askeri işbirliğini ve yardımı geliştirdiler.

Yanda değişik zamanlarda Yugoslav revizyonistleri, Batı Avrupa emperyalistleri, Amerikan ve Batı Avrupa emperyalistlerinin uşağı gerici Mabutu rejimiyle ekonomik askeri alanlarda geliştirdiği işbirliğinin belgelerini veriyoruz. Çin'li oportünistlerin geliştirdiği bu işbirliği onların dünya halklarıyla, işçi sınıfının ve sosyalist ülkelerde enternasyonalist dayanışmayı bir kenara attıklarının ekonomik askeri alanlardaki delilleridir.

Başında Mao Zedung yoldaşın bulunduğu ÇKP ve Çin hükümeti son yıllara kadar, dünya işçi sınıfının, ezilen halkların bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelelerini destek lemekle tanınıyor ve bütün ülkelerin işçilerei ve ezilen halklar arasında haklı bir sevgi ve güven kaynağı oluyordu.

Den Siao Ping ve diğer oportünistler yönetimi ele geçirdikten sonra daha önce yardım yaptıkları hemen hemen bütün kurtuluş mücadelelerine yardımlarını adım adım kestiler. Ama bunun yerine emperyalizme, sosyal emperyalizme bağımlı gerici yönetimlere karşılıklı karşılıksız ekonomik ve askeri, yardım yapmayı geliştirdiler. Tito revizyonistinden İran Şahına, Amerikancı Enver Sedat'dan Zaire diktatörü Mabutu'ya kadar birçok gerici yönetime yardımı geliştirdiler. Bunun yanında önce Japonya daha sonra ise Batı Avrupa emperyalistleri İngiltere vb. emperyalist ülkelerle iktisadi alanda ticareti, ve işbirliğini geliştirmeye başladılar. Şimdi de yavaş yavaş ABD emperyalistleriyle ekonomik askeri işbirliği ve ticareti geliştirmeye çalışıyorlar.

Hatırlanacağı gibi Kruşçev revizyonistleri de Arnavutluk ve Çin'e bütün yardıma ve işbirliğine son verirken, ABD, Batı Avrupa emperyalistleri ve gerici rejimlerle, Tito revizyonistleriyle işbirliğini geliştirmişlerdi.

Bütün bu gerçekler Çin'in oportünist yöneticilerinin Arnavutluk'a ekonomik-askeri yardımları kesmelerinin gerici ve karşı devrimci gerçek niteliğini açıkça ortaya koymaktadır.

ANKARA EGO İŞÇİLERİ İŞ VE CAN GÜVENSİZLİĞİNİ PROTESTO ETTİLER

EGO Genel Müdürlüğünde çalışan işçilerin birliğini yıpratmak için Toplu Sözleşme Görüşmeleri de devam etmekte iken, işveren işçilerin iş ve can güvenliğini sağlamamakta bu ve buna benzeyen anti-demokratik, uygulamalarını da kasıtlı olarak devam ettirmektedir.

Daha önce Kuruluşun Havagazı işyerinde çalışan 4 emekçi, iş ve can güvenliğinden yoksun olduklarını yaşamışlar ve ölümden kıl payı kurtulmuşlardı. Bu önlem almamadan doğan, zorla çalıştırılma sonucu meydana gelen zehirlenme olayıdır. Bu zehirlenmeyi çalışan emekçilerin ihmaline bağlamak isteyen işveren vekilleri bunu ispatlamak için kendileri onarım yapmak istemişler ve bu sırada kendileri de zehirlenmeyle karşı karşıya kalmışlardır. Aradan bir kaç gün geçtikten sonra 8.7.1978 Cumartesi Saat 20.00 sıralarında elektrik direğinde meydana gelen arızayı gidermek için çalışan, 23 yıllık işçi Hüseyin ATAŞEL, emniyet kemerinin kopması sonucu yere düşmüş bir müddet komada kaldıktan sonra pazar akşamı şehit olmuştur. Bunlar zincirleme olarak yaşanan ve iş güvenliğinin olmayışı ve işverenlerin, işçilerin hayatını hiçe saymalarının sonucudur. Bir arkadaşlarının ölüm haberi Pazartesi, (10.7.1978) işçi arkadaşlar tarafından öğrenilmiş ve sinirler son safhaya ulaşmıştı. Hüseyin ATAŞEL'in vücudunda elektrik çarpmasını belirten siyah yanık izlerinin de bulunduğu öğrenilmişti. İşverenler elektrik çarpmasını gizlemeye çalışmak için üstün çaba gösterdiler. Daha sonra işçiler arkadaşlarının cenazeseninin işyerine getirilmesini istediler ve gerekli girişimleri yaptılar.

Bu arada EGO işvereni kendisini şirin göstermek için ölen işçiyle alay edercesine çelenk gönderdi. Gönderilen çelenk işçiler tarafından nefretle kınandı ve kabul edilmiyeceği kendilerine bildirildi.

Cenaze saat 16.00'da Kuruluşa getirildi. İşverenin çağdışı olan sorumsuzluğu işyerinde iş ve can güvenliğinin olmadığı konuşmacı işçiler tarafından belirtildi. Saygı duruşu yapıldıktan sonra işçiler hep bir ağızdan "iş ve can güvenliği isteriz, Kahrolsun işçi düşmanları, Hüseyin Ataşel'in katili EGO işverenidir" diye sloganlar atıldı. Daha sonra EGO Genel Müdürlüğünün göndermiş olduğu çelenk işçiler tarafından yakıldı ve Siyah Çelenk'de Genel Müdürün odasına konuldu. Kuruluş içerisinde cenaze ile birlikte protesto yürüyüşü yapıldı. Yürüyüş esnasında "Yaşasın işçilerin birliği, iş ve can güvenliği hakkımız, söke söke alırız" sloganları atıldı. Yürüyüşü izleyen halk işverenin bu tutumunu nefretle kınadı. Daha sonra cenaze arabaya konularak iki otobüs ve 4 araba dolusu işçi refaketinde Hüseyin ATAŞEL'in doğum yeri olan Sincan'ın Kızılcaköyüne gönderildi. Kızılca köylüleri işçilerin oluşturduğu bu birliğe olan memnuniyetlerini belirttiler.

İşçilerin bu birliğinden rahatsız olan TİP, TSİP, T"K"P ve besleme örgütü İGD'li sosyal faşistler çeşitli bahaneyle, yapılan protestoya kara çalmaya başladılar. Onlara göre çelengin yakılması ayıp olmuş, işverene karşı yanlış oldu gibi işçi düşmanı siyasetleri gereği uzlaşmacı sözlerle bu hareketi kötülemeye çalıştılar. Ama sosyal faşistlerin tüm çabaları sonuç vermedi. Bunun yanında işçiler onların gerçek yüzlerini burdada gördüler. Dergimize gönderdikleri mektupda bir grup EGO'lu işçi şunları söylüyor:

Biz işçiler patronlara onların savunuculuğunu yapan faşist ve sosyal faşistlere birliğimizle gereken dersi EGO'da vereceğiz ve her iş ve can güvenliğimizin olmadığı yerde direnişimizi, mücadelemizi her gün kazandığımız tercübelerle daha da yükselteceğiz.

İŞÇİLERİN İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ SAĞLANMALIDIR
EGO'DA ANTİ DEMOKRATİK UYGULAMALARA SON
YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ VE MÜCADELESİ

Tarım işçileri üzerindeki sömürü ve zulme karşı mücadele edelim

Hepimizin bildiği gibi, burdan 1-2 ay önce Pazarcık Narlı'da İLERİ ÇAPA İŞ SENDİKASI KURULDU. İLERİ ÇAPA İŞ NE İÇİN KURULDU. Ne yapmak istiyor. Ve ne iş yapıyor bu sorular, bütün halkımızı yakından ilgilendirdiği için, İLERİ ÇAPA İŞ OLARAK bu yazımızla cevaplandırmağa çalışacağız. Ancak bu sorulara doğru cevap bulabilmek için, tarım işçileri olarak kendi durumumuzu gözden geçirmeliyiz... Bizler karnımızı doyurabilmek için, Antep'ten, Urfa'dan, Adıyaman'dan, Pazarcık ve çevre köylerden akın akın Kadıoğullarının, Emiroğullarının, Filoların, Hacı Ahmetlerin ve diğer, toprak ağalarının tarlalarında çalışmak üzere geliriz. Haksızlık zulüm, sömürü bu noktada başlar.

"Elçi", dayı başı diye birisi bizi satmıştır. Ağaya ücretimiz belli değil, çayın, şekerin, Koyunun, Pamuğun, bil ___ cümle malların fiyatı önceden bilinir. Ama biz ücretimizi önceden bilemeyiz. Kendimizin emeğini satarken pazarlık yapamayız. Halbuki biz insanız, ücretimizi kendimiz tesbit edebilmeliyiz. Tarım işçileride kargaların gülüp geçeceği bir ücretle çalışmaktadırlar. Ücretlerimizle ilgili olarak, CHP Hükümetinin ettiklerinede değinmemiz gerekir. CHP hükümeti hiç bir yerde uygulanmayan bir asgari ücret tesbit etti. Bu asgari ücret aslında asgarininde asgarisidir. Bu pahalılıkta ve yoksullukta tespit edilen ücret hattinden fazla düşüktür. İkincisi CHP hükümeti bu tespitlerde çocuklara ayrı, büyüklere ayrı ücret uygulayarak, eşit işe eşit ücret ilkesini çiğnemiştir. Bugün tarlada bir çocukta aynı çapayı vurmakta bir büyükte ayni çapayı vurmaktadır. Ve ayni ücreti almaları gerekir. Üçüncüsü CHP ve Ecevit alınan bu kararın uygulanması için gerekeni yapmamışlardır. Dolayisiyla bu karar havada asılı kalmıştır. Bu durum CHP ve Ecevit hükümetinin tarım işçilerinden yana değil Komprador Patron ağalardan yana olduğunu bir kere daha göstermiştir. Ağaların ve dayıbaşıların yaptıkları sadece bu değil. Bizler iş yerine götürülürken traktörlerle ve her türlü tehlikeyi göze alarak götürülmekteyiz. Bu durum bizi her an ölümle karşı karşıya bırakmaktadır.

Bundan başka, oturduğumuz çadırlar, içtiğimiz (Kanal suyudur) yediğimiz yemek bizim heran bulaşıcı bir hastalığa yakalanmamıza yol açabilir. Hele kundaktaki bebelerin durumu, bu gidişe dur demek için yeterde artar bile, Ağanınla dayıbaşının korkusunda analar, bebelerine bakamazlar ve onlar bütün gün yazıda kendileri ağlar, kendileri susarlar. Halbuki sağlık sorunlarımızın devlet tarafından mutlaka ve hemen çözümlenmesi gerekir.

Ya iş saati meselesi? Bu gün kanunen bir işçinin 8 (sekiz) saat çalışması gerekir, fazla çalıştırılmaz. Bize gelince, 11 12 saat çalıştırılmaktayız. bu gözümüzün içine baka baka yapılan bir haksızlık, baskı sömürü değilmidir? bunu düzeltmek gerekmezmi? Arkadaşlar, emekçi halkımız, tarım işçilerinin sorunları bitmedi daha, başkaları varki bunlardan beter. Mesela toprak ağalarının onların züppe çocuklarının veya uşaklarının bizim analarımıza bacılarımıza yaptıkları ise tamı tamamına namussuzluktur. Bu iğrenç aşağılık herifler bizi, analarımızı, bacılarımızı soyup soğana çevirdikleri yetmiyormuş gibi birde namusumuza el atmakta analarımızı, bacılarımızı yoldan çıkarmak istemektedirler, ayrıca çocuklarımızı hakarete uğratmaktadırlar, dövmektedirler. Bütün bunlardan başka hiç birimizin iş güvenliği yoktur. Ağa ne zaman isterse istediğini, işten kovabilir. Bu böyle gelmiş ve şimdi böyledir. Ama böyle gitmemelidir. Kimse anamıza, bacımıza, çocuğumuza, namusumuza hakaret etmemelidir. Evet tarım işçisi kardeşler. İşte bizim durumumuz budur, bu ne yalandır, ne iftira ve ne de bu durum gizlidir. Bu durum neden böyledir? Bu haksızlıkların kaynağı ülkemizdeki komprador, patron ağa düzenidir. Bu düzenin sahipleri Komprador patron ağalar bir yandan tarım iş kanununun çıkmasını engelleyerek tarım işçilerini haklarından mahrum etmekte bir yandada tarım işçilerini Alevi-Sünni, Kürt-Türk diye bölerek onların örgütlenip mücadele etmesini engellemektedirler. İşte bu durumu tesbit eden İLERİ ÇAPA İŞ SENDİKASI, ücretlerin önceden işçiler tarafından belirlenmesi amacıyla, dayı başlığın kaldırılması için, eşit işe eşit ücret için, sağlık ve diğer sosyal haklarımızın alınması çocuklarımıza, namusumuza el sürülmesinin ortadan kaldırılması için, 8 saatlik iş gününün uygulanması ve tarım iş kanununun çıkarılması. için ve bütün bunların kaynağı olan komprador patron ağa düzenin yıkılması için, işçilerle beraber mücadeleyi yavaş ama başarıyla yürütmektedir. İşçi arkadaş, ileri çapa iş'in yürüttüğü mücadelede başarılı olmak istiyorsak, hiç bir dedi koduya aldırmadan, ağalardan korkmadan, İleri Çapa İş'e sahip çıkalım bütün meselelerimizin çözümü için İleri Çapa İş'e baş vuralım, ağaya karşı mücadelede İleri Çapa İş'te birleşelim. Çünkü birlikten kuvvet doğar.

Ne biz tek başımıza başarılı oluruz, nede sendika tek başına başarılı olur. Biz sendikaya sahip çıkmalıyızki, sendikada haklarımızı alabilsin. Tüm tarım işçilerini vurguncu ve ağaların kurduğu sahte sarı sendikalara, aldanmamaları için uyarıyor, ve İleri Çapa İş etrafında birleşmeye ve haklarımızı almak için mücadeleye çağırıyoruz.

ÇOCUKLARA VE KADINLARA YAPILAN HAKARETLERE SON!
ALEVİ-SUNNİ KÜRT-TÜRK TARIM İŞÇİLERİ İLERİ ÇAPA İŞTE BİRLEŞELİM!
DEMOKRATİK TARIM İŞ KANUNU ÇIKARILMALIDIR!

İŞÇİLERİN YABANCI SINIRLARDA SÜRÜNMESİNİN NEDENİ KOMPRADOR PATRON AĞA DÜZENİDİR

Ülkemizde gelişmekte olan komprador kapitalizm tarımda yığınlarca topraksız ve aztopraklı köylüyü, hatta bir kısım orta köylüyü işçi haline getirmektedir. Ama aynı zamanda milyonlarca işçiyi işbulamaz duruma sokmakta, açık ve gizli işsizliğin içinde sefalete düşürmektedir. Bu, kapitalizmin temel kanunudur. Ülkemizdeki hakim olan kapitalizm emperyalizmle bağımlı komprador kapitalizm olduğu için bu kanun daha da fazlasıyla işlemektedir. Bugün ülkemizde milyonlarca işsiz vardır yine milyonlarca da üretken olmıyan işlerde çalışan gizli işsiz vardır.

Bu durum işsiz kalan proleter ve yarı proleterleri yurt dışında iş aramaya itmektedir. Yurt dışında çalışılması Türkiyedeki işsizliği kaldırmada yetmediği için işçiler kaçak yollarla da olsa, yurt dışına işbulmaya çıkmaktadırlar.

Bu durum çeşitli üç kağıtçı kişi ve kurumların işçilerin parasını alarak onların yabancı sınırlarda süründürmelerine neden olmaktadır.

Aşağıda yayınladığımız röportaj Suudi Arabistan'da çalışmak için bir sahtekar tarafından paraları alınarak süründürülen ve birçok baskıdan sonra Türkiye'ye dönmek zorunda bırakılan bir grup işçiyle yapılmıştır.

İşçiler kendilerini aldatarak para yiyen böyle üç kağıtçıların türeyebilmelerinin asas sebebinin işsizliği yaratan komprador patron ağa düzeni olduğunu kavramalı, kurtulmak için bu düzeni yıkmak gerektiğini öğrenmelidirler ve öğreneceklerdir de.

HB- Adınız?

C - *Hasan Göçer, Ali Bayat.*

HB- Nereye gidecektiniz? Sizi kim götürüyordu?

C - *Arabistana turist olarak gidip, orda çalışmak için. Bizi götüren adamın ismi Hüseyin Şimşek'tir.*

HB- Kaç kişiydiniz? Nasıl gidecektiniz?

C - *İskenderun'da tanıdığımız Mahmut isminde bir adam geldi bize dedikİ bir adamın dayısı bizim komşumuzdur. Arabistana işçi götürüyor. Mahmutla bizi götüren adam geldiler. Pasaportlarımızı topladı ve bize şunları söyledi: "Siz her biriniz bana 7 bin lira verin gerisine karışmayın bütün masraflar dahil, olmak üzere sizi oraya götürüp, işe koyacağım. Eğer siz ordaki iş durumunu beğenmezseniz sizi bir hafta sonra gittiğimiz arabayla geri Türkiye'ye getireceğim." Bize böylece söz verdi ve dediki; şimdi herbiriniz 4 bin lira vereceksiniz geri kalanı orda verirsiniz biz de her birimiz 4 bin lira verdik.*

HB- Pasaportları vize etmediniz mi?

C - *Pasaportları vize etmek için evvela kendisi gitti fakat geri geldi. Ankara'ya götürdü vize yapmadılar. Daha sonra Antep'e gittik. Orada pasaportları vize etmek için bugün, dedi yarın dedi derken bir gün bizi bekletti. Ve vize etti. Ondan sonra da gitti.*

HB- Ne ile gittiniz, yolda giderken nasıl oldu?

C - *Bizi götüren Hüseyin Şimşek adındaki adam daha evvel araba tutup Arabistan'a gideceğiz dediği halde bizi trenle götürdü. Tren Suriye sınırına, gelmeden önce biraz yavaşladı.. Bizi götüren adam bize dedi ki; trenden atlayın ilk önce kendisi atladı sonra arkasından biz teker teker atladık. Trende atlamadan önce 7 bin liradan kalan her birimizdeki 3 bin lirayı da topladı, dediki sınırda lazım olur bende az para var.*

Meğer bizi götüren adam tren şefine rüşvet verip yani anlaşmışlar, onun için tren yavaşlamış. Biz indiktan sonra, tren tekrar hızlandı gitti. Biz etrafımıza baktıkki ne istasyon ne de durak falan değil. bizi arkasına taktı 1 saat yürüdükten sonra bir Suriye köyüne girdik. Orada bir minibüse bindik, asfalta kadar gittik Asfaltta bir otobüse bindik. Böylece ne pasaport yoklaması ne bir şey yapılmadan Haleb'e geldik.

HB- Halep'te kaç gün beklediniz, niçin?

C - *8 gün bekledik. Çünkü bizi götüren adam dediki ben bir yere gidip para getireceğim benim üzerimde para yoktur. 8 gün geçtikten sonra geldi. Ben adamı bulamadım siz bana 500'er lira daha verin orda size veririm dedi. Meğer bir yere gidip para getirmesi yalanmış maksadı bizden para çekmekmiş.*

Şam'a gittik, orada sınırda bırakmadılar. Meğerki Gaziantepte yaptığı vize sahteymiş bizi orda aldatmak için yani orda da kendisine karşı gelmememiz için orda sahte bir vize yaptırmış. 7 gün de Şam'da kaldıktan sonra oradan uçakla bizi Ürdün'e götürdü. Kalan paramızı da bizden aldı. Böylece hepimiz toplam, 194 bin lira ödemiş olduk. Bizde de hiç para kalmadı.

HB- Ürdün'e kadar gittikten sonra nerede kaldınız?

C - *Ürdün'e kadar gittikten sonra otelde kaldık ve Arabistan'a geçmek istedik. Pasaportlarımıza vize yapılamadığı için bizi bırakmadılar. Ürdün'de 30-35 gün kaldık. Çünkü bizi getiren adam bizim pasaportlarımızı topladı otelciye verdi. Bize dediki, benim bir arkadaşım burda Gümrükte çalışıyor onu bulacağım, onu bulduktan sonra işimiz tamamdır. Bizi otelde bıraktı, gitti. Bekledik bekledik Hüseyin Şimşek sahtekarı gelmedi. Otelci de bizim pasaportlarımızı vermedi ve o adamda bir daha gelemez oldu.*

HB- Niçin pasaportlarınızı vermedi?

C - *Çünkü otelde 18-19 gün bekledik. Adam gelmeyince bizden otel parasını istedi. Bizde bir kuruş olmadığı için, yani cebimizde ne kadar para varsa hepsini namussuz ve sahtekar olan bizi götüren adam aldı götürmüştü. Bu sebeple pasaportlarımızı vermediler. Hepimiz dağıldık, kendimize iş aramaya çıktık. Kimimiz çalıştı, kimimiz de dilenmeye başladı. Otelde yatamıyorduk çünkü paramız yoktu. Orda burda sabahlıyorduk. 10-15 güne kadar çalıştıktan sonra kendi pasaportlarını alabilenler, dağıldılar ve birbirimizi kaybettik.*

HB- Siz nereye gittiniz?

C - *Biz 4 kişiydik Ürdün'den çıktık Arabistan'a doğru 4 gün 4 gece yol yürüdük, biz Arabistan'a tam geçerken yakalandık.*

Bize bağırıp çağırdılar biz dil bilmediğimiz için ne söylediklerini bilmiyorduk. Bizi bir sıraya dizdirdiler tokatla ve iki jandarma belinde palaskayı, çıkararak bizi palaskayla dövmeye başladılar. Kendileri yorulduktan sonra nezarete attılar.. Nezarette bir gün kaldıktan sonra cezaevine gönderdiler.

20 gün cezaevinde kaldık. Oranın cezaevi çok kötüdür. Betonun üzerinde öylecene yatıyorduk. Hiç te yatamıyorduk. Çünkü yattığımızda odun gibi oluyorduk. Ancak mecburiyet *karşısında öylecene yatardık.*

Bizi cezaevinden aldılar. Ürdün'e gönderdiler Ürdün'de de üç gün cezaevinde kaldık. Orada da çıkardılar doğru Türkiye sınırına gönderdiler.

HB- Türkiye sınır yetkilileri size ne yaptılar?

C - *Bize bağırıp çağırıp küfür ettiler. Bir daha böyle vizesiz olarak yurtdışına çıkmayın dediler. Biz başımızdan geçenleri anlattık. Gümrüktekiler ise siz de gözünüzü açın, nereye gitseniz gene de siz haksızsınız dediler.*

HB- Hiç mahkemeye dava açmadınız mı?

C - *Mahkemeye dava açtık. Hüseyin Şimşek sahtekarı Kilis'li imiş. Orda dava açtık fakat bu devlet patronların, ağaların ve sahtekarların devleti olduğu için bizim açtığımız davayı sonra size bildiririz diyerek örtbas ettiler. Bizi başından savdılar. Böylece ekmeğimizden daha da mahrum yaptılar.*

HB- Türkiye'de niçin çalışmıyorsunuz?

C - *İş yoktur. Çalışırken emeğimizin karşılığını alamıyoruz. Çok düşük ücretle çalıştırıyorlar. Bize verdikleri ücretle geçimimizi sağlayamıyoruz.*

HB- Türkiye'de çalıştınız mı çalıştınız ise, ücret olarak bir günde kaç lira alıyordunuz?

C - *İskenderun'da çalıştım.. 50 lira yövmiye alıyorduk. Aldığımız ücret bizim bir gün yemek ihtiyacımıza yetmiyordu. Çoğu zaman da köydeki küçük toprak ağalarının ve büyük toprak ağalarının tarlalarında çalıştık. Ağa bize 40-50 lira veriyordu... Biz de borç harç ederek zannettik ki dış devlete gidersek kurtuluruz. Halbukine bu düzenin, olduğu ülkelerde yani ağaların, patronların hakim olduğu devletlere hangisine gidersek gidelim kurtulamayız.*

HB- Şimdiki düzeni nasıl görüyorsunuz?

C - *Bugünkü düzen fakirler için ölümdür. Bu düzen patron ve ağaların yararınadır. Çalışan, biz yani işçi ve emekçilerdir.. Ve aç kalan yine işçi ve emekçilerdir. Yiyen, gezen, villalardan, özel plajlardan çıkmayan ise patron ve ağalardır. Devamlı olarak zam geliyor. Bundan zarar gören işçi ve köylülerdir.. Kazanan ise patronlardır.*

HB- CHP Hükümetini nasıl görüyorsunuz?

C - *Daha önce 7 aylık döneminde CHP'yi gördük neler yaptı Daha Amerika'nın ve Rusya yararına Türkiye'deki halk çocuklarını ve Yunanistan'daki halk çocuklarını birbirine kırdırttı.. Kıbrıs'ta bunu yaptı. İşte Ecevit'in 7 aylık dönemi böyle idi. Şimdi yine Ecevit'in dönemini yaşıyoruz. CHP, yani Ecevit seçimden önce oy alabilmek için, bize yani halkımıza şunu söylüyordu: "eğer başa geçersek hayat pahalılığını kaldıracağız, topraksız köylüye toprak vereceğiz, ölen gençlerimizin hesabını soracağız, işte, sokakta ve okullarda can güvenliğini sağlayacağız". Bunların hepsi oy alabilmek için halkı kandırmaktan başka bir şey değildir. Şimdi bunu daha iyi anlıyoruz. Çünkü Ecevit yani CHP başa geçer geçmez zam yaptı ve paramızın değerini düşürdü. Hayat pahalılığını yarattı ve yaratıyor. Olaylar daha devam ediyor. Sokakta, okulda ve kahvelerde her gün faşistler halkımıza saldırmakta 7 yaşından tut 70 yaşına kadar,* suçsuz *günahsız kurşunlanmakta, ölmektedir. Ve son defa şunu söyleyeceğiz. İşçi ve Köylüler, hepimiz CHP'nin bu açık yüzünü görüp onlara dersini vermelidir.*

HB- Devrimcilere söyliyecekleriniz bir şeyler var mı?

C - *Evet çok şeyler vardır.. Devrimciler Kürt, Türk, Arap, Çerkez, Laz halkını örgütlü bir şekilde birleştirmek patronların ve ağaların düzenini yıkıp, ezilenlerin düzenini kurmak için mücadele etmelidirler. Devrimciler halkın içine inip, toplantılar düzenleyip meseleleri halka anlatmalıdırlar. İşte bunlar devamlışekilde yapılırsa, devrim daha yaklaşmış olur. Diğer bir mesele ise halkın içine gidip bizzat halkın sorunlarına çözüm getirmeleri ve köylüler içindeki sorunları çözmeye çalışmaları ve halkı birleştirmeye, çalışmaları gerekir.*

DÜNYA GAZETESİNDE GREV

Ben dünya gazetesinde çalışan bir işçiyim. Bir burjuva gazetesi olan Dünya'nın amacı soygun, reklamdır. Hayali konutlarla, çıplak kadın resimleriyle ve sözde yılın sanatçılarını seçerek burjuva yoz kültürünü yayarak halkı sömürmeye devam ettiler.

Bütün bu sahtekarlıklarla kesesini kabartan bay patron yılbaşından beri süregelen toplu iş sözleşmesinden devamlı kaçmakta, ve ona bu zemini hazırlayan komprador burjuvaziye ve toprak ağalarına hizmet eden Türk-İş'e bağlı sendika ağalarıdır. 5 ay geçtikten sonra sendika, işçileri aldatmak için grev kararı almış, ama bütün beklemelere rağmen uygulamaya geçilmemiştir. Bunun üzerine işçiler olarak direnişe geçtik, bir günü doldurmadan grev kararı alındığına göre biz işçiler greve girdik 9 günlük bir süre direndik bu grevde bize sendika destek olmadığı için HB ve HK taraftarları yurtsever devrimciler destek oldular. Devrimci müzik ve kültürüyle işçileri çoşturdular. 9 gün sonrasında hayli bir hak aldık.

Bütün bunlara rağmen patron çeşitli oyunlarıyla 50'ye yakın işçiyi işten çıkartmıştır. Buna rağmen biz işçiler sınıf bilincine vardık. Kurtuluşumuzun ancak Emperyalizm ve Sosyalemperyalizm ve Komprador Burjuvazi ve Toprak Ağalarının yok edildiği demokratik halk iktidarında gerçekleşeceğine inanmış durumdayız.

Tüm işçilerin tazminatını alarak işten çıkarılmasını zafer olarak kabul eden HK taraftarları grev zamanında toplanan önceleri bizim grevimiz bitti başka bir yerde bu paraya ihtiyacı olan grevcilere verilmesini istiyoruz diyen kişilerle birleşerek bu parayı HK'na verilmesini istediler ve aldılar. Böylece küçük burjuva oportünist siyasetlerini birdaha kanitladılar. Bunlar yetmiyormuş gibi bir de o paradan, hariç işçilerden mecburi tutularak 25'er lira da yardım parası toplandı.

TEORİ PRATİK İÇİNDİR

"Üç Dünya Teorisi"

karşı-devrimci bir teoridir

Seylan Komünist Partisi, Mayıs 1978'de, yaptığı olağanüstü bir konferansta sözde "3 dünya" teorisini tartışmış ve bu teoriyi reddetmiştir.

Tehlikeli ve oportünist bir teori olan "3 Dünya" teorisi, esas düşman olarak gösterilen Sovyet Sosyal-emperyalizmine karşı bir leştirilebilecekbütün güçleri, birleştirmeyi ve Sovyet sosyal-emperyalizmini tecritet mek için "3 Dünya" nın sadece "2 Dünya" ile birleşmesini değil fakat ABD emperyalizmi ile de birleşmeyi istemektedir. Bu öneri, "3 Dünya" teorisinin baş sözcülerinden biri ta rafından kısa birzaman önce Fransız Haber Ajansı ile yapılan bir mülakatta kabaca kesin olarak şu kelimelerle ortaya konmuştur.

Bu teori sadece dünyanın durumunu sınıf sal tahlili temeline oturmamakta fakat aynı zamanda düşmanlarımız arasındaki çelişkiler den faydalanma taktiğini karikatürüze etmek tedir. Yani, ABD emperyalizmi ve Sovyet Sosyal emperyalizmi arasındaki çelişkiden faydalanmamız doğrudur. Fakat bu, dünya devrimi ve kurtuluş hareketlerinin çıkarlarına zarar vermiyecek bir şekilde yapılmalıdır.. Bu hiç bir zaman ne sosyalist ülkelerin dış siyasetinin esas unsurunun parçası olabilir ne de dünya devrimci hareketinin esas stratejisi olabilir. Bu aynı zamanda kendi içinde bir amaç haline gelemez.

Her hangi bir zamanda kimin esas düşman olduğunun belirlenmesi önemlidir. Partimiz, 11. Kongresi, bugün insanlığın ortak esas düşmanlarının hem ABD emperyalizmi hem de Sovyet Sosyal-emperyalizmi olduğunu ilan etmiştir. Bunların her ikisi de tehlikeli ve her ikisi de devrimin ve sosyalizmin düşmanıdırlar. Bir emperyaliste karşı mücadele etmek veya ondan kurtulmak için diğerine da yanmak kesinlikle yanlış bir taktiktir. Sovyet emperyalizmi sadece Amerikan emperyalizminin lehine olan statükoyu değiştirmeye çalışması anlamında savaşın daha büyük kaynağıdır. Fakat "3 dünya" teorisyenlerinin iddia ettiği gibi ABD emperyalizmi çökmüyor, karakteri değişmedi ve savaşın kaynağı olmaktan çıkmadı.

İki süper devletin hazırladığı savaşı önlemenin yolu, bir emperyaliste karşı diğerini desteklemek değildir, fakat iki süper devletin hakimiyeti altında bulunan ülkeler de dahil olmak üzere dünyanın her yerindeki devrimci hareketleri desteklemektedir. Bu devrimci hareketler mutlaka her ülkedeki iç gerici güçlere karşı yönelmelidir. Bunun için iki süper devlete ve yeni bir dünya savaşının patlak vermesine karşı mücadele ve bir kimsenin kendi ülkesindeki devrimin zaferi için mücadele mut laka iç içe olmalıdır. İki süper devlet arasında patlak verecek bir 3. dünya savaşı durumunda devrimciler emperyalist savaşı iç savaşa dönüştürmeli ve kendi ülkelerinde devrimi gerçekleştirmelidirler, ve böylece de dünya devriminin zaferini mümkün kılmalıdırlar. Bu, tüm devrimcilerin enternasyonalist bir görevidir.

Aynı şekilde Konferans, 3 dünya düşüncesinin genel olarak sahte homojen bir birlik teorisi olduğunu vurgulamıştır. Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkeleri düşman sınıfla ra bölünmektedir. Gerçek anti-emperyalist ve devrimci güçlerle yan yana tümüyle gerici ve hatta faşist güçler de bulunacaktır.. Bir süper devlete karşı "ikinci dünya"yı meydana getiren emperyalist efendileri, ile beraber tüm güçlerin birliğini ve bir birleşik cephesini tasavvur etmek sadece özünde sınıf işbirliği teorisi değil fakat aynı zamanda bir sınıf temelinden de yoksundur. Sadece bu ülkelerin gerçek anti-emperyalist ve devrimci güçleri dünya devriminin destekçileri ve müttefikleri ve uluslararası proletaryanın stratejisinin dayandığı sütunlar olarak düşünülebilir. Aynı şekilde, süperdevletlerle çelişkisinin olmasına rağmen sözde "ikinci dünya"nın emperyalist ve tekelci devletlerini hiç kimse dünya devriminin müttefiki olarak düşünemez. Böyle bir birlik için çağrıda bulunmak, halklar aldat mak ve Avrupanın emperyalist ülkeleriyle söz de "3.dünya"nın gerici hakim sınıflarının, ittifak davasına hizmet etmek demektir.

Avrupa Ortak Pazarı, Batı Avrupa tekelleri bir örgütüdür. Bu, devrimin müttefik olamaz ve stratejik olarak bir kimse, aralarında çelişki ne olursa olsun süper devletlere karşı mücadele etmek için bunlara dayanamaz, bunun için "3 dünya" teorisyenlerini Amerikan emperyalistlerinin önderlik ettiği Nato'nun, Sovyet Sosyal emperyalistlerinin, önderlik ettiği Varşova Paktına karşı destekenmesi çağrısı esas olarak anti Marks-sist-Leninisttir.

Bugün Marksist-Leninistlerin görevi bugünkü dünya devrimci güçlerine, uluslararası proletarya, ezilen halklar ve onların müttefiklerine kararlı ve sürekli yardım yapmaktır ve bunu yaparken de, düşmanlarımız arasındaki çelişkilerden bütün devrimci ve kurtuluş hareketlerini destekliyecek bir şekilde faydalanmalıyız. Hangi süper devletin daha tehlikeli olduğu konusunda spekülasyon yapmak veya biri veya diğer emperyalist devletlerle veya kendi ülkelerinin gerici güçleriyle gerici bir ittifakı savunarak devrimci güçlerin sınıf bilinçlerini karart-mak görev değildir.

Konferans, aynı şekilde sosyalist ülkelerinde "3.dünya" ya dahil edilmesi çabalarını da reddeder. Hatta küçük Arnavutluk tek sosyalist ülke olarak kalsa bile sosyalist kamp mevcuttur. Çünkü o proleter iktidarının en yüksek şeklini temsil etmektedir - proletarya diktatörlüğü.

Son olarak, Seylan Komünist Partisi Konferansı "3 dünya" teorisinin her hangi bir M-L partinin kongresinde veya M-L partilere danışarak kararlaştırılmış bir strateji olmadığını vurgulamıştır. Bunun için, "3 dünya" teorisi esas olarak anti- Marksist-Leninisttir ve Marksist-Leninist hareketi doğru devrimci yolundan saptırmaktadır, bunu kararlılıkla reddediyoruz.

13 Temmuz 1978 tarihli ATA bülteninin İngilizce sayısından tercüme edilmiştir.

KAYSERİ CEZAEVİNDEKİ BASKI ve ZULÜM

Bir çok cezaevinde olduğu gibi, Kayseri kapalı cezaevinde de dayak, küfür, keyfi bir bi-çimde hücreye kapatma vb.faşist baskı ve terör biz mahkumlar için yaşamı çekilmez hale getirmişti. Yasa ve yönetmelik tanımayan keyfi uygulamalar, faşist baskı ve terör en nihayet cezaevindeki mahkumların büyük bir çoğunluğunun ayaklanmasına yol açtı. Ayaklanan biz mahkumların temel talebi, faşist baskı ve teröre ve keyfi uygulamalara bir son verilmesiydi. Ancak bu haklı ve demokratik taleplerimiz hiç dikkate alınma-dan, ayaklanma zorbaca metodlar la bastırıldı; onlarca arkadaşımız apar-topar başka cezaevlerine sürüldü. Ben ve 12 arkadaşımda Niğde kapalı cezaevine sürüldük.

MC faşizmi de cezaevlerinde baskılara, zulme ve haksızlıkla ra karşı direnen mahkumları falakaya çekiyor, ölesiye dövüyor ve apar-topar başka cezaevlerine sürüyordu. Bugünde değişen birşey yok. MC hükümetinin yeri ne geçen CHP hükümetide bu gerici ve faşist uygulamaları "mahkumlara insanca muamele","demokrasi", vb. paravanası altında sürdürmektedir.

Kayseri cezaevinde mahkumların haklı ve demokratik direnişi zorbaca metotlarla bastırılıp, bizler çeşitli cezaevlerine sürüldükten sonra, Kayseri cezaevine yeni tayin edilen Savcı Sabahattin Diner'de kısa zamanda yaptığı uygulamalarla hiçde gideni aratmamaktadır.Savcı Sabahattin Diner'in ilk uygulamalarından birisi, haklı ve demokratik direnişi bastırılan mahkum arkadaşlar üzerinde özellikle de devrimciler üzerinde de kesin bir "disiplin", yani mevcut olan baskı ve uygulamaları daha da yoğunlaştırmak olmuştur. Yine belirgin olan uygulamalarından birisi, MC döneminde demokratik ve yasal mücadeleyle nispi ölçüde de olsa içeriye alabildiğimiz yurtsever, devrimci gazete, dergi, kitap, vb. yayınları zorla toplayarak imha etmek olmuştur. Ve bügün Kayseri cezaevine devrimci ve yurtsever yayınlar sokulmamakta dır. Diğer bir uygulama mahkumların kendilerine yapılan faşist baskıları ve keyfi uygulamaları basına ve kamuoyuna duyurmasını engellemek için, mektuplara el koyma olmuştur. Devrimcilerin mektuplarına "suç unsuru var","komünizm propagandası yapılıyor" vb. demagojik safsatalarla el konularak, tahkikat açılmaktadır. Nitekim aynı uygulamaya bende maruz kaldım. Bulunduğum Niğde cezaevinden Kayseri cezaevinde yatan arkadaşlarımdan ikisine yazdığım mektuba el konularak, mektupta "komün tecrübeleri" nden bahsetmekle, "komünizm propagandası" yaptığım (!) gibi gülünç faşist iddialarla hakkımda tahkikat açıldı. Tahkikata maruz kalan her iki mektubumda da "Komüncüler" kelimesinin altı(komünizm koktuğu için!) kırmızı kalemle çizilmiştir.

SONUÇ OLARAK:

CHP'li Adalet Bakanı ve Kültür Bakanları her demeçlerinde cezaevlerinde de okuma ve öğrenim özgürlüğüne sınır getirilmiyeceğini; çezaevlerine yasal olan her türlü yayının sokulacağını belirtmelerine rağmen, değil yurtsever ve devrimci gazete ve kitapların içeriye sokulması,mektuplarımız dahi, "Komüncüler" kelimesi geçtiği için "komünizm propagandası yapıldığı" iddia edilerek, tahkikata maruz kalmaktadır. Bu da CHP'nin fikir özgürlüğü yaygarasının ne kadar sahte ve iki yüzlü olduğunu göstermektedir.

Cezaevlerinde baskıların ve keyfi uygulamaların, sürgünlerin devam etmesi CHP'nin "refor mist","anti faşist","halkın dostu" olmayıp, iki süper devletle ve faşizm ve sosyal- faşizmle uzlaşan, komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının özellikle, belli bir kesiminin çıkarlarının temsilciliğini yapan gerici bir parti olduğunu açıkça göstermektedir.

MC hükümetinin yıkılarak yerine CHP hükümetinin kurulmasıyla devletin esas niteliği olan faşist diktatörlüğün yıkılmadığını; aksine, devletin iki kurumu olan sürekli ordu, polis ve bürokrasinin kilit noktalarının hala faşistlerin elinde olduğunu ve faşist diktatörlüğü halk üzerinde uyguladıklarını; CHP'nin ise, mevcut faşist diktatörlüğün maskeleme görevini yüklendiğini göstermekte dir. Bir hükümlü.

SOVYETLER'DEKİ YARGILAMALAR ve SOSYAL-FAŞİZM

Son günlerde Sovyetler Birliğinde bazı aydınların yargılanması dünyada küçümsenmiyecek bir ilgi topladı. Brejnev ' in sosyal faşist diktatörlüğü altında yargılanan onbinlerce halk ve aydın için parmakla sayıla-cak kadar az olan bu birkaç aydının yargılanması, Amerika ve bazı batılı devletlerin protestolarıyla dünyada epeyce dikkat çekti.

Bugün Brejnev'in sosyal-faşist diktatörlüğüne muhalefet eden aydınların, işçi ve köylülerin içinden seslerini duyarabilmiş Solzenitsin, Sakharov, Saranski ve benzeri aydınlar, gerçekten halk aydınları, işçi sınıfı aydınları niteliğini taşımıyorlar. Bu aydınlar esas itibariyle Sovyetler Birliği'ndeki revizyonist yozlaşmanın ürünü burjuva aydınlarıdır.

Stalin'in ölümünden sonra Rusya'da parti ve devlet yönetimini gaspeden Kruşçev revizyonistleri, önceden proletarya diktatörlüğü tarafından sömürücü bir düzen kurmayı amaçladıkları ve bu amaçla sosyalizmi baltalama faaliyeti yürüttüğünden içeri atılmış revizyonist burjuva aydınları serbest bırakıldı. Ör neğin Solzenitsin bunlardan biridir. Kruşçev-Brejnev revizyonistleri kendi burjuva niteliklerine uygun olarak bu gerici aydınları Stalin'e ve sosyalizme karşı kullandılar. Kapitalizmin restorasyonu için onların "değerli" çabalarından yararlandılar.

Kruşçev-Brejnev revizyonistleri bir yandan bunu yaparlar - ken diğer yandan Stalin taraftarı komünistleri işçi ve köylüleri hapislere doldurdular. Daha sonra, Rusya'nın dünya çapında hegemonya peşinde koşan bir dev let haline gelmesine paralel olarak içte Sovyet halkına karşı baskıları daha da arttırdılar.. Bugün Brejnev'in zindanlarında, onbinlerce siyasi tutuklu bulunuyor. Amerikan emperyalistleri nin ve büyük burjuva basının il gisini ve dikkatini çekmiyen on binlerce işçi-köylü ve aydın bu lunuyor.

İşte Sovyetlerdeki siyasi tutukluların bu büyük çoğunluğu nun dışında olan ve Amerika ve batılı emperyalistlerce desteklenen az sayıdaki aydın Kruşçev Brejnev revizyonistlerinin kucağında büyüyen ve çürümüşlüğünün delili olan gerici aydınlardır.

Esas itibariyle gerici olan bu aydınların başta Kruşçev Brejnev revizyonsitlerini desteklemelerine rağmen acaba bugün neden karşı çıkmaktadırlar? Bunun nedeni açıktır. Kruşçev-Brejnev revizyonistleri kapitalizmi restore ettikleri ilk dönemde ABD emperyalistleri ve diğer emperyalistlerle işbirliği içinde olmadukları için bu gerici aydınların da, Sovyet revizyonistleriyle ABD ve diğer emperyalistler arasında o dönemde bir ayrım yapmaları sözkonusu olmuyordu.. Bu gerici aydınların hepsi de Sovyet revizyonistlerini destekliyorlardı.

Ancak Sovyetlerin büyük bir emperyalist devlet haline gelmesiyle beraber Sovyetler ve Amerika arasındaki esas yönüyle işbirliği kendisini esas itibariyle emperyalist rerakabet ve çatışmaya terketti. Buna paralel olarak revizyonistlerin etrafındaki bir kısım gerici aydın da Amerika ve batılı emparyalistlerin yanında yer aldı. Tıpkı Amerika ve Batılı emperyalist devletlerdeki Sovyet yanlısı gerici aydınlar gibi. İşte Amerika ile karşılıklı dünyayı yağmalamada rekabete giren Brejnev revizyonistleri sadece işçi, köylü ve halk taraftarlarına ağır baskı ve işkence uygulamakla yetinmemekte, rakibi emperyalistlerin taraftarı aydınlara da baskı uygulamaktadırlar.

Bugün devrimciler Rusya'daki sosyal faşist diktatörlüğe karşı halk taraftarı onbinlerce siyasi tutukluyu desteklerken, ABD ve Batılı emperyalistlerin taraftarı gerici aydınları desteklemezler. Sadece bunlara yapılan baskıyı örnek vererek Rusya'daki sosyal faşist rejimi halklara anlatmanın araç ve delili yaparlar o kadar.

ABD gibi dünya halklarının en büyük cellatlarından olan emperyalist bir devletin başkanı Carter ve diğer batılı emperyalist yöneticilerin, söz konusu gerici aydınları destekler - ken kendilerini insan hakları - nın savunucuları olarak göstermeleri de bir emperyalist sahtekarlıktır.

Çünkü bu emperyalist yöneticiler kendi ülkelerindeki gerici baskıları, ırkçı baskıları, uygularkan sömürge ve yarı-sö - mürge ülkelerin mazlum halkları na bomba yağdırırken *insanlık* - tan bahsetmeye ne hakları ve ne de yüzleri vardır.

Diğer yandan ülkemizdeki başlıca T"K"P, TSİP, TİP revizyonistleri de ülkemizde sözde fikir özgürlüğünden yana görünürlerken, Rusya'daki sosyal faşist baskılara, onbinlerce ilerici ve devrimcinin zindanlara atılmasına hiçbir ses çıkarmamakta tersine uşakça bir ruhla alkışlamaktadırlar. Sözkonusu bir avuç gerici aydının da Batılı emperyalistlerin yanlısı olmalarından faydalanarak Rusya daki sosyal faşist baskıyı gerici ler üzerindeki baskı gibi gösterme şarlatanlığını yapmakta - dırlar. Ama onların Rusya'daki sosyal faşist baskıyı uşakça alkışlamaları ve demagojik şarlatanlıkları, kendilerinin sosyal faşist niteliklerinin ve ağızlarındaki demokrasi laflarının sahtekarlığının belgesidir.

TİKP-Aydınlık oportünistlerine gelince, onlar da bütün yurtseverlerin ve demokratların Rusya'daki bu bir avuç gerici aydını desteklemeleri gerektiğini yazıyorlar. TİKP-Aydınlık oportünistleri ABD ve Batılı emperyalistlerin dostu oldukların dan bu yana demokratik ve yurtseverlik ölçüleri de Amerikancı lık ve Batıcılık ölçüsü haline geldi. Bu onların karşı devrimci siyasetlerinin ve uluslararası yeni oportünizmin bütün dünyadaki devrimcileri emperyalistler ve gericilerle işbirliğine sonucudur. Böyle gerici ölçüleri zamanıyla Kruşçev-Brejnev getirmişti. Fakat bütün dünyadaki işçi sınıfı ve ezilen halklar e linin tersiyle bu ölçüleri it - mektedirler. Yeni oportünistlerin ölçülerini de ülkemizdeki ve dünyadaki devrimciler itecekler dir.

Sovyetlerdeki üzerine dik - katleri toplayan son yargılamalar, Brejnev diktatörlüğünün sosyal faşist niteliğini açığa çıkarırken, ülkemizdeki revizyonistlerin sahte demokrasi maske sinin yırtılmasına yaramakta, Aydınlık oportünistlerini ise Solzenitsin gibi gerici aydınlar, ve ABD ve Batılı emperyalistler le yanyana getirmektedir.

Devrimcileri ise Brejnev'in, sosyal faşist diktatörlüğüne karşı, ABD, Batılı emperyalistlerin sahtekarlığına karşı, gerici aydınların çürümüşlüğüne karşı, Rusya'daki onbinlerce ileri ci siyasi tutukluyla birlikte, dünyanın bütün devrimcileri, işçi sınıfı ve ezilen halklarla, saf tutmaya getirmektedir.

H.KURTULUŞU OPORTÜNİZMİNİN İKİ ÖRNEĞİ

HKYG 32. sayısında Adana Liseli gençliğin merkezi mesleki örgütü (ALÖB) kuruldu başlığıyla bir tekke daha kurduklarını, ilan ettiler.

Bunu nasıl gerçekleştirdiklerine kısaca değinelim. Bilindiği gibi, küçük burjuva yapısını aşamayan HK bu yapısının ürünü olan gurupçuluğu ve tekkeciliği ni daha da sistemleştirmiştir.. Bu hatalarını örtmek için de sağa sola saldırmaktadır. Bugün Türkiye'nin genelinde bu yapısı nı (gurupçu ve tekkeci) Halk Gençliğinin örgütlenmesinde ve birliğinin gerçekleşmesinde yan sıtan HKYG'nin, bu tavrı liseli lerin örgütünün yaratılmasında-da somut olarak şöyle görülmüştür.

Lise-Der'in oluşturulması için 77 sonlarında çalışmalara başlandı. Bu çalışmaları D.Yol önemsemeyerek gelmedi. HKYG-Anti faşist gençlik ve YG arasında olan görüşmelerde çalışmalar belli bir düzeye geldikten sonra gerek HY'nun farklı anlayışı dan gerek o dönemde HY içinde o lan ayrılık ve görüşmelere gelen kişinin "3 dünya"cıların saf larında kalmasıyla görüşmeler kesildi. 3-4 aylık bir süreden sonra görüşmeler tekrar başladı. HKYG-HY ve YG arasında okulla - rın kapanmasına 15-20 gün kala, HKYG seçim önerisi getirdi. Getirdikleri seçim önerisi kendilerini dahi ikna etmeyince, yönetime 5-1-1 önerisini getirdiler. Ve bunda kesin direttiler. Kendi güçlerini abartarak HY ve YG'ye getirdigi 3-2-2- önerisini, reddettiler. "İster gelin ister gelmeyin biz bunu kuracağız" di yerek diğer halk gençliğiyle bir leşme diye bir meselelerinin ol madığını sergilediler. Adana öğrenci gençliği, güçler durumunu iyi bilmektedir. Dergi sayfalarında yalan söyleyerek, kendilerini büyütmeleri gülünçtür. Şöyle ki okullarda genel olarak ortayolcu siyasetler hakimdir. Geniş gençliğin olduğu orta öğrenimde kendilerinin hakim oldukları yalnız bir lise - dir. Bu lisede olan çeşitli eylemlerde anti-revizyonist slogan atan YG taraftarlarına "sos yal-faşizmi atmayın kavga çıkar, bölücülük olur" önerilerini getirmişlerdir. Niteliğe değil, kelle sayısına yani niceliğe da ha çok önem verdiklerinden kendi güçlerini abartmaları diğerlerine hiç yoksunuz veya azsı - nız demeleri doğaldır.

Kuruluş ilanında olan bir başka yalan da şudur: "AdYDGD'-nin kurulmasıyla toplanmaya başlayan ve onun çatısı altırdaı an ti-faşist anti-emperyalist mücadelesini sürdüren Adana orta öğrenim gençliği". Bilindiği gi-bi AdYDGD'yi de aynı tekkeci, anlayışlarla HKYG oluşturmuş di ğer halk gençliğiyle bir araya gelmemek için özel çaba harca - mıştır. Söz konusu bu çatı altında da yalnız kendi gençliğidir. Bahsettikleri gibi orta öğrenim gençliğinin hepsi veya halk gençliği değildir. Kendilerinin dışındaki halk gençliği bu derneğin yerini dahi bilmi - yordu.

HKYG bu küçük burjuva siyasetleri onun gençlik kitlelerin den tamamen tecritini getirecek tir. Onları gençliği bölen hata larını terketmeleri için bir defa daha uyarıyoruz.

Güney'den Y.Gençlik taraftarı bir Genç

H.Kurtuluşu'nun son zamanlarda proleter devrimci harekete karşı geliştirdiği grupçuluk ve düşmanlık yeni meyvelerini vermektedir.

İstanbul'da Halkın Birliği, taraftarı Yurtsever Gençlik tarafından Taksime, Halkın Birliği flaması ile 15-16 Haziran Bü yük İşçi Direnişi'nin yıldönü - müyle ilgili duvar yazısı asılmıştı.

Halkın Kurtuluşu taraftarlarınca bu yazı ve flamanın üzeri (önceden uyarılmalarına rağmen) afişlerle kapatıldı. Bu tavır bilinçsizce veya ciddiyeti kavranmadan yapılsaydı bir noktada hoş karşılanabilirdi. Ancak bu tavır söylediğimizin tersine Halkın Kurtuluşunun proleter dev rimci harekete karşı yaptığı bö lücü, grupçu ve demokrasi düşmanı tavrının sonucudur.

Bugün proleter devrimcile - rin ve devrimcilerin afiş ve propaganda yazılarını düşmanca bir çabayla kapatmaktan menfaati olanlar kimler olabilir? Açıktır ki faşistler, sosyal faşistler ve her türden gericiler olabilir. Bugün gerek faşistlerin, gerek sosyal faşistler ve CHP gericilerinin, bu tür çabala rı bolca olmaktadır. Bu normaldir.

Normal olmıyan halk içindeki çeşitli burjuva ve küçük bur juva akımların kendi dışında gö rüş farklılıklarının olduğu diğer akımlara karşı zaman zaman kaba kuvvete ve demokrasi düşmanı tavırlara başvurmalarıdır. Bu tür tavırlar şimdiye kadar bazı küçük burjuva ve burjuva akım - lar tarafından, kendi siyasetle rine güvensizliklerinin ve sınıf sal tahammülsüzlüklerinin bir so nucu olarak yapılıyordu. Bugün bunlara bir yenisi daha katıldı. Halkın Kurtuluşu'nun son zamanlarda proleter devrimci harekete karşı gittikçe geliştirdiği, gurupçu, bölücü ve demokrasi düş manı tavırlarının sonucu bugün HK taraftarı devrimciler çeşitli yerlerde HB taraftarı devrim cilere karşı düşmanca tavırlara girişmektedirler. Mitinglerde konuşma hakkı vermemek, afiş ve propaganda yazılarını kapatmak, v.b. tavırlar bunun örnekleri - dir. Bu gibi düşmanca tavırlar önlenmediği taktirde elbette daha fazla gelişecek, herşeyden önce de karşı-devrime daha fazla hizmet edecektir.

Halkın Kurtuluşu sahip oldu ğu küçük burjuva rekabetçiliğin den kaynaklanan bu tavırlarına, son vermeli, halk içindeki demokrasi ilkesine uymalıdır. Aksi taktirde başta kendi tabanın daki devrimciler olmak üzere bü tün devrimciler yaptıklarının hesabını soracak ve onu halk içinde demokrasiye uymak zorunda yine bırakacaktır. Buna uymayan ların kaçınılmaz sonu ise dağılıp gitmek olacaktır.

İleri Çapa İş'in düzenlediği geceler başarılı oldu

8-9 Temmuz günleri arasında, ileri Çapa iş tarafından halkla tanışma ve birlik mücadele geceleri düzenlendi. Bu gecelerden biri Pazarcıkta, diğeri ise Narlıda oldu. Bu geceler çeşitli milliyetlerden Türkiye emekçi halkının, halk demokrasisi mücadelesi yolunda atılan adımlardan biri oldu. Halk geceleri pazarcık, Narlı ve çevre halkının birliğine hizmet etti. Geceyi hazırlayan proleter devrimciler, halk gecesini kutlayıp, en geniş alanlara yayıp, bir eylem haline dönüştürmek için ön çalışmaları şöyle sürdürdüler. Basılan biletler birçok yerlere gitti. Hemen dağıtıldı. Geniş propaganda yapıldı. Sendikanın yeni basılan bildirileri dağıtıldı. Arkadaşlar kendi köylerinde halka açık toplantılar düzenlediler. Bu toplantılar halkın daha çok sempatisini kazandı. Halk gecelerine halk, çeşitli köylerden araba tutarak geldi. Geceler saygı duruşuyla başladı. Tertip komitesi adına konuşan bir arkadaştan sonra, mahalli ozanlar Türküler söylediler. HB adına, ileri çapa iş sendikası adına konuşmalar yapıldı. Koro enternasyonal marşıyla geceye eşlik etti. Geceye Halk Ozanı Aşık Vicdanının "bacı bacı, la ve davlate, oportünist üç dünya teorisi, Halklar Devrim İstiyor, Yıkılsın grupçuluk" gibi türküleri çok ilgi gördü. Türküler söylenirken, kitlede eşlik etti. Hamal Hüso "ezenden olmamki ezilendenim" türküsünü söyledi. Ozan Serveri'de söylediği Kontrgerilla ve benzeri türkülerle halkı coşturdu. İleri Çapa İş'in hazırladığı gecede halk saflarında olan devrimcilere konuşma hakkı verildiği halde, yalnız HK geceye katıldı.

İleri Çapa İş'in düzenlediği bu geceler Pazarcık ve Narlıda yapılan ilk geceler olmasına rağmen büyük ilgi gördü ve kalabalık bir halk kitlesi katıldı.

Yapılan geceler başarılı oldu. Ancak HK taraftarlarının grupçu ve sekter tavırları halk üzerinde kötü etki yaptı. HK taraftarları adına sözalan arkadaş yaptığı konuşmada "İleri Çapa iş'i ve düzenledikleri bu geceleri tanimadıklarını yani karşı çıktıklarını bu sendikayı devrime engel reformist bir sendika olarak gördüklerini" söyledi. Anlaşılan bu arkadaşlar büyük toprak ağalarıyla İleri Çapa İş arasındaki mücadelede İleri Çapa İş'e karşı çıkmayı tercih edecek kadar yolunu şaşırmışlar. HK nun sekter ve bölücü siyasetinin kötü bir sonucudur bu. Ama mücadele bu arkadaşlara yaptıklarının gerici sınıflara hizmet ettiğini gösterecektir.

KAHROLSUN BÜYÜK TOPRAK SAHİPLERİ!

YAŞASIN İLERİ ÇAPA İŞ SENDİKASI!

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

8 SAATLİK İŞGÜNÜ, EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET!

İMAR İSKAN EVLERİ YOKSUL HALKIN OLMALIDIR

İmar-İskan evleri, kira veremeyecek kadar yoksul olan halka vermek "amacıyla" 11 yıl önce yaptırılmıştı, Hakim sınıflar bu evleri yoksul halka vermediler. Kendilerine uşaklık yapacak olanlara vermek istediler. Fakat uşaklar bu evleri beğenmediler ve yerleşmediler.

Bundan iki yıl önce bu evler yoksul halk tarafından işgal edildi. Bu işgalle birlikte çeşitli devrimci gruplar buraya "çalışma" yapmak için geldiler. Bu gruplar içinde DY ve HK taraftarlarının yaptıklarına değineceğiz. İmar-İskan halkının en temel talebi bu evlere sahip olmaktır. Bu zor ve acı yaşam içinde hiç değilse bir ev sahibi olabilmek için buraya yerleşmiş durumdalar ve bunun mücadelesini veriyorlar. DY ve HK taraftarları, yoksul halkı, temel talepleri doğrultusunda mücadeleye seferber etmek için çalışmadılar. Sürekli olarak yoksul halka faydacı bir anlayışla yaklaştılar. Buraya önce bir kooperatif (yasal olmayan bir kooperatif) açtılar. Ancak satışlar normal fiatın üstündeydi. Daha sonra kapatmak zorunda kaldılar. Kapattıktan sonra kârın hesabı bir yana halkın parası dahi geri değitilmadı. Halkın elektrik sorununa da böyle faydacı bir tarzda yaklaştılar. Bazı evlerin elektriğini dahi kestiler.

Evlere adam yerleştirme sorununda da aynı faydacı anlayışla hareket ettiler. Tanıdık veya kendilerine destek olanları yerleştirdiler. Evi olanları dahi yerleştirmeye çalıştılar. Hısım-akrabaya öncelik tanıdılar. İşte böyle bir anlayışla hareket edenler halkın mücadelesini bir milim dahi ilerletemezler. Halkın talepleriyle doğru bir temelde uğraşmayanlar, halk içinde kök salamazlar. Nitekim de öyle oldu. Bunlar giderek halktan tecrit oldular ve burayı terk etmek zorunda kaldılar. Şimdi HB taraftarı devrimciler bu bölgede mücadeleyi yürütüyor. Bizler halkın bu talebinden hareketle mücadeleye siyasi bir muhteva kazandırmaya çalışıyoruz. Konut sorunundaki bu bozukluğun nedenlerini ve konut sorununun çözümünün MDHD devriminde olduğunu açıklıyoruz. Gücümüzün yettiği oranda halkın sorunlarını, hiçbir faydacı ve çıkarcı düşünceyle hareket etmeden çözmeye çalışıyoruz. Geçtiğimiz hafta halkla (kadın-kız çoluk çocuk büyük bir kısmı katıldı) bir toplantı yaptık. Toplantıda mücadelenin geçmişi, şimdiki durumu ve geleceği üzerine konuştuk. Ayrıca yoksul halkın görevlerini belirttik. Daha sonra bir yoldaş saz çalarak devrimci ağıtlar söyledi. Devrimci marşlar söylendi. Önümüzdeki görevimiz şudur. Halkla var olan ilişkilerimizi güçlendirmek ve bu evlerin yoksul halka verilmesi için gereken yerlere baş vurmak ve ilgili yerleri uyarmak yoksul halkın evlerden çıkarılmaması için mücadelede halka önderlik etmektir. Halkın taleplerini doğru değerlendirip ona siyasi bir öz kazandırmaya çalışmak.

Mücadelemiz bu gün zayıfta olsa mutlaka güçlenecek çünkü haklı bir mücadeledir.

İMAR-İSKAN EVLERİ YOKSUL HALKIN OLMALI!

KONUT SORUNU ANCAK MDHD İLE ÇÖZÜMLENİR!

ANKARA'DAN HB TARAFTARLARI

20 milyonluk soygun

Biz PTT'liler düzenin çarkları arasında sürekli ezilmeye, sömürülmeye itilmiş emekçileriz Komprador Patron-Ağalarının baskı sömürü, talan devletinin niteliğinin PTT'liler üzerindeki, yansıması son günlerde apaçık sergilenmektedir. Anti-demokratik uygulamalar, baskılar bu devletin paralı tutmalar, amir müdür, şef ...vb. kişiler tarafından tüm PTT emekçileri üzerinde önemli boyutlara ulaşmıştır. Bunun yanında Bizler PTT emekçileri yaz-kış, sıcak-soğuk, demeden yaşamımızı sürdürmek için gece-gündüz en zor şartlar altında çalışmaktayız. Buna rağmen iki yakamızı bir araya getiremiyoruz. Bu büyük çoğunluk için böyledir.

Ama Ankara Telefon Başmüdürlüğü muhasebe servisinde durum böyle değildir! Bu serviste çalışan bazı kişiler yaptıkları milyonluk yolsuzluklarla lüks içinde yaşamaktadırlar.

Biz devrimci Demokrat PTT'liler olarak Ankara Telefon Başmüdürlüğünde yapılan 20 milyonluk yolsuzluğu çeşitli yönleriyle açıklıyoruz. (Bu 20 milyonluk yolsuzluk 21.7.1978 tarihine kadar yapılan incelemeler sonucudur. Bu rakkam daha da yükselebilir.)

Bu yolsuzlukta baş rolü oynayan Telefon Başmüdürlüğü üst yönetimi tarafından perde arkasından idare edilen Muhasebe memurları MUHSİN ÖZTAŞ ve SEYFETTİN ALTINDAĞ'dir. Kimdir bu şahıslar? Bu iki vurguncu 1969 yılında biri mükmet biri tahsildar olarak PTT emekçileri yığınına katıldılar. Fakat 1975 yılından sonra bu kalpazanlar servet içinde yaşamaya başladılar. Bu değişmelerden sonra istifa etmelerine rağmen Şenel ÇELTİK tarafından tekrar işe alındılar.

Bu soyguncular memur oldukları halde altlarında Mersedeslerle işe gelip gitmektedirler, bar, pavyon kumarhane sahibidirler ... Kısaca milyonlar içinde yüzmektedirler ... Bu soygunculardan Muhsin ÖZTAŞ'ın Çankaya'da 2 Dairesi, Keçiörende 1 Kumarhanesi, Biri Ulus'ta diğeri Maltepe'de "ŞANZELİZE" isimli pavyonları v.s ... v.s... bulunmaktadır.

Şimdi soruyoruz, bütün bunlara nasıl sahip olmuşlardır?.. Maaşlı bir memur bütün bunlara nasıl sahip olabilir? Açıktırki PTT emekçilerinin alın terlerini gaspederek yıllarca fişler üzerinde kalem oynatarak.

Tekrar soruyoruz.

1) Sözkonusu kuruluşun 5 yıldan beri hiç mi müfettişi yoktu?

2) Kesilen Para Tediye fişlerinde kimlerin imzası bulunuyordu?

3) Bu güne kadar defalarca, istifa edip, tekrar göreve dönen bozuk sicilli Muhsin ÖZTAŞ ve Seyfettin ALTINDAĞ kimlerin himayesi altında görev aldılar?

4) Bu yolsuzluğu 5 yıldır kimler gizledi?

5) Muhsin ÖZTAŞ ve Seyfettin ALTINDAĞ şimdi nerededirler.

Bütün bunların cevabı açıktır. Bütün bunların sorumluları her gece pavyonlarda alınterlerimizle gününü gün eden ayrıca Marmara Otelinde bir gecede 80 BİN LİRA hesap bırakan;

Muhasebe Müdürü Alaattin KIR

Muhasebe Müdür Yardımcısı Selahattin ŞAHİN,

Başmüdür Yardımcısı Şenel ÇELTİK,

Personel Amiri Çetin DİNÇ,

Ve yolsuzlukta esas rolü oynayan ve şu anda ortalıkta görülmeyen, istifa ettikten sonra tekrar vezneden para çeken Muhsin ÖZTAŞ ve Seyfettin ALTINDAĞ dır.

VURGUNLAR AÇIKLANSIN!
MUHSİN ÖZTAŞ ve SEYFETTİN ALTINDAĞ'DAN HESAP SORULSUN!
KAHROLSUN KOMPRADOR-PATRON AĞA DEVLETİ!

PTT'li Devrimci
Demokrat Memurlar

PARTİZAN DERGİSİ SAHİBİ HÜRRİYETİN HABERİNİ PROTESTO ETTİ

Partizan adlı aylık derginin sahibi İsmet Tosun basına bir açıklama yaparak Hürriyet gazetesinin son günlerde kendi dergileri hakkında yaptığı kasıtlı yalan haberleri kınadı.

Bilindiği gibi Hürriyet gazetesi, 14 Temkuz tarihli sayısında "duvarlarda partizan imzalı yazılar yazıldığını, bunların yeni kurulan bir devrimci grubun kurduğu milis kuvvetleri vurucu güçler tarafından yazıldığını" yazıyordu.

İsmet Tosun yaptığı açıklamada, bu haberin tamamen gerçek dışı olduğunu söylemekte, Partizan dergisinin ne "yeni bir devrimci grubun adı", ne de "mahalli milis kuvvetler" olmadığını belirtmektedir. Partizan dergisinin basın kanununa uygun olarak kurulmuş bir dergi olduğunu legal veya illegal başka herhangi bir kurluşla ilgisi bulunmadığını açıklamaktadır.

AEP VE ARNAVUTLUK HALKI

Baştarafı Sayfa 9'de

Arnavutluk hükümetinin boyun eğmemesidir.

Çin'li oportünistler, kendilerinin ihanet etmesinin tersine Marksizm Leninizmi kararlılıkla savunan, kendilerinin emperyalistler ve gericilerle işbirliği yapmalarının tersine emperyalizme, sosyal emperyalizme ve gericiliğe karşı işçi sınıfı ve ezilen halkların bağımsızlık demokrasi ve sosyalizm mücadelelerini kararlılıkla destekliyen, başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu AEP ve Arnavutluk halkına yardımı kesmekle boyun eğdirebileceğini boş yere ummaktadır.

Enver Hoca yoldaş, şanlı AEP ve Arnavutluk halkının bu türden revizyonist saldırılarla karşılaşması yeni değildir.

Onlar 1940'larda Mussolini ve Hitler faşizmini zulmüne karşı çıplak ayak ve aç karınla savaştılar. Faşistlerin "güçlü" görünen zulmü Arnavutluk halkının kahramanca mücadelesi karşısında yerle bir oldu.

Onlar, kurtuluştan sonra Tito revizyonistinin haince, entrika ve saldırılarıyla karşılaştılar. Ama bu alçakça saldırı ve tertipleri başarıyla yendiler ve bütün zorluklara rağmen bir elinde tüfek bir elinde kazma sosyalizmin inşası yolunda kararlılıkla ileri atıldılar.

Onlar, Kruşçev revizyonistlerinin, ekonomik ve askeri bütün yardımları kesmeleri ekonomik abluka ve askeri tehditleriyle karşılaştılar. Ama bütün bu saldırılara tarşı dimdik durarak Marksizm Leninizmi kararlılıkla savundular. Dünya işçi sınıfı ve ezilen halkların bağımsızlık demokrasi ve sosyalizm mücadelelerini, kararlılıkla desteklediler.

Onlar, bugün de Çin'li oportünistlerin ekonomik ve askeri yardımları kesme gibi saldırılarına boyun eğmiyor ve asla eğmiyeceklerdir.

Çin'li oportünistler ve bütün gericiler şunu iyi bilmelidirler ki, AEP ve Arnavutluk halkı aç yaşar ama diz çökmez. Hiç bir emperyalist ve gerici saldırı, hiç bir ekonomik ve askeri şantaj başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu şanlı AEP'yi ve Arnavutluk halkını marksizm-leninizm'den, sosyalizmden, dünya işçi sınıfı ve ezilen halklarla enternasyonalist dayanışmadan döndüremez,

Tito'nun, Kruşçev-Brejnev'in yolundan yürüyen, emperyalistler ve gericilerle dünya işçi sınıfı ve halklarına karşı işbirliği yapan Çin'li oportünistler şanlı AEP ve Arnavutluk'a saldırmakla, kendi karşı devrimci yüzünü sadece daha fazla açığa çıkarmaktadırlar. Ama marksizm-leninizmi, sosyalizmi, dünya işçi sınıfı ve ezilen halklarıyla proleter enternasyonalist dayanışmayı kararlılıkla sürdüren AEP ve Arnavutluk halkı layık olduğu kardeşçe desteği dünya işçi sınıfından, M-L partilerden ve ezilen halklardan görmektedir, ve görecektir de.

Türkiye Proleter devrimcileri ve halkı da, Çin'li oportünistlerin başından bu yana sürdürdükleri karşı devrimci faaliyetine karşı olduğu gibi AEP ve Arnavutluk halkına karşı yeni saldırısını da lanetlemekte ve başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu AEP'nin yüksekte tuttuğu marksizm-leninizm bayrağını kahraman Arnavutluk halkının boyun eğmiyen mücadelesini selamlamaktadır.

KAHROLSUN ÇİN'Lİ OPORTÜNİSTLERİN BÜYÜK DEVLET ŞOVENİZMİ POLİTİKASI!

YAŞASIN AEP VE ARNAVUTLUK HALKI!

ARNAVUTLUK SOSYALİZMİN EKONOMİK

Baştarafı Sayfa 9'de

Alman faşist işgalcilerine karşı verdiği yiğitçe savaştan sonra kurtuluşa kavuşan Arnavutluk halkı toprak ağaları ve büyük burjuvazinin de hakimiyetini yıkarak kendi iktidarını kurdu.

Toprak ağalarının topraklarının köylülere dağıtılmasıyla işçi sınıfıyla köylülük arasındaki ittifak daha fazla güçlenmiş, köylünün tarıma faal olarak seferber edilmesinin önündeki feodal bütün engeller kaldırılmıştır.

Tarımdaki en büyük ve köklü gelişme küçük burjuva köylü mülkiyetinin, kooperatifleşme yoluyla sosyalist kollektif mülkiyete dönüştürülmesiyle sağlanmıştır. Sosyalist kollektif mülkiyetin adım adım sağlanması sonucu bugün kurtuluştan (1945)'ten önceye oranla Arnavutluk'ta ekilebilir arazi iki misliden fazla, tarım üretimi ise dört misli artmıştır.

Parti'nin "tarım, bütün halkın meselesidir" talimatına uygun olarak seferber olan Arnavutluk halkı 1970-1975 döneminde ekmeklik tahıl üretimini % 35 arttırmış, buğday üretimini, iki misline çıkarmıştır. Pamuk üretimindeki artış % 48, Şeker Pancarı üretimindeki artış % 76 Süt üretimindeki artış % 47 olmuştur.

Arnavutluk'ta ovalık ve dağlık bölgelerde tarımın makinalaşma seviyesi hızla artmaktadır. Toplam tarım arazisinin % 70'inin hasadı makinayla yapılmaktadır. Harman işi ise tamamen makinayla gerçekleştirilmektedir. Ekimin % 80'den fazlası makinalarla yapılmaktadır. Kurtuluştan önce sadece 30 traktörün bulunduğu ve tarımın esas olarak, karasabanla yapıldığı Arnavutluk'ta bugün varolan her bir traktöre 39 hektar ekilebilir alan düşmektedir.

Dağlık ve tepelik alanlardaki makinalaşmayı teşvik eden devlet böyle alanlarda da tarımın gelişmesinde önemli başarılar kaydetmiştir.

Ayrıca Arnavutluk tarım makinaları için gerekli yedek parçaların tamamına yakınını kendi fabrika ve tesislerinden temin etmektedir.

Kurtuluştan önce şehir ile köy arasındaki zıtlık kurtuluştan sonra yerini birlik ve dayanışmaya terketmiş, ayrıca şehir ile köy arasındaki yaşam farkları adım adım azalmış ve gittikçe de azalmaktadır.

Kurtuluştan önce elektrik enerjisi kullanımı bakımından Avrupa'da en geri ülke olan Arnavutluk, 25 Ekim 1970 yılında bütün köyleri tamamen elektriğe kavuşan bir ülke durumuna geldi Bugün bütün köyler anayollara bağlanan yollara kavuşmuş durumdadır. Bütün köyler telefona kavuşmuş durumdadır.

HALKIN REFAH DÜZEYİ SÜREKLİ YÜKSELMEKTEDİR.

Kapitalist-revizyonist sistemin temel kanunu azami kâr olduğundan, Emperyalist-sosyal emperyalist zincirin halkasını oluşturan ülkelerde, enflasyon, fiyat artışı, işsizlik, ücretlerin düşmesi, sürekli yükselmektedir. Kapitalist-revizyonist sistemin büyük buhranlar içinde yüzdüğü günümüz şartlarında Sosyalist Arnavutluk'un ekonomisi tam bir istikrar içinde sürekli gelişmektedir. Kapıları revizyonizme açmak için ekonomiyi baltalama faaliyetine giren revizyonist unsurları da kararlılıkla alteden AEP'nin doğru önderliğinde sosyalist ekonomisinin gelişmesi sonucunda Arnavutluk, halkının refah düzeyini sürekli yükseltmektedir.

Son 1970-1975 arası dönemde, kişi başına gerçek gelir şehirlerde % 8.7 ve köylük bölgelerde % 20.5 oranında artmıştır... Piyasa istikrarlıdır. Besin maddelerinde ve sanayi mallarının, fiyatlarında en ufak bir artış olmamış, tam tersine bazı malların fiyatları düşürülmüştür.

Kapitalist kâr'ın ortadan kaldırıldığı Arnavutluk'ta sanayi ve tarımın sürekli gelişmesi işsizliği ortadan kaldırmış bütün çalışabilir nüfusa istihdam sağlanmıştır.

Sosyalist Arnavutluk dünyada vergileri kaldıran ilk ve tek ülkedir. Kapitalist-revizyonist ülkelerde sömürücü sınıfların devleti dolaylı-dolaysız vergilerle halkın sırtına binmekte iken, Sosyalist Arnavutluk'ta halk vergi ödemekten kurtulur duruma gelmiştir.

Bugün Sosyalist Arnavutluk'ta eğitim ve sağlık hizmetleri, şehir ve köylerdeki bütün nüfus için parasızdır. Emekçi halkın, çeşitli gurup ve kategorileri arasında, şehirlerle köyler arasındaki gelir farkları sürekli azalırken (bugün ücretler arasındaki en büyük fark oranı 1'e 2'dir.) Pazarlardaki kitle tüketim mallarının arzının arttırılması, bu malların daha çeşit olarak, daha iyi kalitede ve istikrarlı fiyatlar üzerinden temin edilmesi sağlanmaktadır.

YENİ OPORTÜNİSTLERİN BASKI VE SANTAJI EKONOMİNİN DÜZENLİ GELİŞMESİNİ ENGELLİYEMEZ.

Başını Deng Siao Ping kapitalist yolcusunun çektiği Çin'in yeni oportünist yöneticileri Arnavutluk'a yaptıkları ekonomik yardımı bütünüyle keserek, sosyalist ekonominin gelişmesini engelliyebileceklerini boşuna ummaktadırlar.

Çin halkının ve şanlı ÇKP'in Arnavutluk halkına enternasyonalistçe yaptığı ekonomik yardımlar elbetteki Arnavutluk'ta, Sosyalist ekonominin gelişmesine değerli katkılarda bulunuyordu. Ancak her sosyalist ülkede olduğu gibi Arnavutluk'ta da sosyalist ekonomi esas olarak, kendi halkının yaratıcı gücüne dayanmakta ve gelişmektedir. Çin halkıyla Arnavutluk halkı arasındaki bu değerli kardeşçe dayanışmaya kesen yeni oportünistler, Çin halkına ihanet ettikleri gibi, Arnavutluk halkının, sosyalist ekonomiyi başarıyla gelişmesini de engelliyemiyeceklerdir.

Çin halkının emeği üzerinde proleter enternasyonalizme ihanet edenler mutlaka ve mutlaka Çin halkı ve bütün dünya halkarı tarafından yıkılacaklardır... Ama Marksizm-Leninizm de, proleter enternasyonalizminde kararlılıkla direnen Arnavutluk Sosyalizmin güneşi olarak yaşayacak ve bütün dünya işçi sınıfına ve halklarına ilham kaynağı olmaya devam edecektir.

STALİNİN DÜŞMANLARI,

Baştarafı Sayfa 8'de

lavya Komünistler Birliği'nin, 11. Kongresine, partinizin barış ve sosyalizmin güçlenmesi uğrunda savaşına başarılar diler."(İ.Bilen'in Y"K"B 11. Kongresine gönderdiği mesajdan).

PEKİNG REVİEVS SAYI:25
23 HAZİRAN 1978

Değerli yoldaşlar,

....

Yugoslavya'daki tüm milliyetlerden halkın seçkin önderi, Tito yoldaşın başında bulunduğu Yugoslavya Komünistler Ligası marksizm-Leninizm'in evrensel gerçeğini Yugoslavyanın somut şartlarına uygulamıştır. Tüm ülkenin halkına aralıksız devrimci mücadelelerde sapmadan önderlik ederek, sosyalizm davasında sürekli zaferler kazanmıştır.

ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİ
19 HAZİRAN 1978

FAŞİST SALDIRILAR YURTSEVER GENÇLİK DERNEĞİNİ YILDIRAMAZ

Baştarafı Sayfa 3'de

kitaplar izinsiz ve kanuni bir işlem olmaksızın toplatmaktaydılar. Sanki derneğimiz ve BİR-DA polis karakolu olmuştu. 1. Şube ise dernek ve BİR-DA'nın deposu haline getirilmişti. Bu baskılar bizi yıldıracağı yerde mücadele azmimizi ve kinimizi dahada biledi.

29 Mayıs tarihinde ODTÜ öğrencilerine bir saldırı düzenlendi. 5 kişi yaralanmıştı.

yaralılardan hemşire ve bir öğrenci öldü. Aynı gün faşistler Eğitim Enstitüsünü işgal edip tüm evraklarını yaktılar ve polisle saatlerce çarpıştılar. ODTÜ'lü öğrencinin cenaze merasiminden dönen halk üzerine polis ateş açtı. Derneğimizle ilgili yazıları yazan bir üyemiz, kurşun yağmuruna tutulup, öldürüldü. Ali Koca yoldaşımızla ilgili bildiri yayınlayıp faşist baskı ve terörü protesto ettik.

1 Mayıs'la ilgili olarak ve "Gaziantep işçilerine" adlı bir bildiri yayınladık. Bu bildiriden hayali suçlar yaratarak hakkımızda dava açtılar. Dernek yönetim kurulunda 5 kişi 5 Hazirandan bu yana yatmaktadır. Yine 1 mayısa katıldığından dolayı hakkında dava açıldı. 1 Mayısta sözcülük yapan bir üyemiz hala tutukludur.

Derneğimizi kapatmak için yaptıkları girişimlerde biride ufak yaşlı kişi bulundurmak bahanesiyle derneğimiz mahkemeye, verildi ve hala mahkeme devam etmektedir.

Derneğimiz ve tüm demokratik kuruluşlar sendikalar ve halkımız üzerindeki baskı ve terörü protesto ediyoruz.

Çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın kurtuluşu, ancak faşizme sosyal faşizme karşı halk demokrasisi mücadelesinde işçi köylü temeli itifakına dayanan proletarya partisi önderliğinde kurulacak olan Demokratik Halk iktidarıyla olacaktır.

GAZİANTEP CEZAEVİNDE TUTUKLU BULUNAN GAZİANTEP YURTSEVER GENÇLİK DERNEĞİ YÖNETİM KURULU.

ENVER HOCA

SEÇME ESERLER

1

günce yayınları

ABÖ Zirvesi ve «Üç Dünya Teorisi»

Afrika Birliği Örgütü(ABÖ)nün Zirve Konferansı 18 Temmuzda Sudan'ın başkenti Hartumda başladı. Birkaç gün süren Konferanstaki en önemli gelişme iki süper devletin Afrikadaki rolleri üzerindeki görüş ayrılıkların açık seçik ortaya çıkmasıydı. ABÖ'ne üye devletler arasında iki süper devletin Afrikadaki rolleri konusunda iki kutuplaşmanın olması ve bu konudaki karşılıklı suçlamaların konferansa damgasını vurmasıydı.

Angola, Etyopya, Nijerya, Mozambik başta olmak üzere bazı ülkelerin sözcüleri, Rus sosyal emperyalistleriyle Kübalı askerlerin Afrika'ya çağrıldıkları için geldiklerini bu ülkelerin Afrikadaki rolünün Batılı emperyalistlerin rolleriyle eş tutulamayacağını,batılı emperyalistlerin Afrikayı sömürmek için geldiklerini, Rusya ve Küba'nın ise bağımsızlık mücadelelerini desteklemek amacıyla Afrika'da bulunduklarını savunmuşlardır.. Batılı emperyalistleri suçlayan bu ülkelerden Mozambik Devlet Bakanı Samora Machel Rusya ve Küba'nın Afrikadaki bağımsızlık mücadelelerine "destek oluşlarına" övgüler dizmiş, Angola Devlet başkanı Agostino Neto ise gerektiğinde ülkesindeki Küba askerlerinin sayılarının arttırılabileceğini söylemiştir. Bu ülkelerin sözcüleri,Rusya ve Küba'nın Afrika'da gereğinden fazla(!) kaldıkları takdirde "müdahaleci ve sömürgeci" olmakla suçlanacaklarını da belirtmişlerdir.

Somali, Çad ve diğer Amerikan yarı sömürgelerinin sözcüleri ise Rusya ve Küba'nın Afrikadaki varlıklarına karşı çıkmışlar, buna karşılık batılı emperyalistlerin varlığından ve sömürülerinden söz bile etmemişlerdir. Konferans açıkça ortaya çıkan bu iki grubun karşılıklı, suçlamalarıyla başlamış ve bu suçlamalarla sona ermiştir. Konferansta, Amerikan uşakları sosyal-emperyalistleri ve onların maşası Küba'yı suçlayıp onların Afrika'daki varlığına karşı çıkarken, Rus uşakları ise Amerika ve diğer batılı emperyalistleri suçlamıştır. Ayrıca milli burjuva yönetimindeki birkaç ülkenin bir kısım temsilcileri ise Amerikan emperyalistlerine ve Batı Avrupa emperyalistlerine karşı çıkarken, Rus sosyal emperyalizminin ve kuklası Küba'nın saldırgan rolünü "olumlu" görmüşlerdir.

Sovyetlerin sosyal-emperyalist bir ülke niteliğine dönüşerek dünya egemenliği için ABD emperyalistleriyle hegemonya mücadelesine girişmesinden önce Afrika başta ABD olmak üzere batılı emperyalistlerin hegemonyası altındaydı. Afrika ülkelerinin büyük çoğunluğu bu emperyalistlerin sömürge ve yarı sömürgesi durumundaydı. Rus sosyal emperyalistleri Afrika'ya el atarak bazı ülkeleri çeşitli yollarla nufüzü altına alıp bu ülkelerde hegemonyalarını kurdular. Kendilerine bağlı işbirlikçi yönetimler oluşturdular. Bu gelişmeye bağlı olarak iki süper devletin Afrika üzerindeki hegemonya mücadelesi hızla sertleşti.

ABÖ Zirve Konferansında açıkça ortaya çıkan kutuplaşma, iki süper devletin Afrika üzerinde sürdürdükleri hegemonya mücadelesinin sonucudur ve bu mücadeleden ayrı ele alınamaz. ABÖ'ne üye olan ülkelerin büyük çoğunluğu yarı sömürgedir. bunların bir kısmı ABD bir kısmı da sosyal emperyalistlere bağımlıdır. Bazı ülkelerde ise Libya, Cezayır Mozambik gibi milli burjuva yönetimler olmasına rağmen iki süper devletten birinin etkisi altında kalmaktadırlar. ABÖ Konferansında ortaya çıkan kutuplaşma, bir anda oluşmadı. Böyle bir kutuplaşmanın şartları iki süper devletin hegemonya mücadelesine bağlı olarak komprador burjuvazi ile emperyalistler arasındaki ilişki temeli üzerinde gelişti. İki süper devletin hegemonya mücadelesine bağlı olarak ABÖ içinde de saflaşmanın olması kaçınılmazdı. Marksist leninistler böyle bir gelişmenin kaçınılmaz olarak olacağını tespit etmişlerdi. ABÖ içindeki bu saflaşma daha derinleşecek iki süper devlete bağımlı yarı sömürgeler arasındaki çelişkiler keskinleşecektir. ABÖ'nde tali önemdeki meselelerde bile ortak karar almanın şartları giderek ortadan kalkacaktır. Gelişmeler ABÖ'ne bir süre sonra dağılmakla karşı karşıya bırakabilir veya bazı ülkeler örgütten ayrılabilir.

Bilindiği gibi 3 Dünya teorisini savunan yeni oportünistler ABÖ ve benzeri örgütleri "3.Dünya" ülkelerinin iki süper devlete karşı bağımsızlık mücadelesinin en önemli araçları olarak değerlendirmekteler. Bu örgütlerde birleşen ülkelerin süper devletlere ve giderek tüm emperyalistlere karşı "3. Dünya"nın çıkarlarını koruduğunu, bu mücadelelerin gelişimi ile "yeni iktisadi düzen" in gerçekleş eceğini savunuyorlar. ABÖ'nü "3.dünya" nın en güçlü örgütlerinden biri olarak gösteriyorlar. Marksist leninistler karşı devrimci 3 Dünya teorisinin niteliğini ortaya koydular. Yarı sömürgelerdeki komprador burjuva ve toprak ağaları sınıflarının varlıklarının emperyalizmin o ülkelerdeki varlığına sıkı sıkıya bağlı olduğunu,bu sınıfların emperyalizme karşı mücadele etmeyeceklerini, aksine emperyalistlerin sömürü ve yağmalarına destek olacaklarını vurguladılar. Bunlarla emperyalistler arasindakı mücadelenin efendiyle uşak arasındaki mücadeleye benzediğini,çünkü aralarındaki çelişmelerin uzlaşır olduğunu tekrar tekrar belirttiler. ABÖ Konferansı ve dünyadaki diğer gelişmeler-OPEC Bloksuzlar vb.- Marksizmin-Leninizmin ölümsüzlüğünü bir kez daha doğrulamakta, "3 Dünya teorisini yerden yere vurmaktadır.

Karşı devrimci yeni oportünistler devrim düşmanı teorilerini savunmak için kılıktan kılığa giriyorlar. Gerçekleri tahrif ediyor, yalanlara, iğrenç metodlara başvuruyorlar. Ülkemizde bu akımın temsilcisi olan Aydınlık'ın yöntemlerine bakmak bile bu gerçeği görmeye yeter. ABÖ Zirve Konferansı ile ilgili olarak Aydınlık Gazetesi"Nijerya devlet başkanı Obaşanjo, Sovyetler Birliği ve Küba'nın Afrika'dan çekilmesini istiyerek Afrika sömürgecilik boyunduruğundan kurtulup bir başka boyunduruğa girmeyecektir" dedi diye yazabilmekte, aynı kişinin Sovyetler ve Kübanın Afrikadaki varlığına övgüler dizen sözlerini es geçmektedir. Yine bu gazete ABÖ deki Amerikancıların, sosyal emperyalistlerin Afrikadaki varlığına karşı çıkmalarını, 3. dünya ülkelerinin "bağımsızlık mücadelelerine" örnek olarak gösterip alkış tutmaktadır.

"Zirve toplantısının üçüncü dünyanın birliğinin geliştirilmesinde önemli bir katkıda bulunacağı"ndan bahsetmektedir. Çok açık olan gerçekleri böyle çarpıtma ihtiyacı Aydınlık' ın karşı devrimci özünü bir kere daha ortaya koymaktadır. Bu devrim düşmanları, sınıf mücadelesinin batı gerçekleri karşısında gizlenecek fare deliği bile bulamayacaklardır. Kitleler, bu akımın karşı devrimci niteliğini her geçen gün daha iyi kavramakta, buna bağlı olarak onlara gereken cevabı vermektedir. Bu cevap giderek sertleşecek,yeni oportünistlerin suratına bir balyoz gibi inecektir.

BONN ZİRVESİ ve 7 EMPERYALİSTİN YENİ SOYGUN PLANI

Batılı 7 emperyalist devletin "4. Ekonomik Zirve Toplantısı" geçtiğimiz günlerde Batı Almanya'nın BONN şehrinde yapıldı. ABD, Batı Almanya, İngiltere, Fransa, Japonya, İtalya ve Kanada'nın devlet veya hükümet başkanları ile bu ülkelerin uzmanları bir araya geldiler. Emperyalist ve sosyal emperyalist sistemin asalaklığının, çürümüşlüğünün ürünü olan buhranın "altedilmesi", artan işsizlik ve pahalılığa, enerji sıkıntısına, paranın özellikle de doların değer kaybetmesine, enflasyona karşı alınması gereken tedbirler üzerinde durdular. Emperyalist ekonomilerini canlandırmak için çözümler aradılar. Kapalı kapılar ardında sürdürülen toplantının sonunda yayınlanan ortak bildiri ile 7 emperyalistin de sorunlarının aynı olduğu, bu sorunları çözmek için toplantıya katılan devletlerin her birinin kendi üzerine düşeni yapacağı, bunun için sürekli yardımlaşacakları belirtildi.

BONN Zirvesine katılan batılı büyük emperyalist devletler, emperyalist sistemin buhranının yükünü, sömürge yarı sömürge ve ilerici ülkelerin halkları üzerine daha fazla yüklemek için yeni yağma planları hazırladılar. Kapalı kapılar ardında alınan tedbirlerin anlamı budur. Emperyalistler yeni planlarını uygulayabilmek için aralarında ortak bir cephe oluşturmaya çalıştılar. Bunun için karşılıklı tavizler verdiler. ABD'nin enerji kısıtlaması ve doların değerinin düşürülmemesi vaadi, Japonya'nın ihracatı kısıtlayarak ithalatı, arttırmayı kabul etmesi, Batı Almanya'nın ise tezgahlanan yeni planların uygulanması için yüklü bir ödenek ayırmayı kabulü,ayrıca 7 devletin tümünün enflasyona karşı mücadelede etkin tedbirler almayı, bu konuda "fedakarlıklar" yapmayı kabullenmeleri bütün bunlar; oluşturulmaya çalışılan emperyalist sömürü cephesi için yapılmıştır. Karşılıklı verilen bu tavizlerin bir tek anlamı vardır. O da sömürge yarı sömürge ve ilerici ülke halklarıyla, emperyalist ülkelerdeki emekçiler üzerindeki sömürü ve baskının yoğunlaştırılmaya çalışılmasıdır. Emperyalist sosyal emperyalist sistemin buhranına köklü çözümler getirilemeyeceği, bu sistem var oldukça buhranın da var olacağı gerçeği emperyalistlerin sözcüleri tarafından da kabul edilmektedir. Bu şartlarda sözü edilen tedbirlerin, buhranın kendi üzerlerindeki yükünün hafifletilmesi için olduğu, bunun da ancak ve ancak bu yükün ezilen milletler ve halklar üzerine daha fazla yüklenmesiyle gerçekleşeceği gün gibi açıktır. BONN'da sözü edilen tedbirler işte bunlardır.

BONN'da toplanan emperyalistler ezilen milletlere ve halklara karşı yeni yağma ve saldırı tedbirleri alırlarken kendi aralarındaki çıkar çelişmelerinden dolayı önemli ölçüde dalaştılar. Almanya, Fransa Japonya ve diğerleri ABD' nin enerji ve para politikasına karşı çıktılar. Tüm diğer devletlerin sözcüleri Japonya'nın dünya pazarlarında giderek artan etkinliğinin kendi çıkarları açısından önemli bir tehlike olduğunu belirterek Japon emperyalistlerine ithalatı arttırarak, ihracatı kısması için baskı yaptılar. ABD ise Avrupalı emperyalist devletlerin ortak para birimi oluşturmasına karşı çıktı. Avrupalı, emperyalistlerin "birliğinden" rahatsız olduğunu, bunun kendi çıkarlarını zedelediğini bir kere daha açıkladı. Bütün bu dalaşmalar emperyalistler arasındaki çıkar çelişmelerinin yansımalarıydı. Ve onlar bir yandan ezilen milletlere ve halklara karşı ortak planlar hazırlarken, öte yandan birbirlerinin gözlerini oymak için fırsat kolluyorlardı. Bu, emperyalizmin yağmacı karekterinin gereğidir.

7. Emperyalist devletin ve çeşitli emperyalist devletler arasında oluşturulan bu tür saldırgan cepheler ve bunların halklara karşı yeni saldırı planlarıda sosyalist ülkeler, dünya proletaryası_ ezilen ülkelerin halkları ve ilerici devletlerin emperyalist ve sosyal emperyalist sisteme karşı sürdürdükleri kararlı mücadelelerle, emperyalist sosyal emperyalist sistemle birlikte yok olacaktır. Emperyalistler ve sosyal emperyalistler, bu kaçınılmaz sonlarına doğru her geçen gün daha fazla yaklaşıyorlar.

BONN Zirvesiyle 7 Emperyalist devletin aldığı tedbirler ülkemiz halkı üzerindeki emperyalist sömürünün daha fazla arttırılması çabalarından ayrı gitmeyecektir. 7 emperyalistin başını çeken ABD ile diğer emperyalist devletler ülkemizdeki yağma ve baskısını daha fazla arttırmaya çalışacaktır. Gelişmeler de bunu göstermektedir. Emekçi halkımızın üzerine yüklenen ve yüklenmeye çalışılan yeni yüklere karşı, kitleler halinde sesimizi yükseltelim.